

แผนการปฏิรูปการศึกษา
ของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู. บุช

เยาวชนอเมริกันทุกคน
ต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
ภาพอนาคตทางเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2545 ของประธานาธิบดี วิลเลียม เจ คลินตัน	1
การเสนอร่างกฎหมาย No Child Left Behind Act of 2001 คำกล่าวนำของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ในการเสนอร่างกฎหมาย No Child Left Behind Act of 2001	10 23
การบรรลุความเป็นเลิศด้วยมาตรฐานการศึกษาระดับสูง และการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน	25
การปรับปรุงการรู้หนังสือด้วยการกำหนดให้การอ่าน เป็นความสำคัญอันดับแรก	32
การปรับปรุงคุณภาพครู	35
การปรับปรุงการสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	39
การยกระดับนักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำ ให้เป็นนักเรียนที่มีความคล่องแคล่วด้านภาษาอังกฤษ	42
การส่งเสริมโอกาสในการเลือกของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ตามข้อมูล ที่ได้รับและโครงการการศึกษาที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ	45

	หน้า
การส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนมีความปลอดภัยใน คริสต์ศตวรรษที่ 2	48
การส่งเสริมการศึกษาด้วยเทคโนโลยี	52
การสงเคราะห์ผู้ที่ได้รับผลกระทบทางสังคม	55
การส่งเสริมเสรีภาพและการแสดงความคิดเห็น ต่อผลการดำเนินงาน	58
ภาคผนวก	64
1. สรุปสาระสำคัญจากคำกล่าวของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา	64
2. สรุปสาระสำคัญคำกล่าวของ ดร. ร็อดเดอริก อาร์ เพจ ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง	67
3. งบประมาณการศึกษาปีงบประมาณ 2545 ของ ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช	69
4. บทบาทของกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในการปฏิรูปโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา	77

คำนำ

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยได้ให้ความสำคัญในด้านนโยบายการศึกษาเป็นอันดับแรก ดังจะเห็นได้ว่า ประธานาธิบดีคลินตันแห่งพรรคเดโมแครตซึ่งดำรงตำแหน่งติดต่อกันถึง 2 วาระเป็นเวลา 8 ปี ได้ประกาศให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติและได้เป็นผู้นำในการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญสนับสนุนทั้งด้านการเสนอกฎหมายและงบประมาณเพื่อการปฏิรูปการศึกษา รวมทั้งการดำเนินงานตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมาย

ในปัจจุบัน ถึงแม้พรรครีพับลิกันจะเป็นรัฐบาลใหม่ แต่ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ก็ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาเป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน โดยมุ่งดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเพื่ออนาคตของเยาวชนอเมริกันทุกคน จึงได้ดำเนินการสานต่อด้านนโยบายเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น และถือว่าการปฏิรูปการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากทั้งพรรคเดโมแครต พรรครีพับลิกัน และพรรคอิสระจะเป็นหลักสำคัญในการบริหารประเทศของรัฐบาล

เอกสารเรื่อง **แผนการปฏิรูปการศึกษาของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช** นี้ เป็นการนำเสนอสาระสำคัญของร่างกฎหมาย No Child Left Behind Act of 2001 เพื่อปรับปรุงการปฏิรูปการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แผนการดำเนินงานนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งในวาระการปฏิรูปการศึกษาของประธานาธิบดีบุช โดยมีเป้าหมายที่จะให้เด็กอเมริกันทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพิจารณาเห็นว่า เอกสารดังกล่าวนี้ จะเป็นตัวอย่างและแนวทางสำหรับการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย จึงได้สรุปและเรียบเรียงเพื่อพิมพ์เผยแพร่ โดยในส่วนแรกได้นำเสนอ “ภาพอนาคตทางเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2545” ของประธานาธิบดีคลินตัน ซึ่งเป็นเอกสารที่นำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของรัฐบาลประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช รวมทั้งได้สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจัดพิมพ์ไว้ในภาคผนวกด้วย

สำนักงานฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทยให้บรรลุผลตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต่อไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

พฤษภาคม 2544

ภาพอนาคตทางเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2545 ของประธานาธิบดี วิลเลียม เจ. คลินตัน

ก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่ง ประธานาธิบดี วิลเลียม เจ. คลินตัน ได้เสนอเอกสาร “ภาพอนาคตทางเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2545” ของสหรัฐอเมริกาต่อรัฐสภา ลงวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2544 โดยนำเสนอผลงานที่โดดเด่นระหว่าง พ.ศ. 2537-2544 พร้อมกับการคาดการณ์เศรษฐกิจปี พ.ศ.2545 เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของรัฐบาล ประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ภาพรวมทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2536

ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งเป็นปีที่ประธานาธิบดีคลินตันเริ่มเข้ารับตำแหน่ง อัตราการเจริญเติบโตในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 1.7 ในปี พ.ศ. 2535 อัตราการว่างงานสูงถึงร้อยละ 7.8 การขาดดุลงบประมาณคิดเป็นมูลค่า 290 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 13,050 พันล้านบาท* ซึ่งเป็นการขาดดุลสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาติ หนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นเป็น 4 เท่าของหนี้ระหว่างปี พ.ศ. 2523-2535 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นไปอีก ประมาณการว่าการขาดดุลงบประมาณจะมีมูลค่าสูงขึ้นไปถึง 390 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 17,550 พันล้านบาท* ในปี พ.ศ. 2541 และ 639 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 28,775 พันล้านบาท* ในปี พ.ศ. 2546

*1 เหรียญสหรัฐ = ประมาณ 45 บาท (อัตราแลกเปลี่ยน ณ 18 เมษายน 2544)

ประธานาธิบดีคลินตัน มีความเชื่อมั่นว่า การดำเนินมาตรการทาง การคลังและการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ในอนาคตจะสามารถเปลี่ยนแปลงแนว โนมดังกล่าวและกระตุ้นระบบเศรษฐกิจไปสู่การเจริญเติบโตที่แข็งแกร่งได้ ดังนั้น 8 ปีต่อมา สหรัฐอเมริกาจึงมีระบบงบประมาณแบบเกินดุล มีการลดลงของหนี้ จำนวนมหาศาล และมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในระดับสูงสุด ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวเกิดจากการดำเนินภาระ หน้าที่อย่างมีศรัทธาแน่วแน่ในเรื่องวินัยการคลัง

ความสำเร็จสำคัญๆ ในช่วงเวลาการบริหารงานของประธานาธิบดี คลินตัน และรองประธานาธิบดี อัล กอร์

ความสำเร็จในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการบริหารจัดการมีดังต่อไปนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

ในช่วงเวลา 8 ปีที่ประธานาธิบดีคลินตันบริหารงาน การขาดดุล งบประมาณโดยรวมลดลงเป็นจำนวน 1.2 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 54 ล้านล้านบาท มากกว่าที่ประมาณการไว้เดิม 2 เท่า และมีการเกินดุลเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง 4 ปี หลังจากที่เคยเกิดขึ้นเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 จึงทำให้สามารถชำระหนี้ได้ จำนวน 363 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 16,335 พันล้านบาท และ คาดว่าในปลายปี พ.ศ. 2544 จะสามารถชำระหนี้ได้อีก 600 พันล้าน เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 27,000 พันล้านบาท และด้วยการดำเนินวินัยการคลังที่ นำงบประมาณเกินดุลไปชำระหนี้ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง คาดว่าสหรัฐอเมริกาจะ สามารถขจัดหนี้สาธารณะและเป็นประเทศที่ปลอดหนี้ได้อย่างเต็มตัวใน

ทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2544-2554 ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2378 เป็นต้นมา และจะสามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจในอนาคต

สำหรับภาพอนาคตทางเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2545 นั้น งบประมาณการว่างงบประมาณของรัฐบาลกลางจะยังเกินดุลไปอีกหลายทศวรรษ ถ้าการดำเนินนโยบายการคลังยังประสบผลสำเร็จ และใช้สมมุติฐานและการประมาณการบนฐานความเป็นจริง

2. ด้านสังคม

ประธานาธิบดีคลินตันเน้นย้ำว่ารัฐบาลต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนในชาติ และมีความจำเป็นในการดำเนินการที่สำคัญๆ อาทิการรักษาความปลอดภัยทางอากาศ การรักษากฎหมาย การสวัสดิการและสาธารณสุขและการรักษาความมั่นคงของชาติ การดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่

- การปรับปรุงการศึกษา รัฐบาลได้ริเริ่มโครงการต่างๆ ที่เน้นความรับผิดชอบต่อผลของงานและการปฏิรูประบบโรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. สนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้นสำหรับโครงการให้ทุนช่วยเหลือนักศึกษาพิการระดับอุดมศึกษา (Pell Grants) และโครงการทำงานระหว่างเรียน (Work – Study Programs)
2. ดำเนินโครงการลดขนาดชั้นเรียน
3. จัดทำโครงการหลังเวลาเรียนสำหรับระดับประถมศึกษา
4. ปรับปรุงความสามารถในการอ่านของประชากร

5. ขยายการใช้ครูอาวุโสและการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา
อย่างกว้างขวาง

6. ปรับปรุงโรงเรียนที่ทรุดโทรม

- จัดหางานให้กับผู้รับการสงเคราะห์จากรัฐบาลกลาง โดยมีสิ่ง
จูงใจให้แก่มลรัฐต่างๆ ในการดำเนินงานให้ผู้รับการสงเคราะห์เช่น ผู้รับบัตร
อาหาร ผู้ว่างงาน เป็นต้น เปลี่ยนไปทำงานโดยส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจต่างๆ
ให้จ้าง ผู้รับการสงเคราะห์เข้าทำงาน สนับสนุนงบประมาณเป็น 3 เท่าสำหรับ
การฝึกอบรมคนงานที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง และเพิ่มงบประมาณสำหรับการ
ดูแลเด็กในศูนย์เด็กสำหรับผู้ทำงานที่มีรายได้น้อย ทำให้ผู้รับการสงเคราะห์
ลดลงจาก 14.1 ล้านคนเป็น 6.3 ล้านคน

- ดำเนินการแก้ปัญหาสวัสดิการทางสังคมของรัฐให้เป็นวาระความ
สำคัญของชาติ โดยดำเนินการให้มั่นใจว่าการใช้จ่ายเงินกองทุนด้าน
สวัสดิการทางสังคมเป็นไปเพื่อสวัสดิการของสังคม และเพื่อสร้างสถานภาพ
ทางเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง

- ดำเนินการแก้ปัญหากองทุนเพื่อการรักษาพยาบาล (Medicare
Trust Fund) ที่มีปัญหามากกว่า 25 ปี ให้บรรลุผลสำเร็จโดยผู้รับบริการด้าน
การรักษาพยาบาลจากกองทุนได้ผลประโยชน์มากขึ้น

- ดำเนินโครงการประกันสุขภาพเด็ก (Children's Health
Insurance Program - CHIP) และโครงการประกันอื่นๆ มีเด็ก 3.3 ล้านคน
ได้รับประโยชน์ตามโครงการนี้

- กำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมระดับสูงสุดที่เคยมีมา โดย
 1. มีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมในมลรัฐต่าง ๆ 48 มลรัฐที่มีสภาพแวดล้อมระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมาย Antiquities Act
 2. ปกป้องคุ้มครองป่าของชาติ 58.5 ล้านเอเคอร์ ไม่ให้มีการสร้างถนนผ่านและไม่มีกิจการตัดไม้
 3. ออกกฎหมายใหม่ เพื่อจัดงบประมาณสนับสนุนจำนวน 12 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 540 พันล้านบาท เป็นระยะเวลา 6 ปี สำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรภาคพื้นดินและชายฝั่ง
 4. เพิ่มงบประมาณสำหรับการปรับสภาพภูมิอากาศและการทำน้ำให้สะอาด
 5. พยายามรณรงค์ผู้กำหนดนโยบายด้านงบประมาณของรัฐและท้องถิ่นให้หันมาให้ความสนใจเป็นพิเศษในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการรักษาความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อม
- เพิ่มการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นกุญแจสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยการให้เงินทุนการทำวิจัยทางการแพทย์ที่สถาบันสุขภาพแห่งชาติ (National Institutes of Health) เพิ่มเป็นสองเท่า
- สนับสนุนงบประมาณด้านความมั่นคงปลอดภัย โดยมีโครงการจ้างเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนเพิ่ม 100,000 คน และโครงการลดอาชญากรรม

ซึ่งทำให้จำนวนอาชญากรรมที่ร้ายแรงลดลงต่ำสุด นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา

- ให้ความเชื่อมั่นกับชาวอเมริกันว่า รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีเมื่อประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- ดำเนินการตามข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ รอบอุรุกวัย และข้อตกลงสำคัญอื่น ๆ เพื่อสร้างความเป็นเสรีทางการค้าและตลาดเงิน การให้เงินช่วยเหลือในการสร้างระบบเศรษฐกิจใหม่ และส่งเสริมการเติบโต
- ต่อสู้กับภัยคุกคามข้ามชาติ เช่น HIV/AIDS การก่อการร้าย และการทำลายสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือในการปลดปล่อยหนี้สินสำหรับประเทศต่างๆ ที่อยู่ในภาวะวิกฤติ และให้ทรัพยากรเพื่อต่อสู้กับการละเมิดสิทธิของเด็ก ทั้งในและต่างประเทศ
- ปรับปรุงความปลอดภัยของชาวอเมริกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้งบประมาณเพิ่มขึ้นสำหรับการรักษาความปลอดภัยสถานทูต
- เสริมสร้างความมั่นคงของชาติให้เข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมเสถียรภาพในการแก้ไขภัยพิบัติทางธรรมชาติในอเมริกากลางและทวีปแอฟริกา และแก้ไขวิกฤตการณ์การสู้รบในโคโซโว บอสเนีย และอินโดนีเซีย
- รักษาความมั่นคงของชาติ ด้วยกองกำลังทหารที่มีอาวุธยุทโธปกรณ์พร้อมที่สุด ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีที่สุด และได้รับการเตรียมพร้อมอย่างดีที่สุดในโลก

3. ด้านการบริหารจัดการ

- ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างสรรค์การบริหารงานของคณะรัฐบาลที่พลเมืองทุกคนสามารถเข้าถึงได้มากขึ้น และตอบสนองความต้องการของพลเมืองได้มากขึ้น ประดิษฐ์คิดค้นวิธีการใหม่ในการซื้อสินค้าและบริการ โดยเน้นความพึงพอใจของลูกค้าและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

- เปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการด้านการเงินของรัฐบาลกลาง โดยทุกหน่วยงานจัดทำรายงานการตรวจสอบบัญชีการเงินประจำปี มีการดำเนินงานที่ก้าวหน้าเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและการเสริมสร้างกระบวนการกำหนดระเบียบข้อบังคับ และปรับปรุงสถิติของชาติ

ทั้งนี้ประธานาธิบดีคลินตัน ได้เน้นว่า การปฏิบัติงานอย่างดีมากนั้นเป็นเรื่องยากและได้รับความสนใจน้อย แต่การละเลยที่จะปฏิบัติงานที่ดีนั้นสามารถทำลายประสิทธิผลของโครงการและนโยบายได้มากเท่ากับการตัดสินใจด้านนโยบายที่ผิดพลาด หรือการดำเนินงานตามนโยบายไม่ครบถ้วน

ภารกิจสำคัญ ๆ ที่ต้องดำเนินการเพิ่มขึ้นในอนาคต

ประธานาธิบดีคลินตัน เสนอแนะว่างานที่รัฐบาลของประธานาธิบดีบุช ควรจะสานต่อมีดังต่อไปนี้

- กำหนดขอบเขตของการเบิกเงินทดแทนตามใบสั่งยา เพื่อการเอื้อประโยชน์ด้านการรักษาทางการแพทย์

- ผ่านกฎหมายเพื่อให้การลงทะเบียนสำหรับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง(ด้านสีผิว) มีความเข้มงวดมากขึ้น
- ให้ความเท่าเทียมกันสำหรับผู้อพยพเข้าเมืองตามกฎหมาย
- เพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวผู้ใช้แรงงาน
- ให้ทางเลือกในการซื้อโปรแกรมการรักษาโรคในราคาถูกลงสำหรับเด็กที่พิการในครอบครัวผู้ใช้แรงงาน
- ให้ความมั่นใจด้านเสถียรภาพในกระบวนการสร้างสันติภาพในตะวันออกกลาง
- เพิ่มความมั่นคงปลอดภัยให้สถานทูต
- สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการทางการทูตซึ่งเป็นทางเลือกในการแก้ไขวิกฤตการณ์และความรุนแรง
- จ้างครูใหม่ 100,000 คน เพื่อลดขนาดของชั้นเรียน
- การช่วยเหลือเขตการศึกษาให้ได้รับงบประมาณเพื่อก่อสร้างและปรับปรุงอาคารโรงเรียนให้ทันสมัย
- การขยายและการปรับปรุงคุณภาพโครงการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน (Head Start) ในเขตยากจน

ความหวังสำหรับประเทศชาติ

ประธานาธิบดีคลินตันได้กล่าวในตอนท้ายของรายงานว่า ขณะนี้เป็นช่วงเวลาในประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดในประวัติศาสตร์อเมริกัน และประชาชนได้รับการเตรียมพร้อมเป็นอย่างดีที่จะกำหนดรูปแบบอนาคตของประเทศชาติสำหรับทศวรรษที่กำลังจะมาถึง

การเปลี่ยนแปลงแนวโน้มเศรษฐกิจในอดีต ด้วยการประมาณการเศรษฐกิจแบบอนุรักษ์นิยม การสร้างสมดุลด้านงบประมาณ และการจัดท่างบประมาณเกินดุล ได้ช่วยฟื้นฟูความเจริญรุ่งเรืองของชาติกลับคืนมา และผลิตทรัพยากรที่ช่วยนำโอกาสและความก้าวหน้าไปสู่ทุกพื้นที่ของประเทศ และถ้าหากรัฐบาลชุดต่อไปยังคงรักษาวินัยการคลังนี้ไว้ก็จะสามารถสร้างรากฐานความเจริญรุ่งเรืองสำหรับอนาคตของประเทศชาติได้ และไม่หวนกลับไปสู่วงจรที่ชั่วร้ายของการขาดดุลอีกต่อไป

สิ่งที่ประธานาธิบดีคลินตันได้เน้นย้ำคือ ความท้าทายในขณะนี้ นั่นคือ การสร้างทางเลือกที่สมดุล เพื่อให้ทรัพยากรให้ตอบสนองความต้องการที่เห็นได้ชัดเจนและเร่งด่วนของสังคมในปัจจุบัน และความต้องการของสังคมในอนาคต

การเสนอร่างกฎหมาย No Child Left Behind Act of 2001

แผนการปฏิรูปการศึกษาของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ปรากฏตามร่างกฎหมาย “เยาวชนอเมริกันทุกคนต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง” (No Child Left Behind Act of 2001) ซึ่งขณะที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของรัฐสภาร่างกฎหมายดังกล่าวแล้วมีสาระสำคัญโดยสรุปดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงบทบาทของรัฐบาลกลางในด้านการ ศึกษาเพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง

ในช่วงเวลาที่อเมริกาก้าวเข้าสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21 ด้วยความหวังและความมั่นใจเต็มเปี่ยมนั้น ปรากฏว่ายังมีนักเรียนที่ยากจนที่สุดของประเทศอีกมากมายที่ถูกทอดทิ้ง

ปัจจุบันนี้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกือบจะร้อยละ 70 ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดในเมืองไม่สามารถจะผ่านการอ่านระดับพื้นฐานในการทดสอบการอ่านระดับชาติได้ ขณะที่นักเรียนในชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเรามีผลการสอบตามหลังนักเรียนในประเทศไชปรัสและสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ในการทดสอบคณิตศาสตร์ระดับนานาชาติ และ 1 ใน 3 ของนักศึกษาปีแรกในวิทยาลัยของเราต้องเรียนหลักสูตรเสริมก่อนที่จะสามารถเริ่มเรียนหลักสูตรอุดมศึกษาตามปกติ

แม้ว่าการศึกษาก็จะเป็นความรับผิดชอบอันดับแรกของมลรัฐและท้องถิ่น แต่รัฐบาลกลางรู้สึกมีความผิดร่วมในการยอมรับผลลัพธ์ในระดับต่ำ เช่นนี้ เพราะปัจจุบันรัฐบาลกลางไม่ได้ให้รางวัลในความสำเร็จและลงโทษการดำเนินงานที่ล้มเหลวในระบบการศึกษาของเราเท่าที่ควร

เมื่อรัฐบาลกลางเริ่มดำเนินโครงการปฏิรูปการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาครั้งสำคัญเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 เป็นต้นมานั้น นโยบายของรัฐบาลกลางได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา เพราะตลอดหลายปีที่ผ่านมา รัฐสภาได้สร้างสรรค์โครงการหลายร้อยโครงการโดยมีเจตนาที่จะแก้ไขปัญหาทางการศึกษา โดยไม่มีการศึกษาว่า โครงการเหล่านั้นก่อให้เกิดผลลัพธ์หรือโครงการเหล่านั้นมีผลกระทบต่อความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่ แนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการ “หนึ่งปัญหาหนึ่งโครงการ” ส่งผลให้เกิดโครงการทางการศึกษาในหน่วยงาน 39 หน่วยงานของรัฐบาลกลางนับรวมแล้วหลายได้ร้อยโครงการโดยสูญเสียเงินถึงปีละ 120 พันล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 5,400 พันล้านบาท แม้ว่า จะใช้งบประมาณไปหลายพันล้านดอลลาร์ เราก็ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในด้านความเป็นเลิศทางการศึกษา และช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการระหว่างคนร่ำรวยกับคนยากจน และระหว่างคนอเมริกันเชื้อสายอังกฤษกับชนกลุ่มน้อยไม่เพียงแต่จะกว้างเท่านั้น แต่ในบางกรณีก็กำลังยิ่งกว้างเพิ่มขึ้นเป็นเท่าทวี

เราประสบภาวะวิกฤตของชาติที่แท้จริง เราถูกแบ่งแยกออกเป็นสองชนชาติมากขึ้นเรื่อยๆ คือชนชาติหนึ่งที่สามารถอ่านหนังสือได้ และอีกชนชาติหนึ่งที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ชนชาติหนึ่งมีความฝัน และอีกชนชาติหนึ่งที่ไม่มีความฝัน

ในการตอบโต้ต่อผลลัพธ์ที่น่าผิดหวังเหล่านี้ มีบางคนมีความเห็นว่ารัฐบาลกลางไม่ควรจะเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการศึกษา ขณะที่บางคนให้ความเห็นว่าเราไม่ได้ทำอะไรนอกจากเพิ่มโครงการใหม่ๆเข้าไปในระบบการศึกษาเท่านั้น ซึ่งในเรื่องนี้ต้องมีแนวทางอื่นอย่างแน่นอน นั่นคือ แนวทางซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทของรัฐบาลกลางที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลำดับความสำคัญของหลักการแก้ปัญหาที่ตามมาอยู่บนฐานของแนวคิดพื้นฐานที่ว่า การดำเนินกิจการได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อมอบความรับผิดชอบให้อยู่ใกล้ชิดกับกิจกรรมสำคัญที่สุดของกิจการนั้นให้มากที่สุด เมื่อผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้รับความไว้วางใจและการสนับสนุนมากที่สุด และเมื่อผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต้องสามารถอธิบายผลลัพธ์ที่ตนก่อให้เกิดขึ้นได้ ดังนั้น แผนปฏิรูปการศึกษานี้จะแสดงให้เห็นถึง

1. **การแสดงความรับผิดชอบต่อผลการเรียนของนักเรียนมากขึ้น** : รัฐบาลกลางจะให้รางวัลแก่มลรัฐ เขตการศึกษา และโรงเรียนที่ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น และจะลงโทษมลรัฐ เขตการศึกษา และโรงเรียนที่ประสบความล้มเหลว พ่อ-แม่ ผู้ปกครองจะได้มีโอกาสรู้ว่าบุตรหลานของตนเรียนดีเพียงไร และโรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบต่อประสิทธิผลของตนด้วยการประเมินผลของมลรัฐประจำปีในด้านการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในชั้นปีที่ 3-8
2. **มุ่งเน้นการดำเนินงานที่เกิดผล** : รัฐบาลกลางจะใช้จ่ายงบประมาณของประเทศในการจัดทำโครงการและการปฏิบัติที่มีประสิทธิผลและมีผลการวิจัยสนับสนุน และจะกำหนดเป้าหมาย

การสนับสนุนเงินทุนไปในเรื่องการปรับปรุงโรงเรียน และการเสริมสร้างคุณภาพครู

3. ลดระเบียบราชการและเพิ่มความยืดหยุ่น : รัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้มลรัฐและเขตการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น และจะเพิ่มการสนับสนุนเงินทุนที่สามารถบริหารแบบยืดหยุ่นได้ในระดับท้องถิ่น

4. มอบอำนาจให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง : พ่อ-แม่ ผู้ปกครองจะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณภาพของโรงเรียนของบุตรหลาน และจะให้สิทธิในการเลือกโรงเรียนแก่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งมีคุณภาพการสอนต่ำต่อเนื่องกันเป็นเวลาหลายปี

ถึงแม้ว่าลำดับความสำคัญเหล่านี้ไม่ได้ครอบคลุมการปฏิรูปการศึกษาในโครงการการศึกษาของรัฐบาลกลางทั้งหมด แต่ทุกๆ โครงการก็ได้เสนอวิสัยทัศน์ต่างๆ ไปสำหรับการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (Elementary and Secondary School Act –ESEA) และการเชื่อมโยงงบประมาณของรัฐบาลกลางกับเป้าหมายการปฏิบัติเฉพาะด้านเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ทั้งนี้จะนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการการศึกษาอื่นๆ และลำดับความสำคัญในโอกาสต่อไป* สาระสำคัญของการปฏิรูป

* ข้อเสนอแนะนโยบายเหล่านี้นำเสนอภายในกรอบกฎหมายใหม่ โดยมีโครงการและนโยบายในพระราชบัญญัติการประถมศึกษาและมัธยมศึกษาฉบับปัจจุบันซึ่งไม่ได้นำมากล่าวถึงในข้อเสนอดังกล่าว สำหรับข้อเสนอแนะซึ่งมีเครื่องหมายดาวกำกับที่ปรากฏในเอกสารนี้จะมีการพิจารณาแยกต่างหากจากการมอบอำนาจใหม่ตามพระราชบัญญัติการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ของประธานาธิบดีบุชในแผนนี้มี 7 ตอนหรือบรรพ (Titles) ตามลำดับความสำคัญในการดำเนินงานดังนี้

- ตอนที่ 1 การบรรลุความเป็นเลิศด้วยมาตรฐานการศึกษา
ระดับสูง และการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงาน
- ตอนที่ 2 การปรับปรุงคุณภาพครู
- ตอนที่ 3 การยกระดับนักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษา
อังกฤษทำให้เป็นนักเรียนที่มีความคล่องแคล่วด้าน
ภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 การส่งเสริมโอกาสในการเลือกของ พ่อ - แม่ ผู้ปกครอง
ตามข้อมูลที่ได้รับและโครงการการศึกษาที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ
- ตอนที่ 5 การส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนในคริสต์ศตวรรษ
ที่ 21 มีความปลอดภัย
- ตอนที่ 6 การเพิ่มการสนับสนุนเงินทุนสำหรับการสงเคราะห์
ผู้ที่ได้รับผลกระทบ
- ตอนที่ 7 การส่งเสริมเสรีภาพและการแสดงความรับผิดชอบต่อ
ต่อผลของงาน

โรงเรียนและเขตการศึกษาที่ยากจนจะได้รับเงินทุนเพิ่มเติมตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมลรัฐและเขตการศึกษาจะมีความยืดหยุ่นในการสร้างผลงาน และอาจจะสูญเสียงบประมาณถ้าหากว่าการดำเนินงานไม่บรรลุเป้าหมาย

ในสหรัฐอเมริกา ไม่ควรมีเด็กคนใดที่ถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง แต่เด็กทุกคนควรได้รับการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพของตน ข้อเสนอแผนปฏิรูป

การศึกษาที่กำหนดกรอบการดำเนินงานของประธานาธิบดีบุช เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยคณะรัฐบาลจะทำงานร่วมกับรัฐสภาเพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยเร็ว ในลักษณะที่มีการร่วมมือกันของพรรคการเมืองทั้งสองพรรค

นโยบาย

วาระการปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญๆ ต่อไปนี้ซึ่งหลายๆ องค์ประกอบจะมีการนำไปปฏิบัติ ในช่วงระหว่างการมอบอำนาจใหม่ (Reauthorization) ให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษาดังต่อไปนี้

การปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์

➤ **การแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานและมาตรฐานระดับสูง** มลรัฐ เขตการศึกษา และโรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานในการดำเนินการให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนรวมถึงนักเรียนที่ด้อยโอกาสมีมาตรฐานวิชาการระดับสูง โดยมลรัฐต้องพัฒนาระบบการลงโทษและการให้รางวัลเพื่อที่จะให้เขตการศึกษาและโรงเรียนแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงาน เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการให้ดีขึ้น

➤ **การประเมินผลทางวิชาการประจำปี** การประเมินผล การอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ประจำปีจะให้ข้อมูลข่าวสารแก่ พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง ที่ต้องการรู้ว่าบุตรหลานของตนเรียนดีเพียงไร และโรงเรียนกำลังให้การ ศึกษาแก่บุตรหลานของตนดีเพียงไร ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลประจำปียังเป็น

เครื่องมือในการวินิจฉัยที่สำคัญสำหรับ โรงเรียนในอันที่จะบรรลุผลการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องด้วย โดยแต่ละมลรัฐอาจจะคัดสรรและออกแบบการประเมินตามที่ตนเลือกโดยมีเวลาที่เหมาะสมสำหรับการวางแผนและการปฏิบัติ นอกจากนี้ กระทรวงการศึกษาจะทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในแต่ละมลรัฐทุกปี ด้วยการประเมินความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับชาติ (National Assessment of Educational Progress - NAEP) โดยการประเมินผลนักเรียนชั้นปีที่ 4 และ 8 ในด้านการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์

➤ **ผลสืบเนื่องสำหรับโรงเรียนที่ประสบความล้มเหลวในการให้การศึกษาแก่นักเรียนที่ด้อยโอกาส** โรงเรียนที่ประสบความล้มเหลวในการสร้างความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ประจำปีเพียงพอให้นักเรียนที่ด้อยโอกาสจะได้รับความช่วยเหลือเป็นอันดับแรก และจากนั้นจะต้องมีการดำเนินงานเพื่อแก้ไขถ้าหากว่ายังไม่มีความก้าวหน้า และถ้าหากโรงเรียนยังไม่มีมีความก้าวหน้าประจำปีเพียงพอต่อเนื่องกันเป็นเวลาสามปี นักเรียนที่ด้อยโอกาสสามารถใช้เงินทุนภายใต้นโยบายตอนที่ 1 (Title I) นี้ เพื่อเทียบโอนไปเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐหรือโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพ การสอนสูงกว่า หรือรับบริการการศึกษาหลักสูตรเสริมจากผู้จัดบริการการศึกษาที่ตนเลือก

การปรับปรุงการรู้หนังสือได้ด้วยการกำหนดให้การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก

➤ มุ่งเน้นการอ่านในชั้นปีแรกๆ ของการศึกษา มลรัฐที่จัดทำโครงการอ่านจากระดับอนุบาลถึงชั้นปีที่ 2 ที่มีเนื้อหาครอบคลุม

ทุกด้าน โดยยึดผลการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนภายใต้โครงการใหม่ที่ชื่อว่า การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก (Reading First initiative)

- **การสอนการอ่านในระดับปฐมวัย** มลรัฐที่เข้าร่วมในโครงการริเริ่มที่ชื่อว่า การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก มีโอกาสในการเลือกรับการสนับสนุนเงินทุนจากโครงการใหม่ที่ชื่อว่า “การอ่านในระดับปฐมวัยเป็นความสำคัญอันดับแรก” (Early Reading First) เพื่อนำวิธีการอ่านเบื้องต้นจากผลการวิจัยไปปฏิบัติในโครงการการศึกษาปฐมวัย รวมถึงศูนย์ Head Start

มีเด็กนักเรียนของเราจำนวนมากที่ยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้ การอ่านเป็นฐานรากของการพัฒนา และต้องเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิรูปการศึกษา

การเพิ่มความยืดหยุ่นให้มากขึ้น การลดขั้นตอนระบบราชการ

- **การเพิ่มความยืดหยุ่นของนโยบายตอนที่ 1** มีโรงเรียนจำนวนมากขึ้นที่สามารถดำเนินโครงการภายใต้ต้นโยบายตอนที่ 1 (Title I) อย่างยืดหยุ่นโดยสามารถผนวกรวมเงินทุนของรัฐบาลกลางเข้ากับเงินทุนของท้องถิ่นและมลรัฐ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียน

- **การเพิ่มทุนด้านเทคโนโลยีให้แก่โรงเรียน** รัฐบาลกลางจะผนึกรวมเงินทุนเพื่อการศึกษาโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในอัตราพิเศษ (E-rate funds) และเงินทุนอุดหนุนด้านเทคโนโลยี (Technology grant funds) เข้าด้วยกัน และจัดสรรให้แก่โรงเรียนตามความจำเป็นโดยผ่านมลรัฐและเขตการศึกษา วิธีนี้จะทำให้มั่นใจได้ว่าโรงเรียนไม่ต้องส่งใบเสนอขอรับเงินอุดหนุนซ้ำซ้อนและก่อให้เกิดภาระงานด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนเงินทุนด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอีกต่อไป
- **การลดขั้นตอนระบบราชการ** รัฐบาลจะผนึกรวมโครงการให้เงินอุดหนุนจำแนกประเภทที่เหลื่อมล้ำและซ้ำซ้อนเข้าด้วยกัน และส่งเงินอุดหนุนนี้ไปให้มลรัฐและเขตการศึกษาต่อไป
- **การให้ทางเลือกใหม่ในด้านความยืดหยุ่นแก่มลรัฐและท้องถิ่น** รัฐบาลจะให้โอกาสในการเลือกตามธรรมเนียมการศึกษาลำห้มลรัฐและเขตการศึกษาที่มีภาระหน้าที่ต้องการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานและการปฏิรูปการศึกษา ภายใต้โครงการนี้ มลรัฐและเขตจะเป็นอิสระจากข้อกำหนดของโครงการจำแนกประเภทเมื่อรัฐและเขตการศึกษาเสนอข้อตกลงการปฏิบัติงานระยะ 5 ปี ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา และปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐานการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานที่เข้มงวดเป็นพิเศษ

รัฐบาลกลางต้องมีความเฉลียวฉลาดเพียงพอ
ในการให้มลรัฐและเขตการศึกษาที่มีอำนาจ
และเสรีภาพมากขึ้น และรัฐบาลกลาง
จะต้องมีความเข้มแข็งเพียงพอในการเรียกร้อง
ผลการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐานซึ่งมี
หลักฐานปรากฏชัดเป็นการตอบแทน

การให้รางวัลความสำเร็จและการลงโทษความล้มเหลว

- **รางวัลตอบแทนสำหรับการปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์** รัฐบาลกลางจะให้รางวัลตอบแทนแก่มลรัฐซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง ลดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยรวมให้ดีขึ้น
- **เงินรางวัลพิเศษสำหรับมลรัฐในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงาน** รัฐบาลกลางจะเสนอให้เงินรางวัลพิเศษจำนวนหนึ่งครั้งแก่มลรัฐ ถ้าหากว่ามลรัฐนั้นดำเนินการได้ตามข้อกำหนดในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงาน รวมทั้งการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนในชั้นปีที่ 3-8 ภายในระยะเวลาสองปีของการประกาศใช้แผนนี้
- **รางวัลสำหรับโรงเรียนที่ “นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง”** รัฐบาลกลางจะรับรองและให้เงินรางวัลพิเศษที่มี

ชื่อว่า “นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง” แก่โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จซึ่งมีความก้าวหน้ามากที่สุดในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ด้อยโอกาส

- **ผลที่ได้รับสำหรับความล้มเหลว** รัฐบาลกลางจะให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาในการลดเงินทุนของรัฐบาลกลางที่ให้แก่มลรัฐเป็นค่าใช้จ่ายด้านการบริหารประมาณร้อยละ 10 หากมลรัฐนั้นไม่สามารถปรับปรุงผลการดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ และไม่สามารถแสดงผลลัพธ์ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

การส่งเสริมให้พ่อ – แม่ ผู้ปกครองมีโอกาสในการเลือกโดยมีข้อมูลในการพิจารณาอย่างรอบคอบ

- การรายงานของโรงเรียนต่อ พ่อ – แม่ ผู้ปกครอง รัฐบาลกลางจะอำนวยความสะดวกให้พ่อ-แม่ผู้ปกครองสามารถเลือกโรงเรียนสำหรับบุตรหลานของตนตามข้อมูลที่ได้รับ โดยการเข้าถึงบัตรรายงานของแต่ละโรงเรียนเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทุกๆ กลุ่ม
- **โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงพิเศษ(charter schools)** รัฐบาลกลางจะให้การสนับสนุนเงินทุนเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงพิเศษหรือโรงเรียนในกำกับด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งจำเป็นอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง

- **การจัดทำโครงการและการวิจัยเกี่ยวกับโอกาสการเลือกโรงเรียนที่สร้างสรรค์** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาจะให้เงินอุดหนุนสำหรับความพยายามที่สร้างสรรค์ในการขยายโอกาสการเลือกของ พ่อ – แม่ ผู้ปกครอง และการทำวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการเลือกโรงเรียน

การปรับปรุงคุณภาพครู

- **นักเรียนทุกคนได้รับการสอนจากครูที่มีคุณภาพ** รัฐบาลกลางจะให้มลรัฐและท้องถิ่นมีความยืดหยุ่นในการใช้เงินทุนของรัฐบาลกลาง เพื่อที่วามลรัฐและท้องถิ่นอาจมุ่งเน้นการปรับปรุงคุณภาพของครูมากขึ้น และคาดหวังว่ามลรัฐจะดำเนินการให้เด็ก ๆ ทุกคนได้รับการสอนจากครูที่มีประสิทธิภาพ
- **การสนับสนุนเงินทุนในการดำเนินงานที่เกิดผล** รัฐบาลกลางจะกำหนดมาตรฐานการพัฒนาวิชาชีพในระดับสูง เพื่อให้มั่นใจว่าเงินทุนของ รัฐบาลกลางส่งเสริมการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนที่มีผลการวิจัยสนับสนุนและมีประสิทธิภาพ
- **การเสริมสร้างการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ให้เข้มแข็ง** รัฐบาลกลางจะเสริมสร้างการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงชั้นปีที่ 12 ด้วยการสร้างภาคีความร่วมมือด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์สำหรับมลรัฐในการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อปรับปรุงการสอนและหลักสูตร

การทำให้โรงเรียนมีความปลอดภัยมากขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 21

- **การคุ้มครองครู** รัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้ครูเพื่อขจัดนักเรียนที่มีพฤติกรรมรุนแรง หรือนักเรียนที่สร้างความรบกวนอย่างต่อเนื่องออกจากห้องเรียน
- **การส่งเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน** รัฐบาลกลางจะเพิ่มเงินทุนสนับสนุนโรงเรียน เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยและป้องกันยาเสพติดในระหว่างเวลาเรียนและหลังเลิกเรียน และจะอนุญาตให้มลรัฐพิจารณาให้เงินอุดหนุนโครงการส่งเสริมความปลอดภัยนอกเวลาเรียนแก่องค์กรทางศาสนาในเกณฑ์เดียวกับองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐอื่นๆ
- **การช่วยนักเรียนจากโรงเรียนที่ไม่มีความปลอดภัย** รัฐบาลกลางจะช่วยนักเรียนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมภายในโรงเรียนหรือต้องทนเรียนในโรงเรียนที่มีอันตรายอย่างยืดเยื้อให้มีทางเลือกที่ปลอดภัย รัฐต้องรายงานให้ผู้ปกครอง และสาธารณชนทราบว่าโรงเรียนมีความปลอดภัยหรือไม่
- **การสนับสนุนการศึกษาเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพ** รัฐบาลกลางจะจัดสรรเงินเพิ่มเติมให้แก่มลรัฐและเขตการศึกษา เพื่อฝึกอบรมครูในเรื่องวิธีการนำบทเรียนและกิจกรรมการพัฒนาบุคลิกภาพไปใช้ในห้องเรียน

คำกล่าวนำของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ในการเสนอร่างกฎหมาย No Child Left Behind Act of 2001

คณะทำงานด้านการศึกษาของประธานาธิบดีจอร์จ บุช ได้ศึกษาปัญหาการปฏิรูปการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (Elementary and Secondary School Act) และรายงานการวิจัยของกระทรวงการศึกษาโดยได้พบปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ ที่ทำให้การปฏิรูปการศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งที่ได้ใช้งบประมาณของประเทศไปอย่างมากมาย ประธานาธิบดีบุช จึงได้เสนอร่างกฎหมาย No Child Left Behind Act of 2001, H.R.T ต่อสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมรัฐสภาครั้งที่ 107 สมัยประชุมที่ 1 เพื่อแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งประธานาธิบดีบุชได้กล่าวไว้ในคำนำในการเสนอร่างกฎหมายใหม่เพื่อแก้ไขกฎหมายฉบับเดิม ดังนี้

การปฏิรูปการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากสองพรรคการเมืองจะเป็นหลักสำคัญในการบริหารประเทศของข้าพเจ้า

คุณภาพโรงเรียนของรัฐส่งผลกระทบต่อเราทุกคน ทั้งผู้ที่เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง นักเรียน และพลเมืองของชาติ แต่ยังมีเด็กอีกจำนวนมากมายในอเมริกาที่ถูกแบ่งแยกด้วยความคาดหวังที่ต่ำ การไม่รู้หนังสือ และการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้งซึ่งเป็นโลกที่ต้องการทักษะที่ซับซ้อนเพิ่มขึ้นจากแรงงานในขณะนี้ เด็กๆ กำลังถูกทิ้งให้ล้าหลังในด้านการศึกษา

ในอนาคตเหตุการณ์ต้องไม่เป็นไปในลักษณะนี้

ทั้งนี้เพราะการแก้ปัญหาดังกล่าว เมื่อได้รับการสนับสนุนจากสองพรรคการเมืองเป็นสิ่งที่อยู่ในขอบเขตของสติปัญญาของเราจะดำเนินการได้ ถ้าหากเราละทิ้งความรับผิดชอบที่จะให้การศึกษาแก่เด็กทุกคนแล้ว ประเทศของเราก็มีแนวโน้มที่เราจะประสบความล้มเหลวในด้านอื่นอีกหลายๆ ด้าน แต่ถ้าหากเราประสบความสำเร็จในการให้การศึกษาแก่เยาวชนของเรา ความสำเร็จอื่นๆ อีกมากมายก็จะเกิดตามมาทั่วประเทศ และในชีวิตของพลเมืองของเรา

แผนการดำเนินงานที่จะเสนอต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของวาระการปฏิรูปการศึกษาของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าแผนนี้จะไม่ครอบคลุมการปฏิรูปการศึกษาทุกๆ ด้านที่ข้าพเจ้ามีแผนจะนำเสนอในอนาคต แต่ก็จะใช้เป็นกรอบการดำเนินงานซึ่งเราทุกคนที่เป็นสมาชิกจากพรรคเดโมแครต พรรครีพับลิกัน และพรรคอิสระสามารถทำงานร่วมกันได้ เพื่อเสริมสร้างโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เข้มแข็งเมื่อนำมาพิจารณารวมกันแล้ว ข้อเสนอการปฏิรูปเหล่านี้จะอธิบายถึงความเชื่อมั่นอย่างลึกซึ้งในโรงเรียนของเราและภาระหน้าที่ของโรงเรียนในการสร้างสรรค์สติปัญญาและคุณลักษณะของเด็กทุกคนที่มาจากภูมิหลังต่างๆ กัน และจากพื้นที่ทุกส่วนของอเมริกา ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะรับฟังข้อคิดเห็นและทำงานร่วมกับสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของเราด้วยกัน

ข้าพเจ้าพร้อมที่จะทำงานร่วมกับรัฐสภาเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กอเมริกันทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง

การบรรลุความเป็นเลิศด้วยมาตรฐานการศึกษา ระดับสูงและการแสดงความรับผิดชอบต่อ ต่อผลการดำเนินงาน

ตอนที่ 1 (Title I)

(ส่วนที่ 1: การปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนที่
ด้อยโอกาส)

ภาพรวม

รัฐบาลกลางจะต้องช่วยปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่
ด้อยโอกาสและเด็กในวัยเดียวกัน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลกลางจะต้องมีการใช้จ่ายเงิน
ในการลงทุนตามตอนที่ 1 (Title I) นี้ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและมลรัฐ
เขตการศึกษา และโรงเรียนจะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานมาก
ขึ้น ข้อเสนอดังกล่าวนี้เปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันโดยการ
กำหนดใหม่ว่า มลรัฐ เขตการศึกษา และโรงเรียนที่รับเงินงบประมาณตาม
ตอนที่ 1 ต้องดำเนินการให้นักเรียนทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูง
โรงเรียนจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถวัดได้ ซึ่งเน้นความสำคัญที่
ทักษะพื้นฐานและความรู้ที่จำเป็น การกำหนดให้มีการประเมินผลของมลรัฐ
ประจำปีในวิชาคณิตศาสตร์และการอ่านของนักเรียนชั้นปีที่ 3 – 8 จะทำให้
สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้สำหรับเด็กทุกคน ทุกๆ ปี การทดสอบ

นักเรียน ประจำปีในทุกๆ ระดับชั้นจะให้ข้อมูลตามความต้องการของครู พ่อ – แม่ ผู้ปกครอง และผู้กำหนดนโยบาย เพื่อให้มั่นใจว่าเด็กจะประสบความสำเร็จด้านวิชาการ

สำหรับโรงเรียนที่ไม่สามารถดำเนินงานได้ก้าวหน้าเพียงพอควรได้รับความช่วยเหลือพิเศษ นักเรียนไม่ควรจะถูกบีบบังคับให้เข้าเรียนในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวอย่างต่อเนื่อง และจะต้องมีอิสระในบางช่วงเวลาที่จะออกไปเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์เพียงพอ ภายใต้แผนนี้ นักเรียนที่ด้อยโอกาสไม่จำเป็นต้องเสียสละการศึกษาและอนาคตของตนเองเพื่อรักษาสถานภาพปัจจุบันของโรงเรียน

การแสดงความรักดีต่อผลการเรียนของนักเรียนจะต้องมีการควบคุมของท้องถิ่นและความยืดหยุ่นควบคู่ไปด้วย และเมื่อโรงเรียนต้องมีภาระในการรักษา มาตรฐานการศึกษาในระดับสูง โรงเรียนเหล่านี้จะต้องมีเสรีภาพในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุมาตรฐานดังกล่าวแล้ว

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

รัฐบาลกลางจะเปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์สำหรับเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส โดยการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมและความยืดหยุ่นในการใช้งบประมาณแก่มลรัฐต่างๆ เป็นการตอบแทนสำหรับการดำเนินงานของแต่ละมลรัฐตามความรับผิดชอบต่อผลของงานที่เข้มงวดโดยวิธีการดังต่อไปนี้

กำหนดมาตรฐานระดับสูง มลรัฐส่วนใหญ่ได้กำหนดมาตรฐานสำหรับสิ่งที่นักเรียนควรจะรู้ในด้านการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ ข้อเสนอนี้มีเงื่อนไขว่า

มลรัฐ ยังต้องกำหนดมาตรฐานด้านเนื้อหาสาระที่ทำทนายในวิชาประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์อีกด้วย

กำหนดให้มีการประเมินผลประจำปีสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 3 – 8 ทุกคน
 การประเมินผลการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ทุกปีจะให้ข้อมูลแก่ พ่อ – แม่ ผู้ปกครอง ที่ต้องการรู้ว่าบุตรหลานของตนกำลังเรียนได้ดีเพียงไร และโรงเรียน กำลังให้การศึกษามบุตรหลานของตนดีเพียงไร เนื่องจากมีเวลาในการวางแผน และการปฏิบัติที่เพียงพอ มลรัฐอาจจะเลือกสรรและออกแบบการประเมินผล ตามแบบที่ตนต้องการ โดยมีเงื่อนไขเพียงประการเดียวก็คือผลลัพธ์ด้าน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนควรจะสามารถเปรียบเทียบกันได้ทุกปี ทั้งนี้มลรัฐ มีเวลาในการพัฒนาและดำเนินการประเมินผลภายในเวลา 3 ปี และรัฐบาลกลาง จะให้งบประมาณครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการพัฒนาการประเมินผลเหล่านี้

กำหนดให้มีการรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนทุกกลุ่ม ใน การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบัน มลรัฐจะต้องรายงานผล การประเมินให้ พ่อ – แม่ ผู้ปกครองทราบ เพื่อให้โรงเรียนแสดงความรับผิดชอบ ต่อผลของการ ปรับปรุงการเรียนของนักเรียนทุกคน โรงเรียนจะต้อง รายงานผลการประเมิน ดังกล่าวต่อสาธารณชนโดยมีการแบ่งแยกผล การเรียนของนักเรียนตาม เชื้อชาติ เพศ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา อังกฤษ ความพิการ และสถานะทางเศรษฐกิจสังคม

คาดหวังความก้าวหน้าประจำปีที่เพียงพอสำหรับนักเรียนที่ด้อยโอกาส
 ภายใต้กฎหมายปัจจุบัน เขตต่างๆ ต้องตัดสินใจว่าโรงเรียนแต่ละโรงภายใต้

นโยบายตอนที่ 1 มีความก้าวหน้าประจำปีที่เหมาะสมเพียงพอหรือไม่ โดยพิจารณาว่านักเรียนของตนมีผลการเรียนตามมาตรฐานของมลรัฐด้านเนื้อหาสาระและการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าเพียงพอหรือไม่ได้ทำให้มั่นใจว่า นักเรียนที่ด้อยโอกาสภายในแต่ละโรงเรียนมีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ ตามข้อเสนอใหม่นี้ให้มีนิยามของมลรัฐเกี่ยวกับความก้าวหน้าประจำปีที่เหมาะสมต้องประยุกต์ใช้เป็นการเฉพาะสำหรับนักเรียนที่ด้อยโอกาส เช่นเดียวกับที่ประยุกต์ใช้สำหรับประชากรนักเรียนโดยรวมมาแล้ว ความคาดหวังนี้จะทำให้โรงเรียนและเขตต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลของการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนที่ด้อยโอกาสและช่วยให้นักการศึกษา พ่อ – แม่ ผู้ปกครอง และคนอื่นๆ สามารถวินิจฉัยได้ว่าช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกำลังลดลงหรือไม่

ช่วยเหลือมลรัฐต่างๆ ด้วยเงินทุนความช่วยเหลือทางวิชาการ เพื่อช่วยเปลี่ยนแปลงโรงเรียนที่มีผลการดำเนินงานต่ำ รัฐบาลกลางจะจัดสรรงบประมาณให้แก่มลรัฐและเขตต่างๆ เพื่อเพิ่มความพยายามของมลรัฐและเขตในการสร้างสมรรถนะและให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่โรงเรียนที่ถูกระบุว่าเป็นโรงเรียนที่จำเป็นต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น การให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการด้วยทุนดังกล่าวแก่มลรัฐต้องดำเนินการโดยอิงผลการวิจัยในเชิงวิทยาศาสตร์

ให้โรงเรียนมีความยืดหยุ่นมากขึ้น รัฐบาลกลางจะให้โรงเรียนมีความยืดหยุ่นมากขึ้นโดยการลดระดับความยากจนของโรงเรียนจากร้อยละ 50 เหลือร้อยละ 40 เพื่อให้โรงเรียนจำนวนมากขึ้นสามารถนำงบประมาณของรัฐบาลกลาง

หลายรายการมารวมกันเพื่อปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนได้ ระดับความยากจนของโรงเรียนพิจารณาจากค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนยากจนลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนนั้นๆ

จัดให้มีการดำเนินการแก้ไขโรงเรียนและเขตที่มีผลการดำเนินงานต่ำ โรงเรียนและเขตต่างๆ ซึ่งไม่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ประจำปีเพียงพอเป็นเวลาหนึ่งปีการศึกษาจะถูกพิจารณาจากเขตหรือมลรัฐว่าเป็นโรงเรียนหรือเขตการศึกษาที่ต้องได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น และหลังจากการพิจารณาดังกล่าวแล้วโรงเรียนเหล่านี้จะได้รับความช่วยเหลือในทันทีเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

- ถ้าหากว่าโรงเรียนยังคงไม่มีความก้าวหน้าประจำปีเพียงพอ หลังจากระยะเวลาสองปี เขตจะต้องดำเนินการแก้ไข และเสนอทางเลือกในการเข้าเรียนโรงเรียนของรัฐอื่นๆ แก่นักเรียนทุกคนในโรงเรียนที่ประสบความล้มเหลวนั้น
- ถ้าหากว่าโรงเรียนยังไม่สามารถดำเนินงานให้ก้าวหน้าเพียงพอ หลังจากระยะเวลาสามปี นักเรียนที่ด้อยโอกาสในโรงเรียนดังกล่าวสามารถใช้เงินทุนภายใต้นโยบายตอนที่ 1 เพื่อโอนย้ายไปยังโรงเรียนของรัฐหรือโรงเรียนเอกชนที่มีผลการดำเนินงานสูงกว่า หรือรับบริการการศึกษาเสริมจากผู้จัดบริการการศึกษาที่ตนเลือก ทั้งนี้ ผู้จัดบริการการศึกษาที่ไม่ใช่ของรัฐซึ่งรับเงินของรัฐบาลกลาง จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขของมาตรฐานที่เหมาะสมในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงาน

- นักเรียนอาจจะยังคงเรียนในโรงเรียนที่ตนเลือกต่อไปสำหรับช่วงระยะเวลาที่พวกเขาควรจะเข้าเรียนในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จและยังคงมีโอกาสในการเลือกต่อไปอีกเป็นเวลาสองปีหลังจากโรงเรียนพันสภาพถูกระบุว่าจำเป็นต้องปรับปรุง
- โรงเรียนซึ่งได้รับการพิจารณาว่าเป็นโรงเรียนที่จำเป็นต้องปรับปรุงภายใต้กฎหมายนี้จะมีระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม

ให้รางวัลโรงเรียนและมลรัฐที่ลดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์ให้แคบลง
โรงเรียนและมลรัฐที่มีความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดในการปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์จะได้รับการยกย่องโดยให้รางวัลจากกองทุนเงินรางวัลพิเศษที่มีชื่อว่า “นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง” (“No Child Left Behind” school bonus fund) และกองทุนเงินรางวัลพิเศษสำหรับมลรัฐที่มีชื่อว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา” (“Achievement in Education” state bonus fund)

กำหนดให้มีการดำเนินงานอันเป็นผลจากความล้มเหลว มลรัฐที่ประสบความสำเร็จในการสร้างความก้าวหน้าประจำปีที่ผ่านมาสำหรับนักเรียนที่ด้อยโอกาสจะต้องสูญเสียงบประมาณในการบริหารงานส่วนหนึ่งของตน การลงโทษจะพิจารณาจากความล้มเหลวของมลรัฐในการลดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์ในการบรรลุตามข้อกำหนดด้านความก้าวหน้าประจำปีที่ผ่านมาเพียงในวิชาคณิตศาสตร์และการอ่านชั้นปีที่ 3 – 8 ผลจากการประเมินกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 8 ประจำปีระดับมลรัฐในการ

ประเมินความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับชาติในวิชาคณิตศาสตร์และการอ่านจะเป็นการยืนยันความก้าวหน้าในการประเมินผลของมลรัฐ

คุ้มครองการจัดการศึกษาโดยครอบครัวและโรงเรียนเอกชน ข้อ
กำหนดของรัฐบาลกลางดังกล่าวไม่ได้นำมาใช้กับการจัดการศึกษาโดย
ครอบครัวหรือโรงเรียนเอกชน และการจัดการศึกษาโดยครอบครัวและ
โรงเรียนเอกชนจะยังคงได้รับความคุ้มครองตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ปัจจุบันต่อไป

การปรับปรุงการรู้หนังสือด้วยการกำหนดให้การอ่านเป็น ความสำคัญอันดับแรก

ตอนที่ 1 (Title I) (ส่วนที่ 2 : การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก)

ภาพรวม

คณะรัฐบาลมีภาระหน้าที่ในการทำให้มั่นใจว่าเด็กทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้เมื่อเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 3 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ รัฐบาลจะจัดทำโครงการใหม่ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าโครงการริเริ่ม “การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก” (Reading First Initiative)

โครงการริเริ่ม การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก นี้ ให้ทั้งเงินทุนและเครื่องมือแก่มลรัฐตามที่ต้องการเพื่อขจัดความด้อยประสิทธิภาพในการอ่าน ในปัจจุบันมีข้อค้นพบจากการวิจัยด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นเวลาหลายปีเกี่ยวกับการอ่าน และในขณะนี้การนำการวิจัยนี้มาใช้ในชั้นเรียนสามารถนำไปใช้ได้กับทุกโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการด้านการอ่านระดับชาติ (National Reading Panel) ได้เผยแพร่รายงานเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2543 หลังจากมีการศึกษาผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 100,000 เรื่องเกี่ยวกับวิธีการที่นักเรียนเรียนรู้การอ่าน คณะกรรมการได้สรุปไว้ดังนี้

“..... การสอนการอ่านที่มีประสิทธิผล ได้แก่ การสอนเด็กให้แยกแยะและการฝึกออกเสียงส่วนต่างๆ ของคำ (การรับรู้เกี่ยวกับ

การแยกแยะส่วนประกอบของเสียง) การสอนเด็กว่าเสียงเหล่านี้จะแทนด้วยตัวอักษรของพยัญชนะซึ่งสามารถผสมกลมกลืนเข้าด้วยกันเพื่อสร้างรูปคำต่างๆ ขึ้นมา (วิธีการสอนออกเสียง) การให้เด็กฝึกฝนสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยการอ่านออกเสียงต่างๆ โดยมีการแนะแนวและการแก้ไขข้อผิดพลาด (การอ่านปากเปล่าภายใต้การแนะแนว) และการประยุกต์ใช้ยุทธศาสตร์การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อแนะแนวและปรับปรุงการอ่านเพื่อความเข้าใจ”

โครงการริเริ่ม การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก พัฒนาจากข้อค้นพบเหล่านี้ด้วยการลงทุนในโครงการการสอนการอ่านด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientifically – base reading instruction programs) ในชั้นเรียนต้นๆ การทำให้เด็กจำนวนมากขึ้นได้รับการสอนการอ่านที่มีประสิทธิผลหมายความว่า มีเด็กจำนวนมากขึ้นได้รับความช่วยเหลือตามความต้องการก่อนที่จะล่าช้าลงเกินไป ซึ่งจะเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลทุกระดับลงด้วย เนื่องจากจะมีเด็กจำนวนน้อยลงที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นผู้ที่ต้องการการบริการของ กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเด็กพิการเป็นรายบุคคล เพียงเพราะว่าไม่ได้รับการสอนการอ่านอย่างถูกต้องในช่วงปีแรกๆ ที่สำคัญ

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

สร้างสรรค์โครงการพัฒนาการอ่านที่ครอบคลุมกว้างขวางทั่วทั้งมลรัฐ เพื่อให้มั่นใจว่าเด็กทุกคนอ่านออกเขียนได้เมื่ออยู่ชั้นปีที่ 3 มลรัฐและเขตปกครองท้องถิ่นต่างๆ จะมีโอกาสได้รับเงินทุนสนับสนุน

จากโครงการใหม่ที่ชื่อว่า การอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก เพื่อนำโครงการพัฒนาการอ่านที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีลักษณะครอบคลุมไปปฏิบัติในระดับอนุบาลจนถึงชั้นปีที่ 2 กฎหมายว่าด้วยความเป็นเลิศในการอ่าน (Reading Excellence Act) จะได้รับการผนวกรวมเข้าด้วยกันภายใต้โครงการการอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก นอกจากนี้ โครงการการรู้หนังสือสำหรับครอบครัวที่ชื่อว่า Even Start (ตอนที่ 1 ส่วนที่ 2) ก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของโครงการริเริ่มขนาดใหญ่นี้ด้วย ในขณะเดียวกันก็ยังคงให้การสนับสนุนเงินทุนแก่โครงการการรู้หนังสือสำหรับครอบครัวทั่วประเทศ

เสริมนโยบายการอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรกด้วยโครงการริเริ่มพัฒนาการอ่านในระดับปฐมวัย มลรัฐที่มีส่วนร่วมในโครงการการอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก จะมีโอกาสเลือกที่จะได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากโครงการ “การอ่านในระดับปฐมวัยเป็นความสำคัญอันดับแรก” (Early Reading First) เพื่อนำโครงการพัฒนาการอ่านบนฐานของการวิจัยไปปฏิบัติในโครงการปฐมวัยและโครงการการศึกษา Head Start ที่มีอยู่ซึ่งจัดให้แก่โรงเรียนประถมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ จุดมุ่งหมายของโครงการนี้ก็เพื่อสาธิตข้อค้นพบการวิจัยเมื่อเร็วๆ นี้ให้เป็นที่รับทราบอย่างกว้างขวางมากขึ้นว่า เด็กที่ได้รับการสอนให้มีทักษะการอ่านและการคิดคำนวณในระดับปฐมวัย จะมีความพร้อมที่จะเรียนรู้การอ่านและวิชาคณิตศาสตร์เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

การปรับปรุงคุณภาพครู

ตอนที่ 2 (Title II)

(ส่วนที่ 1 : เงินอุดหนุนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพครู)

ภาพรวม

ข้อเสนอของรัฐบาลกลางเพื่อการเตรียม การฝึกอบรม และการสรรหาครู อยู่บนฐานของหลักการพื้นฐานที่ว่า ความเป็นเลิศของครูเป็นสิ่งสำคัญต่อการบรรลุความสำเร็จในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ข้อเสนอนโยบายดังกล่าวนี้จะเป็นการส่งเสริมที่สำคัญแก่โรงเรียนในความพยายามที่จะสร้างและสนับสนุนบุคลากรทางการสอนที่มีคุณภาพสูงตามรายงานของสำนักตรวจบัญชีกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (U.S. General Accounting Office) พบว่า ภายในกระทรวงการศึกษามีโครงการจำนวน 28 โครงการที่ใช้จ่ายงบประมาณส่วนหนึ่งค่อนข้างมากในด้านการฝึกอบรมครู โครงการที่สนับสนุนการฝึกอบรมครูมีทั้งหมด 87 โครงการซึ่งบริหารงานโดยหน่วยงานต่างๆ 13 หน่วย

ข้อเสนอใหม่นี้ได้ผนวกรวมงบประมาณสนับสนุนโครงการด้านการศึกษาของรัฐบาลกลางซึ่งรวมทั้งโครงการลดขนาดของชั้นเรียน (Class Size Reduction Program) และโครงการพัฒนาวิชาชีพครูไอเซนฮาวร์ (Eisenhower Professional Development Program) เข้าด้วยกันเป็นเงิน

อุดหนุนตามผลการดำเนินงาน (Performance – based grants) ที่ให้แก่ มลรัฐและท้องถิ่น ในการใช้งบประมาณดังกล่าวนี้ มลรัฐและท้องถิ่นจะได้รับ ความสนับสนุนและให้มีความยืดหยุ่นที่จำเป็นในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ ทางวิชาการโดยอาศัยโครงการริเริ่มต่างๆ เช่นจัดการฝึกอบรมที่มีคุณภาพ สูงให้แก่ครูบนพื้นฐานการวิจัยที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ มลรัฐ ต่างๆ จะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลของการดำเนินงานเพื่อปรับปรุง คุณภาพของครู

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

ให้มลรัฐและเขตมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้นเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่มี ประสิทธิภาพ เด็กทุกคนในอเมริกาสมควรจะมีครูที่มีคุณภาพสูง แต่โครงการ ต่างๆ ของรัฐบาลกลางในปัจจุบันมีโครงสร้างที่ไม่สามารถดำเนินการตามคำ มั่นสัญญานี้ได้ เพื่อที่จะช่วยเหลือมลรัฐต่างๆ ในความพยายามที่จะเตรียม สรรหา และฝึกอบรมครูที่มีคุณภาพสูง รัฐบาลกลางจะผนึกรวมโครงการ พัฒนาวิชาชีพครูไอเซ็นฮาว์และโครงการลดขนาดของชั้นเรียนเข้าด้วยกัน เป็นเงินอุดหนุนคุณภาพครูที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้นให้แก่มลรัฐและเขต ปกครองท้องถิ่นต่างๆ

กำหนดมาตรฐานระดับสูงเพื่อการพัฒนาด้านวิชาชีพครู มลรัฐและเขต ปกครองท้องถิ่นจะได้รับอนุญาตให้ใช้เงินทุนนี้เพื่อตอบสนองความต้องการ เฉพาะด้านของตน และเพื่อสร้างเสริมทักษะ และปรับปรุงความรู้ของครู ครูใหญ่ และผู้บริหารโรงเรียนของรัฐให้เข้มแข็ง ในทางกลับกันมลรัฐและเขตจะ

ต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าเงินทุนของรัฐบาลกลางได้นำไปใช้ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของการวิจัยเชิงวิทยาศาสตร์ในชั้นเรียน

ส่งเสริมการปฏิรูปครูในเชิงริเริ่มสร้างสรรค์ นอกเหนือจากการสนับสนุนเงินทุนในการพัฒนาวิชาชีพครูแล้ว มลรัฐและเขตการศึกษาจะมีอิสระในการใช้เงินทุนของตนเพื่อส่งเสริมโครงการปฏิรูป เช่น การปฏิรูปข้อกำหนดการให้ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูทางเลือก (Alternative certification) การปฏิรูปกระบวนการเข้าสู่ตำแหน่งครูตลอดชีวิต (tenure reforms) และระบบการพิจารณาการปฏิบัติงานของครูตามหลักคุณธรรม (merit – based teacher performance systems) การจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มและเงินรางวัลพิเศษสำหรับครูในสาขาวิชาที่มีความต้องการสูง อาทิ การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และในโรงเรียนและเขตที่มีความยากจนสูง รวมทั้งโครงการให้คำแนะนำและช่วยเหลือครูใหม่

คาดหวังว่าคุณภาพครูจะมีการปรับปรุงดีขึ้น มลรัฐต่างๆ จะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อการดำเนินงานให้มั่นใจว่าเด็กทุกคนได้รับการสอนจากครูที่มีประสิทธิภาพ และต่อการพัฒนาแผนงานเพื่อให้มั่นใจว่าเป้าหมายนี้จะบรรลุผล

ให้เงินอุดหนุนเพื่อความเป็นเลิศด้านการสอน รัฐบาลกลางจะกั้นเงินงบประมาณสำหรับโครงการนี้ไว้ร้อยละ 1 เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การศึกษาจัดเป็นเงินอุดหนุนให้แก่มลรัฐที่พัฒนาระบบการประเมินผลครู ซึ่ง
วัดผลการปฏิบัติงานของครูโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

ให้การคุ้มครองครู ครู ครูใหญ่ และคณะกรรมการโรงเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่
ในตำแหน่งที่เป็นทางการจะได้รับการคุ้มครองจากภาระรับผิดชอบตามกฎหมาย
ของรัฐบาลกลางอันเนื่องมาจากความพยายามที่จะรักษาระเบียบ
วินัยในชั้นเรียน ตราบใดที่พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้มีส่วนในการปฏิบัติงานที่
สะเพร่าหรือประพฤติผิดด้าน อาชญากรรม*

ให้การลดหย่อนด้านภาษีแก่ครู ครูจะมีสิทธิที่จะขอรับการลดหย่อน
ภาษีเป็นเงินสูงถึง 400 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 18,000 บาท เพื่อช่วย
เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในชั้นเรียนที่ครูต้องจ่ายเงินส่วนตัว
 อาทิ หนังสือ วัสดุสิ้นเปลือง โปรแกรมการเพิ่มพูนวิชาชีพ และการฝึก
อบรมอื่นๆ*

**ให้พ่อ - แม่ ผู้ปกครอง มีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณภาพ
ของครู** พ่อ - แม่ ผู้ปกครอง มีสิทธิที่จะรู้ว่าครูของบุตรหลานมีประสิทธิภาพ
หรือไม่ โดยเขตปกครองท้องถิ่นจะต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพ
ของครูตามที่ พ่อ แม่ ผู้ปกครองของเด็กร้องขอ ตามที่มลรัฐระบุไว้

การปรับปรุงการสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 (Title II)

(ส่วนที่ 2 : หุ้นส่วนความร่วมมือด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์)

ภาพรวม

ในบรรดาสาเหตุพื้นฐานที่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนสหรัฐอเมริกาในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำนั้น มีปัญหาสำคัญสามประการที่ต้องนำมาพิจารณา กล่าวคือ มีครูจำนวนมากเกินไปที่สอนไม่ตรงวุฒิ (Out – of – field) มีนักเรียนน้อยเกินไปที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาชั้นสูง และมีโรงเรียนน้อยเกินไปที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรและใช้ตำราเรียนที่มีความท้าทาย

ประชาคมอุดมศึกษา (Higher Education Community) ตระหนักดีว่าสถาบันอุดมศึกษามีผลประโยชน์อันพึงจะได้ในการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มลรัฐต่างๆ มากกว่า 20 มลรัฐ ได้เริ่มต้นสร้างรูปแบบหุ้นส่วนความร่วมมือกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายในการยกระดับมาตรฐานวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ให้แก่ นักเรียน จัดการฝึกอบรมด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ให้แก่ครู และ

สร้างสรรค์ แนวทางที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใหม่เพื่อให้ลงไปถึงโรงเรียนที่มีปัจจัยต่ำกว่ามาตรฐาน

โครงการหุ้นส่วนความร่วมมือด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของรัฐบาลจะจัดสรรเงินทุนสำหรับมลรัฐเพื่อเข้าร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในการเสริมสร้างการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ตั้งแต่มัธยมศึกษาถึงชั้นปีที่ 12 ให้เข้มแข็ง มลรัฐที่ได้รับเงินทุนนี้จะต้องจัดทำข้อตกลงในการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือกับวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยชุมชนและเขตการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะเสริมสร้างการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ให้แข็งแกร่งตั้งแต่มัธยมศึกษาถึงชั้นปีที่ 12 โดยมลรัฐสามารถใช้งบประมาณเหล่านี้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือ และเพื่อให้วิทยาลัยและวิทยาลัยชุมชนอื่นๆ มีส่วนร่วมในโครงการริเริ่มด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ได้ด้วย

ความสำเร็จของการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างมลรัฐและสถาบันอุดมศึกษาจะเชื่อมโยงกับเป้าหมายในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานซึ่งวัดตัวชี้วัดสำคัญๆ เช่น ผลการเรียนของนักเรียนจากการประเมินของรัฐ การเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนในรายวิชาชั้นสูงในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์และการผ่านการสอบการจัดลำดับตำแหน่ง และการเพิ่มจำนวนครูที่เลือกเรียนคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์เป็นวิชาเอก

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

สร้างหุ้นส่วนความร่วมมือในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

มลรัฐและเขตปกครองท้องถิ่นมีสิทธิได้รับเงินทุนใหม่จากรัฐบาลกลาง เพื่อช่วยในการสนับสนุนเงินทุนให้แก่หุ้นส่วนความร่วมมือกับภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา หุ้นส่วนความร่วมมือจะมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านคุณภาพของการสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และสามารถครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตรคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ให้เข้มข้นมากขึ้น การปรับปรุงการพัฒนาวิชาชีพครูด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การจูงใจให้คนที่เลือกคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นวิชาเอกเข้าสู่อาชีพการสอน และการปรับให้วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีมาตรฐานสูงเพื่อส่งเสริมการเข้าศึกษาในระดับวิทยาลัย

ให้สถาบันวิจัยหลักมีส่วนร่วม

รัฐบาลกลางจะส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยที่เน้นการทำวิจัย เพื่อให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในหุ้นส่วนความร่วมมือของมลรัฐ เพื่อที่จะเสริมสร้างการศึกษาด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับอนุบาลถึงชั้นปีที่ 12 ให้เข้มแข็ง

การยกระดับนักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำ ให้เป็นนักเรียนที่มีความดล่องแคล่วด้านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 (Title III)

ภาพรวม

คุณลักษณะที่ยิ่งใหญ่ของอเมริกาประการหนึ่ง คือ ความหลากหลายของเชื้อชาติและวัฒนธรรม การทำให้มั่นใจว่าเด็กทุกคนมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จทางการศึกษา โดยไม่คำนึงถึงภูมิหลัง เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในบทบาทด้านการศึกษารัฐบาลกลาง การเปลี่ยนแปลงที่โรงเรียนของสหรัฐอเมริกาได้ประสบเมื่อทศวรรษที่แล้วได้สร้างความท้าทายใหม่ๆ ต่อการสอนและการเรียนรู้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองทุกคนต่างต้องการให้บุตรหลานของตนสำเร็จการศึกษาโดยมีเครื่องมือพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานและประสบความสำเร็จในตลาดงานทั่วโลกยุคปัจจุบัน แต่สำหรับนักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำจำนวนมากกว่า 3 ล้านคนในสหรัฐอเมริกา จะหมายถึงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน

แต่โชคไม่ดีที่มีตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำไม่ได้รับการบริการที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนผ่านดังกล่าวนี้ เช่น ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนน้อยกว่า และบ่อยครั้งมักจะเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในการประเมินมาตรฐานวิชาคณิตศาสตร์และการอ่าน เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กวัย

เดียวกันที่มีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่า การสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลกลางสำหรับการเรียนการสอนสอง ภาษาในปัจจุบันไม่มีการกำหนดมาตรการวัดผลการเรียนควบคู่มาด้วย ดังนั้น ข้อเสนอของรัฐบาลกลางคือ จะให้เขตต่างๆ มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ในการใช้งบประมาณการศึกษาสำหรับการเรียนการสอนที่ใช้สองภาษา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการเปลี่ยนผ่านนักเรียนที่มีความชำนาญด้าน ภาษาอังกฤษทำให้เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วด้านภาษาอังกฤษและการ ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาตรฐานระดับสูง นักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ และเพื่อให้เป้าหมายนี้บรรลุผลสำเร็จ มลรัฐและเขต การศึกษาต่างๆ จะต้องแสดงความรับผิดชอบในการเพิ่มระดับความชำนาญ ด้านภาษาอังกฤษมากขึ้นทุกๆ ปีจากปีที่ผ่านมา ยิ่งไปกว่านั้น มลรัฐและเขต การศึกษาจะต้องสอนเด็กเหล่านั้นโดยใช้ภาษาอังกฤษภายหลังจากการเรียน ในโรงเรียนเป็นเวลาสามปี

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

ปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการการศึกษาที่ใช้สองภาษาในการ เรียนการสอนตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (ESEA)

รัฐบาลกลางจะปรับปรุงโครงการเหล่านี้โดยรวมเป็นเงินอุดหนุนที่ให้ แก่มลรัฐและเขตปกครองท้องถิ่นตามผลการปฏิบัติงาน

กำหนดวัตถุประสงค์ทางการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงความคล่องแคล่วด้านภาษาอังกฤษ

มลรัฐต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานอันเป็นส่วนหนึ่งของการเสนอของบประมาณ เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำจะมีความคล่องแคล่วเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษภายในเวลาสามปี นอกจากนี้ มลรัฐจะต้องดำเนินการให้นักเรียนเหล่านั้นมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ได้มาตรฐานในด้านเนื้อหาวิชาแกน ซึ่งอย่างน้อยต้องเข้มข้นเท่ากับนักเรียนในชั้นเรียนที่มีการสอนด้วยภาษาอังกฤษ

ใช้วิธีการลงโทษสำหรับการปฏิบัติงานที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

มลรัฐที่ดำเนินการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำอาจสูญเสียงบประมาณในส่วนของการบริหารสูงถึงร้อยละ 10 ของงบประมาณที่ได้รับสำหรับโครงการทั้งหมดที่ได้รับเงินอุดหนุนแบบสูตรมาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ให้เขตการศึกษามีอิสระในการเลือกสรรวิธีการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ห้ามไม่ให้รัฐ หรือเขตการศึกษาออกกฎระเบียบเกี่ยวกับงบประมาณที่บังคับให้ใช้วิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งในการให้การศึกษาแก่นักเรียนที่มีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษต่ำ

การส่งเสริมโอกาสในการเลือกของ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ตามข้อมูลที่ได้รับและโครงการการศึกษา ที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ

ตอนที่ 4 (Title IV)

ภาพรวม

จุดมุ่งหมายของตอนที่ 4 (Title IV) นี้ คือ เพื่อส่งเสริมทางเลือกของ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และเพิ่มจำนวนงบประมาณที่ยืดหยุ่นที่จัดสรรให้แก่ภาครัฐ และเขตการศึกษา สำหรับโครงการการศึกษาที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ

ระบบต่างๆ มักจะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ ไม่ว่าจะความตั้งใจของผู้นำระบบเหล่านั้นจะดีเพียงใด การแข่งขันสามารถเป็นตัวกระตุ้นความต้องการของระบบราชการที่จะเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะรัฐบาลจึงแสวงหาแนวทางที่จะให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองมีทางเลือก และมีอิทธิพลมากขึ้น เพราะพ่อ แม่ ผู้ปกครองที่มีข้อมูลพร้อมจะเป็นแรงผลักดันที่ดีที่สุดในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานด้านการศึกษา และพ่อ แม่ ผู้ปกครองที่ได้รับโอกาสในการเลือกและทางเลือก สามารถรับประกันได้ว่าบุตรหลานของตนจะได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด และมีประสิทธิผลที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

ส่งเสริมโรงเรียนที่มีข้อตกลงพิเศษ

รัฐบาลกลางจะให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงพิเศษ (Charter schools) โดยมีค่าใช้จ่ายในการก่อตั้ง (start – up – costs) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และสิ่งจำเป็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง

ขยายบัญชีออมทรัพย์เพื่อการศึกษาให้กว้างขวางขึ้น

รัฐบาลกลางจะเพิ่มจำนวนงบประมาณที่สามารถจัดสรรเป็นรายปีให้แก่ออมทรัพย์เพื่อการศึกษา (Education saving accounts) เป็น 5,000 เหรียญสหรัฐ และจะขยายขอบเขตการใช้งบประมาณให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับอนุบาลถึงชั้นปีที่ 12*

ขยายโอกาสในการเลือกโรงเรียน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาจะเป็นผู้จัดทำและบริหารเงินทุนสำหรับโรงเรียนที่เป็นทางเลือก เพื่อทดลองสาธิต พัฒนา ดำเนินการประเมินผล และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติที่เป็นการริเริ่มใหม่ๆ ซึ่งส่งเสริมโอกาสในการเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง

ผนวกรวมโครงการเงินอุดหนุนจำแนกประเภทเพื่อจัดสรรงบประมาณไปสู่ชั้นเรียนให้มากขึ้น

รัฐบาลกลางจะผนวกรวมโครงการเงินอุดหนุนซึ่งมีความเหลื่อมล้ำและซ้ำซ้อนกันเข้าเป็นเงินอุดหนุนที่ยืดหยุ่นสำหรับการจัดทำโครงการที่

เป็นการริเริ่มใหม่ๆ และจัดสรรไปยังมลรัฐและเขตการศึกษา ทั้งนี้รัฐบาลกลางอาจจะนำเงินทุนนี้มาใช้สำหรับการจัดทำโครงการริเริ่มใหม่ๆ ในท้องถิ่น รวมทั้งให้ทางเลือกแก่นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ประสบความล้มเหลวอย่างต่อเนื่อง หรือโรงเรียนที่มีอันตราย เพื่อให้เด็กเหล่านั้นสามารถไปเข้าเรียนในโรงเรียนที่ตนเลือกซึ่งมีคุณภาพเพียงพอและปลอดภัย

ขยายหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการก่อสร้างโรงเรียน

ปัจจุบันมลรัฐต่างๆ ได้รับอนุมัติให้ออกพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนหนึ่ง เพื่อให้ผู้รับเหมาที่จะสร้างสาธารณูปโภค เช่น สนามบิน และที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย แต่การก่อสร้างโรงเรียนของรัฐในปัจจุบันยังไม่ได้รับอนุมัติให้ใช้พันธบัตรดังกล่าว การอนุมัติให้นำพันธบัตรเพื่อกิจกรรมของภาคเอกชนมาใช้สำหรับการก่อสร้างโรงเรียนของรัฐ จะทำให้เขตปกครองท้องถิ่นทั่วอเมริกาสามารถที่จัดหางบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมมาใช้สำหรับการก่อสร้างและซ่อมแซมโรงเรียนได้ ทั้งนี้จำนวนพันธบัตรในแต่ละมลรัฐที่สามารถนำมาใช้สำหรับหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการก่อสร้างโรงเรียนจะขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรของมลรัฐนั้นๆ*

การส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนให้มีความปลอดภัย ในคริสต์ศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 5 (Title V)

ส่วนที่ 1 : การสนับสนุนการป้องกันและการให้การศึกษา เกี่ยวกับยาเสพติดและความรุนแรงแก่นักเรียน และชุมชน

ภาพรวม

จุดมุ่งหมายของนโยบายในตอนที่ 5 (Title V) คือ เพื่อช่วยให้เด็ก บรรลุมาตรฐานทางวิชาการที่ทำนาย โดยรัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้ มลรัฐและเขตการศึกษาต่างๆ พร้อมกับวัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษาที่มี คุณภาพสูง ซึ่งมีความปลอดภัยและปลอดภัยยาเสพติด

ข้อเสนอแนะมุ่งแสวงหาแนวทางที่จะบรรเทาภาระในการบริหารโครงการ สอง โครงการที่แยกกันแต่มีความคล้ายคลึงกัน และมีความเหลื่อมล้ำ ซ้ำซ้อนกันอย่างชัดเจน ทั้งในด้านกฎข้อบังคับและแนวการปฏิบัติ โดยรวม โครงการโรงเรียนที่มีความปลอดภัยและปลอดภัยยาเสพติด (Safe and Drug Free Schools Program) และโครงการศูนย์การเรียนรู้ในคริสต์ศตวรรษ ที่ 21 (21st Century Learning Centers Program) เข้าเป็นเงินอุดหนุนตาม ผลการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ทั้งก่อนเข้าเรียนและหลัง เลิกเรียน รวมทั้งเพื่อการทำกิจกรรมในการป้องกันความรุนแรงและยาเสพติด

มลรัฐมีภาระหน้าที่ในการรับผิดชอบโดยใช้โครงการที่มีผลการวิจัยสนับสนุน เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ปรับปรุงความปลอดภัยในโรงเรียน และลดการใช้ยาเสพติด นอกจากนี้ นโยบายนี้ยังดำเนินการให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองได้ทราบว่าบุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีความปลอดภัย หรือไม่และมีอิสระที่จะไม่เรียนในโรงเรียนที่เป็นอันตราย

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

ผนึกรวมและปรับปรุงงบประมาณสำหรับโครงการโรงเรียนที่มีความปลอดภัยและปลอดภัยจากยาเสพติดและโครงการศูนย์การเรียนรู้ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 เข้าด้วยกันให้ง่ายต่อการบริหาร

เขตการศึกษาจะสามารถใช้งบประมาณของรัฐบาลกลางในการสร้างโอกาสการเรียนรู้หลังเลิกเรียนและในการทำกิจกรรมด้านการป้องกันยาเสพติดและความรุนแรง

ให้มีการแสดงความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยและผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียน

เพื่อที่จะได้รับเงินทุนสำหรับโครงการนี้ มลรัฐต่างๆ ต้องพัฒนานิยามสำหรับคำว่า “โรงเรียนที่มีอันตรายอย่างต่อเนื่อง” และต้องรายงานเกี่ยวกับความปลอดภัยของโรงเรียนเป็นรายโรงเรียนต่อรัฐบาลกลาง เขี้ยวของอาชญากรรมที่ร้ายแรงในโรงเรียนและนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอันตรายอย่างต่อเนื่อง จะมีทางเลือกในการย้ายไปอยู่ในโรงเรียนอื่นที่มีความปลอดภัย

ให้ครูมีอำนาจควบคุมดูแลชั้นเรียนของตน

มลรัฐต่างๆ ต้องมอบอำนาจให้ครูในการขจัดนักเรียนที่กระทำกรรวนแรง หรือสร้างความไม่สงบอย่างต่อเนื่องออกจากชั้นเรียน และเพื่อที่จะได้รับเงินทุนสนับสนุนจากโครงการนี้ มลรัฐต่างๆ ต้องนำนโยบายการไม่ให้อภัย (Zero - tolerance) มาใช้กับนักเรียนที่กระทำกรรวนแรงหรือก่อความไม่สงบอย่างต่อเนื่อง

มุ่งเน้นในสิ่งที่ดำเนินการได้ผล

รัฐบาลกลางจะมุ่งเน้นการป้องกันการใช้ยาและความรุนแรงในกลุ่มเยาวชน และดำเนินการให้โรงเรียนใช้งบประมาณสำหรับโครงการที่ได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำให้โรงเรียนมีความปลอดภัยมากขึ้น โดยอาจจะใช้งบประมาณสำหรับโครงการหลังเลิกเรียน เพื่อจัดกิจกรรมที่ให้ความปลอดภัยและต่อต้านการใช้สารเสพติดให้นักเรียน ทั้งก่อน ในระหว่าง และหลังเลิกเรียน และเพื่อให้การศึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับอันตรายของยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยาเสพติดที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ๆ

ยินยอมให้องค์กรในชุมชนรับเงินอุดหนุนสำหรับโครงการหลังโรงเรียนเล็ก

รัฐบาลกลางจะขยายโอกาสทางการเรียนรู้อ่อนเข้าเรียนและหลังเลิกเรียนโดยให้เสรีภาพแก่มลรัฐและเขตการศึกษาในการให้เงินอุดหนุนแก่องค์กรทางศาสนาและองค์กรที่มีฐานในชุมชน

อำนาจความสะดวกในการป้องกันและการดำเนินคดีกับอาชญากรรม

รัฐบาลกลางจะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสิทธิและความเป็นส่วนตัวทางการศึกษาของรัฐบาลกลาง (Federal Education Rights and Privacy Act – FERPA) เพื่อให้ความสะดวกสำหรับเขตการศึกษาของมลรัฐและเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายของท้องถิ่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวินัยและการประพฤติผิดของนักเรียน*

ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืนให้เข้มแข็ง

รัฐบาลกลางจะจัดทำ โครงการเฝ้าระวัง (Project Sentry) ซึ่งเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางและมลรัฐรูปแบบใหม่ เพื่อที่จะชี้บ่ง ดำเนินคดี ลงโทษ และควบคุมดูแลผู้เยาว์ที่กระทำผิดกฎหมายการพกพาอาวุธปืนของมลรัฐและรัฐบาลกลาง*

เพิ่มงบประมาณสำหรับการศึกษาด้านลักษณะนิสัย

รัฐบาลกลางจะเพิ่มการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการศึกษาด้านลักษณะนิสัยของนักเรียน (Character education) ที่ให้แก่มลรัฐและเขต เพื่อฝึกอบรมครูในด้านวิธีการ บูรณาการบทเรียนและกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างลักษณะนิสัยในชั้นเรียน

การส่งเสริมการศึกษาด้วยเทคโนโลยี

ตอนที่ 5 (Title V)

(ส่วนที่ 2 : เงินอุดหนุนสำหรับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา)

ภาพรวม

คณะรัฐบาลเชื่อว่าโรงเรียนควรจะใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และเชื่อว่าการใช้เทคโนโลยีล่าสุดในชั้นเรียนจะไม่ใช่จุดจบในตัวของมันเอง

ข้อเสนอนี้เริ่มต้นเพื่อที่จะทำให้เป้าหมายดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จ โดยการหลอมรวมโครงการด้านเทคโนโลยีที่ซ้ำซ้อนเข้าด้วยกันเป็นโครงการเงินอุดหนุนด้านเทคโนโลยีโดยอิงผลการปฏิบัติงานซึ่งส่งเงินไปให้โรงเรียนมากขึ้น การผนึกรวมโครงการเงินอุดหนุนด้านเทคโนโลยีและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยใช้สูตรมาตรฐาน (E-rate fund by formula) ทำให้มั่นใจว่าโรงเรียนจะไม่ต้องส่งใบคำขอเงินอุดหนุนหลายครั้งและก่อให้เกิดภาระงานด้านบริหารที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาดังกล่าวแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นการรวมเป็นโครงการเดียวจะสามารถสนับสนุนส่งเสริมยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ครอบคลุมและมีการบูรณาการได้มากขึ้น และตรงตามเป้าหมายความต้องการเฉพาะของแต่ละโรงเรียน

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

จัดสรรเงินทุนด้านเทคโนโลยีให้แก่โรงเรียนมากขึ้น

รัฐบาลกลางจะผนวกโครงการการจัดสรรเงินอุดหนุนด้านเทคโนโลยีและจัดสรรเงินทุนตามสูตรมาตรฐานสำหรับการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้แก่รัฐและเขตการศึกษาเข้าด้วยกัน เพื่อให้มั่นใจว่าเงินทุนด้านเทคโนโลยีจำนวนมากจะลงไปถึงชั้นเรียน โดยมีเป้าหมายการสนับสนุนไปที่โรงเรียนซึ่งมีความต้องการสูงรวมถึงโรงเรียนในชนบทและโรงเรียนที่ให้บริการแก่นักเรียนจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจำนวนมาก

ลดงานเอกสารและเพิ่มความยืดหยุ่น

รัฐบาลกลางจะขจัดงานเอกสารที่เป็นภาระลงด้วยการจัดส่งงบประมาณสนับสนุนตามสูตรมาตรฐานด้านการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปยังโรงเรียน แทนการใช้กระบวนการขออนุมัติในปัจจุบัน และจะเพิ่มความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานโดยการอนุมัติให้ใช้งบประมาณ เพื่อวัตถุประสงค์ในการซื้อและการพัฒนาซอฟต์แวร์ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและการต่อเชื่อม และการฝึกอบรมครูในการใช้เทคโนโลยี

อนุญาตให้ใช้งบประมาณเพื่อซื้อแผ่นกรองอินเทอร์เน็ต

ในการสนับสนุนการดำเนินงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันอันตรายจากการใช้อินเทอร์เน็ตของเด็ก ปี พ.ศ.2543 รัฐบาลกลางอนุญาตให้นำเงินอุดหนุนสำหรับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษามาใช้เพื่อจัดซื้อ

แผ่นกรองอินเทอร์เน็ต เพื่อปกป้องเด็กจากสิ่งลามกและข้อมูลที่มีเนื้อหา
สำหรับผู้ใหญ่บนอินเทอร์เน็ต

มุ่งเน้นการจัดสรรเงินทุนในด้านวิธีการส่งเสริมการศึกษาด้วย เทคโนโลยีขั้นสูงที่มีการพิสูจน์แล้ว

รัฐบาลกลางจะส่งเสริมสนับสนุนให้มลรัฐต่างๆ กำหนดเป้าหมายการ
ปฏิบัติ เพื่อวัดว่ามีการใช้เงินทุนด้านเทคโนโลยีของรัฐบาลกลางเพื่อ
ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างไรบ้าง

ให้เงินอุดหนุนสมทบสำหรับศูนย์เทคโนโลยีชุมชน

รัฐบาลกลางจะให้เงินอุดหนุนสมทบของรัฐบาลกลางผ่านโครงการเงิน
อุดหนุนเพื่อพัฒนาชุมชน (Community Development Block Grant
Program) ที่บริหารงานโดยกระทรวงการเคหะและการพัฒนาเมืองเพื่อรัฐจะ
ใช้จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีชุมชนในเขตที่มีความยากจนสูง*

การสงเคราะห์ผู้ที่ได้รับผลกระทบทางสังคม

ตอนที่ 6 (Title VI)

การก่อสร้างโรงเรียนใหม่สำหรับชาวอเมริกันที่เป็นชนพื้นเมือง และเด็กจากครอบครัวทหาร

ภาพรวม

รัฐบาลกลางมีพันธกิจพิเศษต่อโรงเรียนบางประเภท นั่นคือ โรงเรียนที่ให้การศึกษแก่เด็กที่มาจากครอบครัวที่ปฏิบัติหน้าที่ในกองทัพสหรัฐอเมริกา และโรงเรียนที่ให้การศึกษแก่เด็กอเมริกันที่เป็นชาวพื้นเมือง

อย่างไรก็ตาม พันธกิจของรัฐบาลกลางต่อโรงเรียนเหล่านี้มักจะไม่มีบรรลุปเป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการก่อสร้างโรงเรียน คุปสรรคเหล่านี้สามารถแก้ไขได้ด้วยการเพิ่มงบประมาณสำหรับการก่อสร้างในโครงการสงเคราะห์ผู้ที่ได้รับผลกระทบ (Impact Aid Program) และเพิ่มงบประมาณให้สำนักกิจการชาวอินเดียนแดง (Bureau of Indian Affairs – BIA)

ผู้ที่อยู่ในความดูแลของบุคลากรในกองทัพประมาณ 700,000 คน ได้รับการศึกษาในโรงเรียนของรัฐ มากกว่า 3 ใน 4 ของนักเรียนเหล่านี้ได้รับการศึกษาอยู่ในเขตการศึกษาต่างๆ 600 เขต ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณหรือใกล้เคียงกับฐานที่ตั้งของหน่วยงานของกองทัพ “โรงเรียนที่ได้รับผลกระทบทางทหาร” (Military Impacted Schools) เหล่านี้ตั้งอยู่ทั่วประเทศ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงการศึกษา โรงเรียนที่ให้

การศึกษาแก่ผู้ที่อยู่ในความดูแลของกองทัพโดยทั่วไปรับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างโรงเรียนของรัฐบาลกลางจากโครงการกิจกรรมด้านการศึกษาของกระทรวงกลาโหมสำหรับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณฐานที่ตั้งของหน่วยงานของกองทัพ และผ่านโครงการ “การสงเคราะห์ผู้ที่ได้รับผลกระทบ” ของกระทรวงการศึกษาสำหรับโรงเรียนของรัฐอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ในบริเวณฐานที่ตั้งหรือใกล้เคียงกับบริเวณฐานที่ตั้งของหน่วยงานในกองทัพ

ในระหว่างปีการศึกษา 2542 เด็กจำนวนมากกว่า 50,000 คน เข้าเรียนในโรงเรียน 185 โรงเรียนของคนอเมริกันที่เป็นคนพื้นเมืองใน 23 มลรัฐ โรงเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่บริหารจัดการโดยสำนักกิจการชาวอินเดียนแดง ตั้งอยู่ในมลรัฐแอริโซนา นิวเม็กซิโก นอร์ทดาโคตา เซาท์ดาโคตา และวอชิงตัน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนของสำนักกิจการชาวอินเดียนแดง ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 25 นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 ในขณะที่มีเด็กจำนวนมากขึ้นเข้าเรียนในโรงเรียนภายใต้การบริหารจัดการของสำนักกิจการชาวอินเดียนแดง เด็กเหล่านี้กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพซึ่งแย่ที่สุดในประเทศ

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

เพิ่มเงินสนับสนุนให้แก่โครงการก่อสร้างโรงเรียนเพื่อสงเคราะห์เด็กที่ได้รับผลกระทบ

รัฐบาลกลางจะสนับสนุนเงินดังกล่าวในการปรับปรุงคุณภาพอาคารของโรงเรียนของรัฐ และขจัดรายการความหมักหมมในการซ่อมแซมและการก่อสร้างโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณฐานที่ตั้งของหน่วยงานของกองทัพ

หรือบริเวณใกล้เคียง และโรงเรียนที่ให้บริการแก่เด็กจากบริเวณซึ่งเป็นเขต
สงวนของชาวอเมริกันพื้นเมือง (อินเดียนแดง)

จัดตั้งกองทุนเพื่อการปรับปรุงด้านการลงทุนเพื่อพัฒนาชนเผ่า

รัฐบาลกลางจะจัดตั้งกองทุนดังกล่าวเพื่อช่วยในการสร้างโรงเรียน
ทดแทน และจัดการหมักหมมของงานซ่อมแซมอาคารในโรงเรียนภายใต้
การดูแลของสำนักกิจการชาวอินเดียนแดง*

การส่งเสริมเสรีภาพและการแสดงความรับผิดชอบ ของต่อผลการดำเนินงาน

ตอนที่ 7 (Title VII)

ภาพรวม

จุดมุ่งหมายของตอนที่ 7 คือ เพื่อพัฒนาระบบวิธีการที่มลรัฐและเขตการศึกษาจะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ตามข้อเสนอนี้ มลรัฐและเขตการศึกษาจะมีความยืดหยุ่นอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในการใช้เงินอุดหนุนทางการศึกษาของรัฐบาลกลาง โดยให้มลรัฐและเขตการศึกษาแสดงความรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นการตอบแทน มลรัฐจะจัดส่งแผนที่น่าเสนอข้อกำหนดการแสดงความรับผิดชอบที่เฉพาะเจาะจง โดยจะให้รางวัลเป็นการยกย่องมลรัฐและโรงเรียนซึ่งมีความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษามีอำนาจในการตัดเงินอุดหนุนด้านการบริหารจากมลรัฐที่ไม่สามารถดำเนินการได้ก้าวหน้าเพียงพอ

การลงโทษและการให้รางวัลจะขึ้นอยู่กับผลการประเมินของมลรัฐตามที่ได้รับการยืนยันจากผลการประเมินกลุ่มตัวอย่างนักเรียนประจำปีในแต่ละมลรัฐในการประเมินความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับชาติ (National

Assessment of Educational Progress – NAEP) ของนักเรียนชั้นปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 8 ในด้านการอ่านและวิชาคณิตศาสตร์ของกระทรวงการศึกษา

สรุปสาระสำคัญของข้อเสนอ

ให้อิสระเสรีแก่โรงเรียน เขตการศึกษาท้องถิ่น และมลรัฐ ด้วยการ ให้ความยืดหยุ่นมากขึ้น โดย

สร้างทางเลือกให้แก่มลรัฐและเขตการศึกษาในการจัดทำข้อ ตกลงพิเศษบนฐานของการแสดงความรับผิดชอบต่อผลของงานและ การปฏิรูปการศึกษา

มลรัฐหรือเขตการศึกษาที่สนใจเข้าร่วมโครงการจะสามารถทำความ ตกลงโดยมีสัญญาพิเศษกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ข้อตกลง ดังกล่าวจะให้ความเป็นอิสระจากข้อกำหนดปัจจุบันที่ระบุไว้ในโครงการเงิน อุดหนุนจำแนกประเภท เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการเสนอข้อตกลง เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานระยะเวลา 5 ปี ต่อร์ัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ ศึกษา โดยกำหนดเป้าหมายเฉพาะในการเพิ่มผลการเรียนของนักเรียนให้ สูงขึ้น ในช่วงระยะเวลาของข้อตกลงพิเศษ มลรัฐหรือเขตการศึกษาจะต้อง แสดงความรับผิดชอบต่ออย่างเคร่งครัดต่อการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ทบทวนการปฏิบัติงานในระหว่างระยะเวลาของข้อตกลงพิเศษ และได้รับการ ลงโทษสำหรับความล้มเหลวในการดำเนินงานไม่บรรลุตามข้อตกลง มลรัฐ หรือเขตการศึกษาจะสูญเสียสถานภาพ “ข้อตกลงพิเศษ” ถ้าหากว่าตัวชี้วัด

ผลสัมฤทธิ์และผลการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ ของนักเรียน ไม่ได้ก้าวหน้าขึ้นตามที่ได้ตกลงกันได้

เพิ่มงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้กฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับคนพิการ (Individuals with Disabilities Education Act – IDEA)

รัฐบาลกลางจะเพิ่มงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับคนพิการเป็นรายบุคคล เพื่อที่จะลดภาระของมลรัฐและท้องถิ่นในการตอบสนองของความต้อการพิเศษของนักเรียนพิการ*

เพิ่มการแสดงความรับผิดชอบเพื่อการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

รัฐบาลกลางคาดหวังให้มลรัฐปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการให้ดีขึ้น

มลรัฐต่างๆ จะต้องเสนอแผนการผนึกรวมเงินงบประมาณสนับสนุนการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั้งหมดของมลรัฐต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ในลักษณะที่คล้ายกันกับที่ระบุไว้ในกฎหมายปัจจุบัน โดยมีระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงตามสมควร แผนดังกล่าวจะครอบคลุมถึงการให้ความมั่นใจว่า

- มลรัฐยอมรับและใช้มาตรฐานการประเมินประจำปีของเด็กทุกคนในชั้นปีที่ 3-8 ในวิชาคณิตศาสตร์และการอ่าน

การรายงาน และผลสืบเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ
 ในเขตการศึกษาท้องถิ่นและโรงเรียน รัฐบาลกลางจะจัด
 สรรเงินสนับสนุนเพื่อช่วยเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการประเมินผล

- มลรัฐได้พัฒนาระบบการลงโทษและการให้รางวัล เพื่อให้
 หน่วยงานการศึกษาของท้องถิ่นแสดงความรับผิดชอบต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์
- มลรัฐจัดพิมพ์บัตรรายงานการศึกษาของโรงเรียนเป็น
 รายโรงเรียนสำหรับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งการเผยแพร่ทาง
 อินเทอร์เน็ตสำหรับโรงเรียนของรัฐทุกโรงเรียน บัตรรายงานการ
 ศึกษาเหล่านี้ควรมีรายละเอียดครอบคลุมในเรื่องผลการ
 เรียนด้านคณิตศาสตร์และการอ่าน จำแนกตามเชื้อชาติ เพศ
 ความยากจน นักเรียนพิการ เปรียบเทียบกับนักเรียนที่ไม่
 พิการ และความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ และควร
 บูรณาการร่วมกับสมุดรายงานของท้องถิ่นและมลรัฐที่มี
 อยู่แล้วถ้าหากทำได้
- มลรัฐตกลงที่จะมีส่วนร่วมในการประเมินความก้าวหน้า
 ทางการศึกษาระดับชาติ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 4 และชั้น
 ปีที่ 8 ในด้านการอ่านและคณิตศาสตร์ โดยรัฐสภาจะให้
 เงินทุนในการบริหารการทดสอบ

รัฐบาลกลางจะกำหนดบทลงโทษสำหรับมลรัฐที่มีผลการดำเนินงานต่ำ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาจะได้รับมอบอำนาจในการลดจำนวนเงินที่มลรัฐอาจจะใช้สำหรับการบริหารโครงการตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้าหากมลรัฐนั้นไม่สามารถดำเนินการได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ การลงโทษจะขึ้นอยู่กับว่ามลรัฐนั้นๆ ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ด้อยโอกาสและความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษหรือไม่

การให้รางวัลสำหรับมลรัฐและโรงเรียนที่มีผลการดำเนินงานสูง

รัฐบาลกลางจะจัดตั้งกองทุนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

กองทุน “ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา” (Achievement In Education Fund) จะให้รางวัลแก่มลรัฐที่มีผลการดำเนินงานสูงซึ่งมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมากในการปิดช่องว่างด้านผลสัมฤทธิ์และการปรับปรุงความชำนาญด้านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น โดยจะมีการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยการใช้ผลการประเมินของมลรัฐ ซึ่งจะมีการยืนยันผลการประเมินดังกล่าวด้วยตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการอื่นๆ และการประเมินความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับชาติ (NAEP)

**รัฐบาลกลางจะให้เงินรางวัลพิเศษสำหรับการดำเนินงาน
ประเมินผลสัมฤทธิ์ประจำปีแต่เนิ่น ๆ**

มลรัฐที่สามารถดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน
และคณิตศาสตร์ประจำปีของนักเรียนชั้นปีที่ 3 - 8 ได้ก่อนสิ้นสุดปีที่สอง
ภายหลังการประกาศใช้แผนนี้ จะมีสิทธิได้รับเงินรางวัลพิเศษหนึ่งครั้ง

**รัฐบาลกลางจะให้เงินรางวัลพิเศษสำหรับโรงเรียนที่ “นักเรียนทุก
คนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง”**

ข้อเสนอนี้เป็นการปฏิรูปโครงการ Blue Ribbon Schools
ในปัจจุบัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาจะบริหารกองทุนรางวัลพิเศษ
“นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง” ซึ่งจะยกย่องและให้รางวัลด้าน
การเงินแก่โรงเรียนที่มีความก้าวหน้าชัดเจนในการปิดช่องว่างด้าน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาคผนวก 1

สรุปสาระสำคัญจากคำกล่าวของประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา

ประธานาธิบดีบุช ได้แต่งตั้ง ดร.วูดเดอริก อาร์ เพจ ศึกษาธิการ
รัฐเท็กซัส ให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ดร.เพจ ประสบความสำเร็จ
ในการบริหารงานการศึกษาของเขตการศึกษาในรัฐเท็กซัสให้มีคุณภาพ
สูง ประชาชนหลากหลายเผ่าพันธุ์ได้รับการศึกษาทั่วถึง มีนวัตกรรมด้านการ
ศึกษา และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษามากมาย ดร.เพจ เป็นคนอเมริกา
เชื้อสายอัฟริกัน 1 ใน 2 คนในคณะรัฐบาลชุดนี้

ดร.เพจ สาบานตนเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ศึกษา ที่กรุงวอชิงตันดีซี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2544 คำกล่าว
นำของประธานาธิบดีบุช มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ดร.เพจ เป็นผู้ที่ช่วยให้การดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาที่
สำคัญๆ กลายเป็นความจริงขึ้นมา ประธานาธิบดีบุช ประารถนาที่จะ
เห็นการเริ่มต้นยุคใหม่ของการศึกษาของสหรัฐอเมริกา

ประธานาธิบดีบุช และ ดร. เพจ มีพันธกิจร่วมกันที่จะทำงาน
เพื่อสร้างความเป็นเลิศให้กับโรงเรียนรัฐทุกโรงทั่วประเทศ และได้
กล่าวถึงเหตุผลในการคัดเลือก ดร.เพจ มาบริหารงานกระทรวงการ

ศึกษาว่า เนื่องจาก ดร.เพจ เป็นคนดีอย่างแท้จริง มีความซื่อสัตย์ และมีคุณธรรม มีสามัญสำนึก และเป็นคนติดดิน ซึ่งรู้วิธีที่จะทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ

รัฐบาลของประธานาธิบดีบุช เห็นว่าไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่าการศึกษา ซึ่งทั้งประธานาธิบดีบุช และดร. เพจ ต่างตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนดังกล่าวแล้ว และไม่มีใครมีความสามารถในการปฏิรูปการศึกษาเท่า ดร. เพจ ซึ่งในอดีตเคยเป็นศึกษาธิการประจำเขตการศึกษาอิสระฮิวสตัน (Houston Independent School District) และได้พบปัญหาต่างๆ ที่โรงเรียนของรัฐกำลังเผชิญอยู่ขณะนี้คือ เด็กไม่สามารถอ่านหนังสือได้ในขั้นพื้นฐาน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนลดลง มีปัญหาด้านวินัยและระเบียบ ดร. เพจ ได้แก้ไขปัญหานั้นด้วยความมุ่งมั่น ซึ่งรัฐบาลจะนำไปใช้กับโรงเรียนทุกโรงเรียนและเขตการศึกษาทุกเขตในทุกรัฐ

ดร. เพจ ต้องการมาตรฐานสูงสำหรับนักเรียนทุกคน เขาได้พิสูจน์แล้วว่าความยากจนไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เขาเน้นว่าการอ่านเป็นกุญแจไปสู่การเรียนรู้ทั้งหมด นักเรียนต้องได้รับการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน และให้โรงเรียนรับผิดชอบต่อผล การสอนของตน

ดร. เพจ เป็นบุคคลที่ไม่เพียงแต่พูดเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา แต่ได้ลงมือปฏิบัติแล้ว และได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงานเพื่อส่วนรวมโดยไม่มีปัญหาพรรคการเมืองและการแบ่งแยกแบบเก่าๆ มาเกี่ยวข้อง ประธานาธิบดีบุช เห็นคุณค่าของคุณลักษณะเหล่านี้ และประเทศชาติก็ต้องการบุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวนี้ด้วย

ในท้ายที่สุด ประธานาธิบดีบุช ได้กล่าวว่า รัฐบาลมีงานปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นงานที่ยิ่งใหญ่และเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้คนดีมาเป็นผู้ร่วมงานในการปฏิรูปการศึกษาของชาติ

ภาคผนวก 2

สรุปลงสาระสำคัญคำกล่าวของ ดร. ร็อดเดอริก อาร์ เพจ ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง

ดร. ร็อดเดอริก อาร์ เพจ ได้กล่าวขอบคุณและกล่าวต้อนรับประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช และรองประธานาธิบดีเชนีย์ และขอบคุณสมาชิกวุฒิสภาที่ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ด้วยความใจกว้าง รวมทั้งขอบคุณสมาชิกวุฒิสภาที่แสดงให้ทราบถึงความหวังว่าสหรัฐอเมริกาสามารถให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นเวทีสำหรับการสร้างฉันทามติที่ได้รับการสนับสนุนจากสองพรรคการเมือง (bipartisan) รวมทั้งขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ดร. เพจ กล่าวว่า วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นวันที่ประธานาธิบดีบุช ได้แถลงแผนการปฏิรูปการศึกษาต่อวุฒิสภา ถือเป็นวันประวัติศาสตร์ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาของรัฐ ในทหระศนะของนักรการศึกษาและกระทรวงการศึกษา ประธานาธิบดีบุช ได้ให้ความสำคัญสูงสุดกับการศึกษา และได้เสนอแผนการพัฒนาโรงเรียนรัฐไปสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้เด็กทุกคนในสหรัฐอเมริกาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์ของแผนดังกล่าวแล้ว มลรัฐ เขตการศึกษา

โรงเรียน และพ่อ แม่ ผู้ปกครองจะได้รับการสนับสนุนและความยืดหยุ่นในการจัดการศึกษาเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด

ดร.เพจ ยังได้กล่าวต่อไปว่า สิ่งที่ประธานาธิบดีบุช ถือเป็นเรื่องสำคัญคือ **จะไม่มีเด็กคนใดถูกทอดทิ้งให้อยู่ในโรงเรียนที่ไม่มีคุณภาพ** และเห็นเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะทำให้ชั้นเรียนมีความปลอดภัยมากขึ้น ให้เด็กมีทักษะในการอ่านและการคิดคำนวณ และลดความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนในโรงเรียนของรัฐทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการเรียนของนักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อย และนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ

โดยการสนับสนุนของ ประธานาธิบดีบุช และรองประธานาธิบดีเชนีย์ ดร. เพจ จะร่วมทำงานกับข้าราชการผู้เสียสละของกระทรวงการศึกษาเพื่อ นักเรียนทั่วประเทศ โดยการเพิ่มอำนาจให้แก่ลรัฐ เขตการศึกษา โรงเรียน และพ่อ – แม่ ผู้ปกครอง เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน และร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์โดยการทำให้นักเรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นความปรารถนาของประธานาธิบดีบุช

ภาคผนวก 3

งบประมาณการศึกษาปีงบประมาณ 2545 ของประธานาธิบดีบุช

ประธานาธิบดีบุช ได้จัดทำร่างกฎหมายแผนปฏิรูปการศึกษาเสนอต่อรัฐสภาชื่อว่า *เยาวชนอเมริกันทุกคนต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง* (No Child Left Behind Act of 2001) โดยพิจารณาว่าการศึกษาของสหรัฐอเมริกามีปัญหาเรื่องช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ด้อยโอกาส และเพื่อนนักเรียนอื่นๆ มานานแล้ว ร่างกฎหมายดังกล่าวเป็นการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการแก้ไขกฎหมายเดิม คือ รัฐบาลกลางจะช่วยให้มลรัฐปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กด้อยโอกาสดังเด็กอื่นๆ โดยใช้มาตรการความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) ช่วยเหลือโรงเรียนที่มีปัญหา และให้ผู้ปกครองมีทางเลือกในการศึกษาของบุตรหลานมากขึ้น การสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลกลางนั้นเป็นการสนับสนุนและปรับปรุงการดำเนินงานของมลรัฐ เขตการศึกษา และโรงเรียน ตามตอนที่ 1-9 ของกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเดิม

ประธานาธิบดีบุช ได้เสนอกฎหมายพร้อมทั้งงบประมาณใน 4 วันหลังจากเข้ารับตำแหน่ง งบประมาณที่เสนอไปแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 งบประมาณสนับสนุนสำนักงานการศึกษาส่วนท้องถิ่น ตามตอนที่ 1 แห่งกฎหมายว่าด้วยการการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 9.1 พันล้านดอลลาร์ หรือ 409.5 พันล้านบาท จุดเน้นอยู่ที่การปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนในเขตการศึกษาที่มีความยากจนสูง
 - 1.2 โครงการการอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก งบประมาณ 900 ล้านดอลลาร์ หรือ 40,500 ล้านบาท ในโครงการการสอนอ่านแบบครอบคลุม จ่ายให้มลรัฐและหน่วยงานของเขตการศึกษา
 - 1.3 โครงการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในศตวรรษที่ 21 งบประมาณ 846 ล้านดอลลาร์ หรือ 38,070 ล้านบาท สนับสนุนงบประมาณตามสภาพของมลรัฐเพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูง โปรแกรมหลังเลิกเรียน และภาคฤดูร้อน การป้องกันสารเสพติด และความรุนแรงและการศึกษาพัฒนาบุคลิกภาพในโรงเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ
 - 1.4 สนับสนุนรัฐในการจัดการประเมินผลวิชาการอ่าน และคณิตศาสตร์นักเรียนชั้นปีที่ 3-8 งบประมาณ 320 ล้านดอลลาร์ หรือ 14,400 ล้านบาท

- 1.5 โครงการการอ่านในระดับประถมวัยเป็นความสำคัญอันดับแรก เพื่อสนับสนุนโครงการการอ่านเป็นความสำคัญอันดับแรก งบประมาณ 75 ล้านบาท หรือ 3,375 ล้านบาท จัดเพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย
- 1.6 โครงการไปเรียนต่อสู่อาชีพ งบประมาณ 30 ล้านบาท หรือ 1,350 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนทหารในการไปเรียนอาชีพมาเป็นครูในเขตการศึกษาที่ยากจน
2. เพิ่มอำนาจการเลือกให้กับผู้ปกครอง
 - 2.1 งบประมาณสนับสนุนโรงเรียนตามข้อตกลงพิเศษ หรือโรงเรียนในกำกับ เป็นเงินงบประมาณ 200 ล้านบาท หรือ 9,000 ล้านบาท จำนวน 1,780 โรงเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองมีทางเลือกมากขึ้น
 - 2.2 งบประมาณสนับสนุนการก่อสร้าง เช่า ซ่อม หรือปรับปรุงอาคารเรียนของโรงเรียนตามข้อตกลงพิเศษ งบประมาณ 175 ล้านบาท หรือ 7,875 ล้านบาท
 - 2.3 เพิ่มขีดจำกัดการบริจาคเงินสมทบบุญซื้อออมทรัพย์การศึกษา จาก 500 ดอลลาร์ เป็น 5,000 ดอลลาร์ ภายใน 5 ปี โดย พ.ศ. 2505 เพิ่มขีดจำกัดเป็น 1,000 ดอลลาร์ และเพิ่ม

ปีละ 7,000 ดอลลาร์จันกระทั่งปี พ.ศ. 2509 เงินบริจาค
สมทบนี้ได้รับการยกเว้นภาษี

3. ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และลดระบบราชการ
 - 3.1 งบประมาณสนับสนุนมลรัฐในการปรับปรุงคุณภาพครู รวม
งบประมาณ 2.6 พันล้านดอลลาร์ หรือ 117 พันล้านบาท
เป็นการรวมโครงการลดขนาดของชั้นเรียน และทุนพัฒนา
วิชาชีพครูไอเซ็นฮาว์เข้าด้วยกัน
 - 3.2 ทุนสนับสนุนเทคโนโลยีการศึกษาแก่มลรัฐ งบประมาณ
817 ล้านดอลลาร์ หรือ 31,765 ล้านบาท เป็นการรวม
โครงการเทคโนโลยีการศึกษากระทรวงการศึกษาเข้าเป็น
โครงการเดียวกัน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียน การสอน
 - 3.3 ทุนทางเลือกและนวัตกรรมของการศึกษาให้แก่มลรัฐ
งบประมาณ 472 ล้านดอลลาร์ หรือ 21,240 ล้านบาท เป็น
การรวมโครงการเล็กๆ ที่เข้าซ้อนกันเข้าด้วยกัน เพื่อ
สนับสนุนมลรัฐและเขตการศึกษาในการนำ ยุทธศาสตร์
ใหม่ๆ มาปฏิบัติรวมทั้งการเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองเพื่อ
ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. ข้อเสนอสำคัญอื่นๆ สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
 - 4.1 ทุนสนับสนุนการศึกษาพิเศษแก่มลรัฐ งบประมาณ 7.3 พันล้าน ดอลลาร์ หรือ 328.5 พันล้านบาท
 - 4.2 ทุนเพื่อความปลอดภัยและปราศจากสารเสพติดแก่มลรัฐ งบประมาณ 644 ล้านดอลลาร์ หรือ 28,980 ล้านบาท เพื่อใช้ในการป้องกันสารเสพติดและความรุนแรงให้กับ นักเรียน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - 4.3 อนุญาตให้มลรัฐออกพันธบัตรยกเว้นภาษี สำหรับการก่อสร้างโรงเรียนที่ดำเนินการโดยเอกชน โดยพิจารณาตามจำนวนประชากร หัวละ 10 ดอลลาร์ต่อปี หรือไม่ต่ำกว่า 5 ล้านดอลลาร์ หรือ 225 ล้านบาท
 - 4.4 อนุญาตให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาหักลดภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 400 ดอลลาร์ หรือ 18,000 บาท เพื่อชดเชยเงินส่วนตัวที่ใช้ไปในการซื้อตำรา และการฝึกอบรมซึ่งไม่สามารถจะเบิกทดแทนได้
5. การศึกษาหลังมัธยมศึกษา
 - 5.1 กองทุนเฟลด์แกรนท์ เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ยากจนให้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา งบประมาณ 9.8 พันล้าน ดอลลาร์ หรือ 441 พันล้านบาท

- 5.2 ทุนช่วยเหลือนักศึกษา รวมทั้งการรวมทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษในปัจจุบัน งบประมาณ 49.4 พันล้านดอลลาร์ หรือ 2,223 พันล้านบาท
- 5.3 สนับสนุนแผนการสนับสนุนค่าเล่าเรียนของรัฐ โดยการยกเว้นภาษีให้แก่ผู้บริจาคสมทบแผนทุนดังกล่าวแล้ว โดยการบริจาคเป็นค่าห้องพักและอาหาร ค่าธรรมเนียมและค่าเล่าเรียน ค่าตำรา ค่าอุปกรณ์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา
- 5.4 ทุนสนับสนุนครูสอนคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ในชุมชนยากจน หัวละ 17,500 ดอลลาร์ หรือ 787,500 บาท เพื่อรักษาครูไว้ในชุมชนให้เป็นเงินกู้ที่ไม่ต้องจ่ายคืนถ้าหากครูทำงานเป็นไปตามเงื่อนไข
- 5.5 ขยายการสนับสนุนการเรียนในระดับปริญญาตรีของลูกจ้างออกไปจนกระทั่งสิ้นปี พ.ศ. 2506 ซึ่งลูกจ้างสามารถใช้งบประมาณจากการช่วยเหลือของนายจ้างปีละ 5,250 ดอลลาร์ หรือ 236,250 บาท และนายจ้างสามารถหักลดภาษีได้

- 5.6 โครงการทุนช่วยเหลือการพัฒนาสถาบันที่รับนักเรียน
ด้อยโอกาส และนักเรียนชนกลุ่มน้อยเป็นสัดส่วนที่สูง
งบประมาณ 15 ล้านดอลลาร์ หรือ 675 ล้านบาท
- 5.7 โครงการสนับสนุนสถาบันที่ให้บริการนักศึกษาเชื้อสาย
สเปน งบประมาณ 4 ล้านดอลลาร์ หรือ 18 ล้านบาท เพื่อ
สนับสนุนให้นักเรียนเชื้อสายสเปนเข้าเรียนมากขึ้น
- 5.8 โครงการสนับสนุนการสรรหานักศึกษาครูที่ดี และศูนย์
โอกาสทางการศึกษา เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มาจาก
ครอบครัวที่มีรายได้น้อยเข้าเรียน จนสำเร็จจากคณะศึกษา
ศาสตร์ งบประมาณเพิ่มเติม 50 ล้านดอลลาร์ หรือ 2,250
ล้านบาท

6. การบริหารกระทรวงการศึกษา

งบประมาณเพื่อปรับปรุงการบริหารงานด้านการช่วยเหลือ
นักศึกษาตาม คำแนะนำของผู้ตรวจบัญชีอิสระ สำนักตรวจบัญชีกลาง และ
ผู้ตรวจการเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดิน และปรับปรุงบริการ

- 6.1 เพิ่มความเข้มแข็งด้านการจัดการ ด้านการเงิน เพื่อแก้ไข
ปัญหาการตรวจสอบบัญชี ซึ่งต้องปรับปรุงระบบบัญชี
ขจัดการด้านการเงิน และซอฟต์แวร์ เพื่อป้องกันการใช้
งบประมาณไม่ถูกต้อง

- 6.2 ปรับปรุงการบริหารและจัดการทุนช่วยเหลือนักศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนเพื่อบริหารงบประมาณช่วยเหลือ นักศึกษาปีละ 60 พันล้านดอลลาร์ หรือ 2,700 พันล้านบาท
- 6.3 ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น กระทรวงการศึกษาได้ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่ จำเป็นลงจากร้อยละ 22.4 หรือ 6.8 ในรอบหลายปีที่ผ่านมา แต่งบประมาณช่วยเหลือนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย กระทรวง การศึกษาจึงจำเป็นต้องหาทางลดค่าใช้จ่ายเหล่านี้

ภาคผนวก 4
บทบาทของกฎหมายว่าด้วย
การประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ในการปฏิรูปโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา

จาก

How Title I Can Become the Engine of Reform in America's Schools

โดย

Robert E. Slavin

John Hopkins University

แปลโดย

ผศ.ดร.บังอร พานทอง

บทคัดย่อ

กฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตอนที่ 1 (Title I) ซึ่งเป็นการลงทุนจำนวนมากที่สุดของรัฐบาลกลางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงใหม่ครั้งใหญ่เพื่อให้เกิดผลกระทบมากขึ้นต่อเด็กจำนวนหลายล้านคนที่ได้รับประโยชน์จากการลงทุนนี้ รายงานฉบับนี้เสนอแนะการเปลี่ยนแปลงบางประการในกฎหมายตอนที่ 1 ที่มุ่งประเด็นหลักในการพัฒนาครูให้สามารถนำโครงการและการปฏิบัติที่อิงการวิจัยไปใช้กับนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งมีเป็นจำนวนมากที่เป็นนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง ข้อเสนอแนะในการเปลี่ยนแปลงได้แก่

1. ขยายโอกาสในการเข้าร่วมโครงการที่ผ่านการทดสอบแล้วให้เพิ่มมากขึ้น

บุคลากรในโรงเรียนของโครงการตามกฎหมายในตอนที่ 1 ควรจะมีแนวทางในการเข้าถึงโครงการที่มีลักษณะครอบคลุม ใช้เป็นแบบอย่างได้ และออกแบบไว้เพื่อปฏิรูปโรงเรียนทั้งโรงเรียน รวมทั้งเป็นโครงการที่มีจุดเน้นมากขึ้น (เช่น โครงการพัฒนาการอ่านหรือวิชาคณิตศาสตร์ พัฒนาเด็กปฐมวัย การสอนซ่อมเสริม การจัดการชั้นเรียน ทักษะการเรียนรู้ ความร่วมมือของผู้ปกครอง หรือโครงการโรงเรียน-โรงงาน) ในปี พ.ศ. 2540 David Obey

และ John Portee ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอรูปแบบตัวอย่างในการพัฒนา เรียกว่า การสาธิตการปฏิรูปโรงเรียนแบบครอบคลุม (Comprehensive School Reform Demonstration - CSRD) โครงการนี้ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนเป็นเวลา 3 ปีให้แก่โรงเรียนที่นำโครงการนี้ไปปฏิบัติ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา หน่วยงานที่ลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาได้ประเมินโครงการที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาโครงการใหม่ ๆ ขึ้นมา และเนื่องจากองค์กรที่ดำเนินการปฏิรูปได้สร้างศักยภาพในการให้บริการแก่โรงเรียนมากขึ้น รูปแบบการดำเนินงานที่ผ่านการทดสอบแล้วนี้ควรจัดให้กับโรงเรียนที่อยู่ภายใต้โครงการของกฎหมาย ตอนที่ 1 ทั้งหมด เมื่อมีโครงการลักษณะนี้มากขึ้น โรงเรียนในโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 ควรจะเข้าร่วมให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควรหลังจากใช้วิธีการดำเนินงานในปัจจุบัน

2. การลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงและประเมินผลโครงการที่ใช้เป็นแบบอย่างได้และสร้างขีดความสามารถของคณะผู้ออกแบบโครงการ

ถ้าโรงเรียนในโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 ได้รับการชักชวนให้นำโครงการที่มีประสิทธิภาพไปปฏิบัติ โครงการควรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้กับโรงเรียนจำนวนมาก และที่สำคัญยิ่ง คือ งานวิจัยที่รองรับแต่ละโครงการต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การลงทุนนี้มีความจำเป็น

ด้านการออกแบบเพื่อการแข่งขันที่นำไปสู่การพัฒนาให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์ สามารถให้ทุนสนับสนุนการประเมินผลขององค์การภายนอกของโครงการที่มีอยู่หรือโครงการใหม่ การเพิ่มเงินจำนวนร้อยละ 3 ของเงินทุนจากกองทุน ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาสามารถจัดทำโครงการที่นำไปปฏิบัติได้ในเวลา 3-5 ปี ยิ่งกว่านั้นองค์กรเพื่อการพัฒนาที่ไม่หวังผลกำไรต้องการความร่วมมือในการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือโรงเรียนจำนวนมากให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ โดยมีได้หวังผลกำไร

3. เพิ่มการลงทุนในด้านการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพครูในระดับสูง

การพัฒนาคุณภาพวิชาชีพเป็นหัวใจสำคัญในการนำรูปแบบการปฏิรูปที่ครอบคลุมมาใช้ แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาวิชาชีพให้มีคุณภาพก็มีประโยชน์ด้านอื่นๆ เช่นกัน เช่น ครูจำเป็นต้องพัฒนาด้านเนื้อหาความรู้ในสาขาที่สอนอยู่ ความรู้ด้านการจัดการชั้นเรียน การตระหนักหรือเข้าใจด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความสามารถในการสอนผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

4. ขยายขอบข่ายให้โรงเรียนทั้งหลายได้เข้าร่วมโครงการ

ควรลดหย่อนคุณสมบัติของโรงเรียนที่จะเข้าร่วมโครงการที่กำหนดให้ดำเนินการในการมอบอำนาจใหม่ตามกฎหมายตอนที่ 1 ต่อไปอีกโดยอาจจะยอมให้โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนที่มีสิทธิได้รับอาหารกลางวันฟรีต่ำกว่า

ร้อยละ 50 สามารถสมัครเข้าร่วมได้หากโรงเรียนนั้น ๆ มีแผนปฏิรูปโรงเรียน
เมื่อกฎหมายตอนที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาวิชาชีพครูและปรับปรุงโรงเรียนอย่าง
เต็มรูปแบบ จึงค่อย ๆ ยกเลิกการให้ความช่วยเหลือที่กำหนดไว้

5.ปรับปรุงกระบวนการประเมินผลและการแสดงความรับผิดชอบ ต่อผลการดำเนินงาน

ควรกลั่นกรองกระบวนการประเมินผล/การแสดงความรับผิดชอบ
ต่อผลการดำเนินงานเพื่อให้รางวัลแก่โรงเรียนที่ดำเนินการอย่างได้ผลจนถึง
ระดับมาตรฐานที่กำหนด ช่วยเหลือโรงเรียนที่ยังปรับปรุงได้ไม่ถึงระดับ และ
ปรับโครงสร้างต่างๆ ในโรงเรียนที่ยังมีระดับมาตรฐานต่ำหรือเป็นโรงเรียนที่
การพัฒนากำลังลดลง

บทบาทของกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในการปฏิรูปโรงเรียนของสหรัฐอเมริกา

ตอนที่ 1 ของกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เป็นการลงทุนของรัฐบาลกลางในอันที่จะพยายามพัฒนาปรับปรุงการศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อยกมาตรฐานของเด็กในชุมชนยากจนมานานกว่า 30 ปี สิ่งที่ทำให้โครงการตามกฎหมายตอนที่ 1 เป็นที่รู้จักแพร่หลายคือ ผลการดำเนินงานของโครงการได้กระจายออกไปอย่างกว้างขวางทั่วถึงร้อยละ 95 ของเขตการศึกษาได้รับทุนสนับสนุนจากกฎหมายดังกล่าว การช่วยเหลือนี้ได้ถูกยกเลิกไปในปี 2540 โดยวุฒิสภาได้ผ่านกฎหมาย ซึ่งทำให้เปลี่ยนการดำเนินงานเป็นการสนับสนุนงบประมาณเป็นก้อนให้แก่แต่ละมลรัฐโดยตรงและกฎเกณฑ์การใช้ก็ไม่เข้มงวดนัก การสนับสนุนงบประมาณลักษณะนี้ไม่ประสบความสำเร็จนักในทางปฏิบัติ แต่วุฒิสมาชิกกลุ่มน้อยจำนวนหนึ่งก็ยังคงสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการจัดสรรงบประมาณในลักษณะนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับการขยายตัวของโครงการ ในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2523-2532 และช่วงต้นของทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2533-2542 สภาพการเงินของโครงการในระยะนี้ค่อนข้างจะไม่คล่องตัวทั้งๆ ที่เป็นระยะเศรษฐกิจดี แต่หากเกิดกรณีเศรษฐกิจตกต่ำหรือเหตุการณ์อื่น ๆ เข้ามาแทรกแซงอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการอุดหนุนของโครงการก็เป็นได้

เหตุผลสำคัญที่อาจทำให้โครงการตามกฎหมายตอนที่ 1 เสื่อมความสำคัญน่าจะมาจากความเชื่อที่ว่ากฎหมายนี้ไม่มีส่วนส่งเสริมด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนเหมือนอย่างที่เคยเชื่อมาก่อน แนวคิดนี้สืบเนื่องมาจากผลการประเมินนักเรียนในโครงการตามหมวด 1 (Chapter I) ซึ่งเป็นโครงการที่ดำเนินการก่อนตอนที่ 1 ของกฎหมายผลการดำเนินงานโครงการวิจัยระยะยาวชื่อ Prospects ซึ่งศึกษาผลการดำเนินการตลอดสี่ปีเปรียบเทียบกับนักเรียนที่อยู่ในโครงการตามหมวด 1 และผู้ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการตามหมวด 1 โดยการควบคุมปัจจัยที่เป็นภูมิหลังทั้งหมด พบว่า ไม่มีผลกระทบในด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เข้าร่วมในโครงการตามหมวด 1 ต่อมามีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลการดำเนินงานของโครงการ Prospects พบว่ามีผลดีสำหรับนักเรียนบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไม่มากนัก และโครงการตามหมวด 1 ก็มีส่วนช่วยลดความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนผิวขาวและชนกลุ่มน้อยในช่วงปี 2513-2532 การศึกษาในช่วงต่อมาพบว่าได้ผลดีขึ้นกว่าที่เคยดำเนินการมา และความคงทนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงการดำเนินการระหว่างนี้ 2513-2522 ก็ดีเช่นกัน อย่างไรก็ตาม แม้ผลการประเมินน่าจะถูกต้อง และผลการประเมินของโครงการ Prospects ไม่ถูกต้อง การดำเนินงานของหมวด 1 ก็ยังได้ผลดีระดับหนึ่ง เพราะยังไม่มีหลักฐานแสดงชัดเจนว่าโครงการภายใต้กฎหมายดังกล่าวดำเนินการได้ดีขึ้น

เมื่อโรงเรียนหรือชั้นเรียนที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้โครงการในกฎหมายนี้ ยังไม่พัฒนาขึ้นให้เห็นได้เด่นชัด เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนภายใต้หมวด 1

ไม่ว่าผลกระทบที่เกี่ยวกับทรัพยากรภายใต้กฎหมาย ตอนที่ 1 จะเป็นอย่างไร แต่กฎหมายนี้ก็ยังคงเป็นทรัพยากรหลักในการปฏิรูปการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนที่ค่อนข้างยากจน เมื่อใดก็ตามที่โรงเรียนทั้งในเมืองใหญ่หรือในเขตห่างไกลและยากจนมีความโดดเด่นในด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอันเนื่องมาจากการใช้ยุทธศาสตร์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ นวัตกรรมเหล่านี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนเกือบทั้งหมดจากกฎหมายดังกล่าว จากประสบการณ์เกี่ยวกับความยากลำบากในการดำเนินงานปฏิรูประดับโรงเรียนในโรงเรียนที่ค่อนข้างยากจนในหลายประเทศที่ยังขาดแคลนทุนสนับสนุนลักษณะเดียวกับกฎหมายนี้ แสดงให้เห็นความสำคัญของทรัพยากรในการสร้างศักยภาพในการพัฒนาการปฏิบัติงานในโรงเรียนและผลการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ผลสัมฤทธิ์ที่สูงของนักเรียนระดับประถมศึกษาในสหรัฐอเมริกา เมื่อเปรียบเทียบกับในระดับนานาชาติด้านการอ่านและคณิตศาสตร์น่าจะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นความสำคัญของกฎหมายดังกล่าวที่มีต่อรายวิชาและระดับการศึกษาต่างๆ

ด้วยเหตุผลทางการเมืองและที่สำคัญยิ่งคือ เพื่อปรับปรุงผลการเรียนของเด็ก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสริมขีดความสามารถและปรับจุดเน้นของกฎหมายดังกล่าว ในปี 2542 ได้มีการเพิ่มอำนาจและบทบาทตลอดจน

รายละเอียดต่าง ๆ ของกฎหมายและมุ่งเน้นในการยกระดับความสามารถของครูโดยตรง ซึ่งจะส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนต่อไป รายงานนี้มีจุดประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นแนวทางที่จะทำให้กฎหมายตอนที่ 1 เป็นตัวจักรกลให้โรงเรียนต่างๆ ได้มีการปฏิรูปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทั้งทรัพยากรและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อสนับสนุนให้ใช้โปรแกรมและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนที่มีนักเรียนส่วนมากเป็นเด็กกลุ่มเสี่ยง

การปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1

ภารกิจที่จะต้องดำเนินการให้สำเร็จเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นได้ง่าย แต่การจะทำให้สำเร็จเป็นเรื่องยาก นั่นคือ การทำให้ผลการเรียนของเด็ก ๆ ที่อยู่ภายใต้โครงการตามกฎหมายนี้ดีขึ้น การดำเนินงานมีปัญหาอุปสรรคมาก โดยเฉพาะปัญหาหลักที่แก้ไขได้ยากสองประการ ประการแรกคือ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจะไม่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น หากครูและนักการศึกษา ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าว ไม่เริ่มใช้ยุทธศาสตร์การเรียนการสอนและอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ ประการที่ 2 โรงเรียน ครู และนักเรียน ที่เกี่ยวข้องอยู่ในโครงการมีจำนวนมากจนทำให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูที่ละชั้นเรียนเป็นภาระงานที่มากมายมหาศาล ปัจจุบันโครงการมีครูในความรับผิดชอบประมาณ 189,000 คน โดยมีทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านสอนอ่าน ผู้ช่วยครู

พยาบาล ที่ปรึกษาต่างๆ นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ปกครองที่ช่วยกิจกรรมของโรงเรียน และนักการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งอยู่ตามโรงเรียนต่าง ๆ ประมาณ 50,000 โรงเรียนในเขตการศึกษากว่า 13,000 เขตในทุก ๆ รัฐ แน่ใจว่ามีใช้แต่เฉพาะครูที่อยู่ภายใต้กฎหมายนี้โดยตรงเท่านั้นที่จะต้องใช่วิธีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ถ้าต้องการให้นักเรียนของตนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น ครูทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนในโครงการจะต้องใช่วิธีการสอนและอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งหมายความว่าโครงการจะต้องดูแลครูประจำการทั่วไป 1.5 ล้านคน เพิ่มเข้าไปกับจำนวน 189,000 คน ที่กองทุนตามกฎหมายดังกล่าวรับผิดชอบโดยตรง เพียงแค่จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการหนึ่งวันในโรงเรียนในโครงการทุกแห่งก็จะใช้กำลังคน 250 คนต่อปี ยิ่งไปกว่านั้น ยังจำเป็นต้องมีการอบรมมากกว่าหนึ่งวันเพื่อที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูทุกคนในโรงเรียนให้ดีขึ้น

เมื่อตระหนักถึงความยากลำบากในการดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนแต่ละโรงในวงกว้าง ข้อเสนอในการปฏิรูปตามกฎหมายนี้ จึงมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงด้านระเบียบข้อบังคับ รูปแบบการดำเนินงาน และกลไกด้านมาตรฐานและการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานที่เข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะการปฏิรูปที่เสนอในปี 2531 และ 2537 ได้ให้อำนาจการจัดการตามกฎหมายไปในทิศทางที่ค่อนข้างยืดหยุ่นมากขึ้น การปฏิรูปที่สำคัญที่สุด คือ การให้การสนับสนุน ช่วยเหลือให้

โรงเรียนในกลุ่มที่ค่อนข้างยากจนให้กลายเป็น “โครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน” หมายถึง นักเรียนทุกคนในโรงเรียนจะได้รับประโยชน์จากเงินทุนของโครงการ ในปัจจุบันนี้โรงเรียนซึ่งมีนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 50 ที่มีคุณสมบัติในการได้รับอาหารกลางวันฟรีหรือได้รับส่วนลดในการซื้ออาหารกลางวันสามารถเข้ามาเป็นโรงเรียนในโครงการได้ และมีโรงเรียนประมาณ 15,000 โรงเรียน (จากประมาณ 20,000 โรงเรียนที่มีคุณสมบัติพร้อม) ที่เลือกข้อเสนอนี้ การปฏิรูปอื่น ๆ ในปี 2531 และ 2537 เน้นที่มาตรฐานและการแสดงความรับผิดชอบ ต่อผลการดำเนินงานโดยเฉพาะในปี 2537 ได้มีการกำหนดให้ทุกเขตการศึกษาพัฒนาเด็กที่อยู่ในโครงการให้มีมาตรฐานเท่าเด็กอื่น ๆ และกำหนดให้มลรัฐและเขตการศึกษาต่างๆ ใช้นโยบายการสอนและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ทำหาย องค์ประกอบต่างๆ ในการปฏิรูปโรงเรียนอาจจะนำไปปฏิบัติอย่างไม่สม่ำเสมอ ซึ่งต่างไปจากการจัดบริการให้ทั้งโรงเรียน แต่การปฏิรูปโรงเรียนด้านมาตรฐานและการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานในทศวรรษที่ผ่านมาก่อให้เกิดเงื่อนไขที่โรงเรียนส่วนใหญ่ที่อยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าว ดำเนินงานตามนโยบายของมลรัฐหรือเขตซึ่งมีมาตรฐานด้านเนื้อหาสาระและการปฏิบัติงาน และยังมีการแทรกแซงทางลบ สำหรับคะแนนผลการประเมินที่ต่ำหรือลดลง นับตั้งแต่การทำให้เสียหายจนถึงการเข้าไปบริหารโรงเรียนหรือจัดตั้งโรงเรียนใหม่ (ผลในทางบวก ก็คือโรงเรียนที่สามารถทำคะแนนได้สูงหรือเพิ่มขึ้น จะได้รับการยกย่องจนถึงการให้เงินรางวัล)

วิสัยทัศน์ของกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตอนที่ 1 : พ.ศ. 2547

การเปลี่ยนแปลงตอนที่ 1 ของกฎหมายดังกล่าวในปี 2537 ทำให้โรงเรียนในโครงการมีศักยภาพในการใช้วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีแรงจูงใจมากขึ้นที่จะสร้างสรรค์งาน โรงเรียนหลายพันโรงได้ใช้ข้อกำหนดที่ยืดหยุ่นได้ของกฎหมายตอนที่ 1 ในการพัฒนาหรือรับแนวการสอนใหม่ ๆ เข้ามาใช้ อย่างไรก็ตาม พื้นฐานทั่วไปของโรงเรียนในตอนที่ 1 และหมวด 1 ไม่แตกต่างกัน นักเรียนของทั้งสองกลุ่มนี้มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะไม่เปลี่ยนแปลงเลยจนกว่าครูในโรงเรียนภายใต้กฎหมายนี้ จะใช้วิธีการสอนและอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นทุก ๆ วัน

ปัญหาประการหนึ่งก็คือ โรงเรียนทั้งหลายได้รับการแนะนำน้อยมากในการเขียนแผนงานของตนตามกฎหมายนี้ สิ่งที่จะปลอดภัยที่สุดสำหรับอาจารย์ใหญ่ หรือคณะกรรมการวางแผนของโรงเรียน คือการเสนอแผนเหมือนที่เคยทำมาในปีก่อน ๆ หรือเสนอในสิ่งที่ตอนที่ 1 หรือหมวด 1 ของกฎหมาย มักจะให้การสนับสนุน เช่น ขออัตราครูสอนเสริมหรือผู้ช่วยในห้องเรียน แรงกดดันใหม่ในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน (หรือการยอมรับว่าเด็กจำนวนมากไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้) อาจเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารกล้าที่จะทดลองใช้รูปแบบหรือโครงการใหม่ ๆ แต่แนวทางที่จะมีการ

ต่อต้านน้อยที่สุดก็คือการสนับสนุนในเรื่องของเงินเดือน และบทบาทของบุคลากร การดำเนินงานในลักษณะอื่นๆ จะเสี่ยงต่อการต่อต้าน ไม่พอใจ และความไม่แน่นอนต่าง ๆ

ถึงเวลาแล้วที่จะต้องเปลี่ยนแปลงกฎหมายในตอนที่ 1 นี้ ซึ่งเป็นแผนงานอันเป็นที่รู้จักและแพร่หลายไปในหลายเขตการศึกษา เนื่องจากโครงการจะไม่สามารถอยู่รอดต่อไปได้ถ้าหากผลการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ดีขึ้น เด็กที่ยากจนที่สุดเป็นจำนวนล้านๆ คนต้องพึ่งพาอาศัยแผนงานตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งให้โอกาสพวกเขาได้เรียนรู้จากครูที่มีความสามารถ ทั้งทางด้านการใช้ หลักสูตรและวิธีการสอนที่ดีที่สุด

เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการอภิปรายว่าจะเปลี่ยนแปลงกฎหมายนี้อย่างไร ควรพิจารณาวิสัยทัศน์ของกฎหมายว่าจะมีแนวทางอย่างไรในอีกห้าปีข้างหน้า คือในปี 2547

ตามวิสัยทัศน์ดังกล่าวนี้ หลังจากที่ได้ดำเนินงานร่วมกับตัวแทนครูและผู้ปกครองแล้ว ครูใหญ่จะเสนอแผนงานไปยังเขตการศึกษาและมลรัฐเหมือนที่ทำในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้คาดหวังว่าบุคลากรของโรงเรียนจะเป็นผู้ริเริ่มทำทั้งหมด แต่บุคลากรในโรงเรียนจะเลือกแผนงานจากตัวแบบที่ได้รับการทดสอบแล้วและใช้เป็นแบบอย่างได้ ซึ่งจะรวมไปถึงรูปแบบการเปลี่ยนแปลงทั้งโรงเรียน หลักสูตรที่มีการผสมผสาน ทฤษฎีวิธีการสอนแบบต่างๆ การประเมินผล บริการสำหรับเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยง แผนงาน

สนับสนุนครอบครัว การพัฒนาวิชาชีพ และอื่น ๆ ทางเลือกต่าง ๆ นี้โรงเรียนสามารถเลือกรายวิชาเฉพาะด้านหรือเฉพาะแต่ละจุดประสงค์ (เช่น แก๊วกลุ่มที่อ่านไม่ออก การจัดการห้องเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง) แล้วประมวลเป็นแผนรวมของโรงเรียนโดยโรงเรียนอาจเลือกโปรแกรมหลังโรงเรียนเลิกหรือช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนที่พิสูจน์แล้วว่าได้ผลก็ได้

โครงการที่ผ่านการพิจารณาให้ดำเนินการจะต้องได้รับการประเมินมาตรฐานอย่างเข้มงวดจากบุคคลภายนอก หรือผู้ประเมินที่เป็นกลาง โดยอาจต้องมีการเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่มีการควบคุมในเรื่อง มาตรการด้านผลสัมฤทธิ์ ซึ่งโยงกับมาตรฐานของประเทศ บวกกับมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสม โรงเรียนจะต้องจัดเตรียมให้มีผลการประเมินดังกล่าวนี้ให้พร้อม และอาจใช้ประกอบกับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่าย ความเหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของโรงเรียนนั้น ๆ และความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อที่จะตัดสินใจเลือกโครงการอย่างมีเหตุผล ไม่มีโครงการใดที่จะดำเนินการได้ผลในทุกสถานการณ์ ทุกโครงการขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการนำไปปฏิบัติอย่างมีคุณภาพของโรงเรียนเอง กระนั้นก็ตาม บุคลากรของโรงเรียนก็ควรมีความเชื่อมั่นว่า วิธีการที่นำมาใช้นั้นเมื่อลงมือปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ เจริญฉลาด และกระตือรือร้น อย่างน้อยก็น่าจะก่อให้เกิดผลดีตามที่ได้รับในการประเมินโดยบุคคลภายนอก

บุคลากรทั้งหมดของโรงเรียน รวมทั้งตัวแทนของผู้ปกครองนักเรียน จะมีส่วนร่วมในการเลือกโครงการที่มีนวัตกรรมใหม่ ๆ อันที่จริง บุคลากรอาจต้องลงคะแนนลับในการเลือกรูปแบบมาใช้ วิธีการนำนวัตกรรมใดมาปฏิบัติ จะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร หากผู้มีส่วนได้เสียไม่ได้มีส่วนร่วมในการเลือก

โรงเรียนต่าง ๆ อาจไม่จำเป็นต้องเลือกโครงการที่กำหนดให้ โรงเรียนสามารถเสนอทางเลือกอื่น ๆ ได้หากเป็นวิธีการที่มีงานวิจัยเป็นพื้นฐานรองรับ หรือโรงเรียนอาจจะใช้โครงการที่กำลังอยู่ในระหว่างการประเมินผล หรือพัฒนาวิธีการที่มีลักษณะครอบคลุมของตัวเองขึ้น อย่างไรก็ตาม วิธีนี้จะต้องทำอย่างรอบคอบ ระมัดระวังและมีการวางแผนที่ดี ในทางตรงข้ามกับ สถานการณ์ปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะหลีกเลี่ยงความยุ่งยากด้วยการเลือกรูปแบบ ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้ว แทนที่จะเสี่ยงจ้างครูเสริมพิเศษหรือหาผู้ช่วย หรือเสนอรูปแบบที่เตรียมการไม่ดีพอซึ่งทำกันเองภายในโรงเรียน

ตลอดเวลาที่ผ่านมาโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการยอมรับนี้มีมากขึ้นและพัฒนาขึ้นตลอดเวลา รัฐบาลกลางจะสนับสนุนงบประมาณได้ในระดับชาติ ทั้งด้านการพัฒนา การประเมินผล และการเผยแพร่โครงการที่ออกแบบไว้เพื่อแก้ปัญหาทุกวิชา ทุกระดับอายุ และความต้องการทุกด้านของโรงเรียนระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโครงการ โครงการที่ผู้จัดทำพบว่ามีประสิทธิภาพจะได้รับการประเมินจากบุคคลภายนอก และถ้าพบว่าประสบความสำเร็จก็จะเพิ่มเข้าไปในบัญชีรายชื่อโครงการที่ได้รับการยอมรับแล้ว

สำนักงานของโครงการ หรือหน่วยงานในแต่ละมลรัฐ เขตการศึกษา ใหญ่ ๆ หรือหน่วยงานขนาดกลางควรมีศักยภาพในการช่วยเหลือครูในการ เลือกรูปแบบที่ได้รับการยอมรับแล้ว โดยควรมีห้องสมุดวิดิทัศน์ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ตัวอย่างหลักสูตร และรายงานการประเมินผลเพื่อให้บุคลากรของ โรงเรียนนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจ หน่วยงานเหล่านี้จะพัฒนาวิธีการ เผยแพร่ข้อมูลและตอบคำถามโดยใช้อิเล็กทรอนิกส์ นับตั้งแต่อินเทอร์เน็ต จนถึงการประชุมทางไกล รวมทั้งส่งเสริมความสามารถของบุคลากร เพื่อ ช่วยให้โรงเรียนสามารถประเมินความต้องการและทรัพยากรของตน เพื่อนำ มาใช้กับโครงการอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังจะสร้างศักยภาพในการช่วย ประสานกิจกรรมของผู้จัดบริการพัฒนาวิชาชีพเป็นบุคคลภายนอก เพื่อให้ มั่นใจว่าบุคคล เหล่านี้จะปฏิบัติตามพันธกิจของตน และช่วยให้โรงเรียนและ ผู้ฝึกอบรมประเมินและปรับปรุงคุณภาพการดำเนินงานแต่ละรูปแบบอย่าง ต่อเนื่อง

ในอนาคตนักการศึกษาจะต้องค้นคิดวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดการเรียน การสอน หลักสูตรและบริการอย่างต่อเนื่อง ตามความรู้ใหม่ๆ โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง การประเมินโดยเฉพาะจากผู้ประเมินที่เป็นกลาง และหน่วยงาน ประเมินผลที่มีความเชี่ยวชาญ

การบรรลุผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์จะเป็นจริงได้ต้องมีองค์ประกอบอะไรบ้าง สิ่งแรกคือ ความต่อเนื่องของการลงทุนระยะยาวของรัฐบาลกลางเพื่อขยายวิธีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและสามารถใช้เป็นแบบอย่างได้ ซึ่งต้องสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยประเมินผลดำเนินการประเมินผลโครงการที่จัดทำอยู่แล้ว ให้ทุนสนับสนุนพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางในโรงเรียนที่อยู่ภายใต้โครงการตามกฎหมายนี้ ทดลองนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ การควบคุมคุณภาพ การสร้างเครือข่ายและการนำรูปแบบโรงเรียนใหม่ ๆ เข้าไปในโรงเรียนของโครงการ ซึ่งหมายถึงการสร้างศักยภาพของเครือข่ายการฝึกอบรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับโรงเรียนจำนวนมากได้อย่างดี โครงการพัฒนาและประเมินผลที่มีคุณภาพอาจจะต้องมีมูลค่าประมาณร้อยละ 3 ของเงินทุนของโครงการตามกฎหมายนี้ โดยเพิ่มเติมจากงบประมาณปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นจำนวนที่มหาศาล เมื่อเปรียบเทียบกับเงินค่าใช้จ่ายด้านวิจัยและพัฒนาปัจจุบัน แต่จะกลายเป็นจำนวนเล็กน้อย หากเปรียบเทียบกับเงินทั้งหมดที่ใช้จ่ายในโครงการตามกฎหมาย ดังกล่าว และบริการด้านการศึกษาเสริม (และน้อยมากหากเทียบกับเงินที่รัฐบาลกลางช่วยเหลือการวิจัยและพัฒนาด้านการแพทย์และการเกษตรกรรม) อีกร้อยละ 3 อาจจัดสรรให้เครือข่ายการปฏิบัติที่ไม่มุ่งผลกำไร เพื่อช่วยสร้างศักยภาพในการให้บริการโรงเรียนจำนวนมาก

ในปัจจุบันได้มีการดำเนินงานโครงการต่างๆ อยู่แล้วในหลายร้อยโรงเรียนในโครงการที่พบว่ามีประสิทธิภาพ การศึกษาที่ดำเนินงานควบคู่กับการประเมินผลโครงการ Prospects ของหมวด 1 ซึ่งเรียกว่า ยุทธศาสตร์พิเศษ (Special Strategies) เพื่อศึกษาหาทางเลือกให้กับแนวการปฏิบัติดั้งเดิมของหมวด 1 รูปแบบการดำเนินงานทั้งโรงเรียนสองรูปแบบ คือ โครงการ Success for All และ James Corner's School Development Program ได้รับความสำเร็จอย่างสูงเมื่อนำไปดำเนินการอย่างดี การวางแผนดำเนินการหมดทั้งโรงเรียนได้รับทุนสนับสนุนจาก New American School Development Corporation ซึ่งมีหลักฐานเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่ามีประสิทธิผลเช่นเดียวกับ รูปแบบการดำเนินงานทั้งโรงเรียนเพิ่มเติมมาอีก 2-3 รูปแบบ แนวทางการดำเนินงานเฉพาะรายวิชา รูปแบบการสอนซ่อมเสริม โครงการช่วยเหลือหลังโรงเรียนเลิก การสอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และอื่น ๆ สามารถนำมารวมอยู่ในแนวทางการดำเนินงานใน โครงการพัฒนาทั้งโรงเรียนได้ แต่ยังมีความต้องการข้อมูลหลักฐานที่เป็นอิสระเกี่ยวกับโครงการอื่นๆ ที่สามารถใช้เป็นแบบอย่างได้อีกมาก และยังต้องการโครงการมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโครงการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เมื่อโครงการต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและมีอนาคตสดใสมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โรงเรียนต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายนี้ จะได้รับการส่งเสริมให้นำรูปแบบ

เหล่านี้มาเป็นทางเลือกในการดำเนินงานในปัจจุบัน ทั้งนี้ จะมีการจัดสรรงบประมาณพิเศษเป็นค่าใช้จ่ายเริ่มต้นเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนที่ดำเนินการตามรูปแบบการปฏิรูป เช่นที่ดำเนินการในโครงการสาธิตการปฏิรูปโรงเรียนแบบครอบคลุม อย่างไรก็ตาม การรับแนวทางดังกล่าวมาปฏิบัติเป็นแต่เพียงการส่งเสริมเท่านั้น ไม่ใช่ข้อบังคับ เมื่อศักยภาพในการฝึกอบรมระดับชาติของเครือข่ายการปฏิรูปที่มีอยู่ในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นจนสามารถให้บริการแก่โรงเรียนต่าง ๆ ในโครงการได้จำนวนมาก เมื่อรูปแบบที่ได้รับการยอมรับมีมากขึ้น และมีหลักฐานเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบดังกล่าวมากขึ้น การให้บริการตามกฎหมายนี้ก็ควรให้ความสำคัญกับโครงการเหล่านี้มากขึ้น

การปฏิรูปโรงเรียนแบบครอบคลุม

หลักการปฏิรูปตามกฎหมายตอนที่ 1 นี้ ควรเป็นที่ยอมรับในโรงเรียนที่อยู่ภายใต้โครงการตามกฎหมาย ดังกล่าว โดยเฉพาะโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนในรูปแบบที่ได้รับการยอมรับแล้ว และเป็นรูปแบบการปฏิรูปที่ครอบคลุม ซึ่งเป็นโครงการที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของโรงเรียน เช่น การจัดการเรียนการสอน หลักสูตร การจัดองค์กรภายในโรงเรียน การจัดบริการเสริม การสนับสนุนจากผู้ปกครอง การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากร และอื่น ๆ โรงเรียนควรที่จะเลือกรูปแบบที่มีหลักฐาน ชัดเจนว่าประสบความสำเร็จ

สำเร็จ ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงว่ามีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในโครงการนี้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุม

ข้อดีจากการเลือกโครงการที่ประสบความสำเร็จมาแล้วมีหลายประการ ที่สำคัญที่สุดก็คือบุคลากรของโรงเรียนจะมีความมั่นใจและเชื่อว่าเมื่อปฏิบัติแล้วจะได้รับความสำเร็จเช่นกัน เมื่อลงมือปฏิบัติอย่างดีเท่ากับเป็นการรวมพลังของบุคลากรให้เป็นหนึ่งเดียว ทำงานเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน ให้ความช่วยเหลืออย่างสม่ำเสมอ ในทุกลักษณะการดำเนินงานของโรงเรียน อาจมีการประชุมประสานวิธีการเพื่อให้งานดำเนินไปด้วยดี เนื่องจากองค์การปฏิรูประดับชาติทุกแห่งจะสร้างเครือข่ายโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนที่เข้าร่วมเป็นเครือข่ายจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับโรงเรียนภายในเขตการศึกษาหรือนอกเขตการศึกษาของตน ซึ่งสามารถช่วยเหลือให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพดี โรงเรียนสามารถวางรูปแบบของตนเอง โดยใช้แนวทางปฏิบัติที่ได้รับการประเมินผลอย่างดีในแต่ละหลักสูตร รวมทั้งแนวทางการจัดองค์กรในโรงเรียน การช่วยเหลือจากครอบครัว / ผู้ปกครอง และอื่น ๆ แต่การรับรูปแบบที่มีลักษณะครอบคลุมประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้มาใช้ จะสามารถดำเนินการได้ง่ายกว่า และมีแนวโน้มมากกว่าที่จะประสานองค์ประกอบทั้งหมดนี้ให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์และแผนปฏิบัติการ

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การนำโครงการปฏิรูปที่มีลักษณะครอบคลุมไปปฏิบัติมีโอกาสมากขึ้น โครงการเหล่านี้ค่อนข้างมีลักษณะที่แตกต่างกัน แต่ทุกโครงการได้สร้างเครือข่ายของ โรงเรียนในระดับชาติได้ ไม่ว่าจะโครงการจะมีจุดแข็งหรือจุดบกพร่องอื่นๆ อะไรก็ตาม แต่ก็ได้แสดงให้เห็นว่าองค์กรภายนอกสามารถทำให้เกิดรูปแบบการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนต่าง ๆ ในวงกว้างได้

ในปี 2534 New American School Development Corporation (NASDC) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ไม่หวังผลกำไรได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากบริษัทขนาดใหญ่ให้พัฒนารูปแบบของโรงเรียนที่แตกต่างออกไป NASDC เริ่มดำเนินงานโครงการทั้งหมด 11 โครงการ และในที่สุดมีอยู่ 8 โครงการที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด โดยใช้งบประมาณสนับสนุนระยะเวลา 5 ปี รูปแบบการดำเนินงานของ New American School ทำให้โรงเรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบที่มีลักษณะครอบคลุมมากขึ้น และได้พัฒนาวิธีการที่จะนำรูปแบบเหล่านั้นไปใช้ในโรงเรียน พร้อมทั้งช่วยให้เขตการศึกษาใหม่ๆ ทยุทธศาสตร์ที่จะช่วยส่งเสริมในการปฏิบัติการพัฒนา และการดำเนินการที่มีคุณภาพในเขตการศึกษาของตน

การساتิตการปฏิรูปโรงเรียนแบบผสมผสานของObey - Porter

พัฒนาการที่สำคัญที่สุดในการปฏิรูปทั้งโรงเรียน คือการก่อตั้งโครงการساتิตการปฏิรูปโรงเรียนแบบผสมผสาน (Comprehensive School Reform Demonstration) เมื่อปี 2540 โดยสมาชิกวุฒิสภาชื่อ David Obey จากมลรัฐวิสคอนซิน และ John Porter จากมลรัฐอินเดียนา โครงการนี้ให้งบประมาณสนับสนุนโรงเรียนที่นำรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียนไปดำเนินการ โรงเรียนสามารถสมัครขอรับเงินอุดหนุนได้จากมลรัฐของตนเองได้อย่างน้อยที่สุดปีละ 50,000 เหรียญหรือประมาณ 2.1 ล้านบาทต่อปี เป็นเวลาถึง 3 ปี

โครงการ CSRD เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมขบวนการปฏิรูปโรงเรียนอย่างมหาดศาล โดยมีผลกระทบที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดต่อโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากโครงการ CSRD ซึ่งมีถึงประมาณ 2,200 โรงเรียนในปี 2541-2542 อย่างไรก็ตาม ผลกระทบอาจจะขยายวงกว้างยิ่งขึ้น ประการแรก กระบวนการรับรู้ทั้งหมดที่มลรัฐต่างๆดำเนินการโดยร่วมมือกับห้องทดลองระดับภูมิภาคจะทำให้โรงเรียนจำนวนมากขึ้นได้รู้จักและเข้าใจโครงการปฏิรูปนี้ยิ่งขึ้น ปัจจุบันจะมีบุคลากรซึ่งมีความเข้าใจดีเกี่ยวกับโครงการปฏิรูปโรงเรียนแบบครอบคลุมที่อาจให้คำแนะนำโรงเรียนต่างๆ ให้เข้าโครงการปฏิรูปโรงเรียนดังกล่าว ในทำนองเดียวกัน ห้องทดลองระดับภูมิภาคมีบทบาทสำคัญที่ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ รับรู้และเข้าใจกระบวนการของโครงการ CSRD และเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการเผยแพร่รูปแบบเหล่านั้น

ข้อมูลหลักฐานของการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

แม้ว่ากระบวนการ CSRD เพิ่งเริ่มนำมาใช้ แต่ปรากฏว่ามีตัวบ่งชี้ให้เห็นว่ายุทธศาสตร์นี้ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีขึ้น ตัวบ่งชี้ประการแรกที่พบคือประสิทธิผลของรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียนแบบครอบคลุมนั่นเอง อีกประการหนึ่งคือ การประเมินผลโดยอิสระของโรงเรียนที่ ดำเนินการปฏิรูปโรงเรียนตามรูปแบบต่าง ๆ ในเมืองเมมฟิส รัฐเทนเนสซี พบว่านักเรียนในโรงเรียนเหล่านี้มีผลการเรียนดีกว่าโรงเรียนในกลุ่มควบคุม

ข้อกำหนดสำหรับการดำเนินการปฏิรูปแบบครอบคลุมที่มีประสิทธิภาพ

เห็นได้ชัดเจนว่ากฎหมาย ตอนที่ 1 เป็นสิ่งที่ช่วยนักเรียนที่มีปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากโรงเรียนภายใต้กฎหมายนี้ยอมรับและนำรูปแบบการปฏิรูป ที่ได้รับการยอมรับแล้วนี้ไปใช้อย่างฉลาด ถูกต้องเที่ยงตรง และปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของตน สิ่งที่จะต้องย้ำอยู่เสมอคือ โครงการตามกฎหมายนี้จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหากโรงเรียนสามารถเลือกวิธีการและอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพจริง ๆ คำถามก็คือ ทำอย่างไรจึงจะทำให้เกิดขึ้นได้ในเวลาที่เหมาะสมและด้วยทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ไม่มากไปกว่าในปัจจุบัน หัวข้อที่น่าจะนำมาพิจารณาเพื่อเป็นการตอบคำถามข้างต้น ได้แก่

1. ขยายจำนวน คุณภาพ ฐานข้อมูลและศักยภาพของโครงการที่ได้รับการยอมรับแล้วและมีอนาคตสดใสให้มากขึ้น

ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดที่ขาดหายไปในแผนการปฏิรูปตามกฎหมายตอนที 1 ก็คือ การขาดโครงการที่ผ่านการประเมินอย่างเข้มงวดซึ่งสามารถทำงานกับโรงเรียนที่มีจำนวนเป็นพัน ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่าจำเป็นต้องมีการลงทุนทั้งในส่วนที่เป็นการเพิ่มความสามารถของโครงการที่มีอยู่แล้ว และในการพัฒนาและเผยแพร่รูปแบบใหม่ๆ ในปี 2541 รัฐสภาได้อนุมัติงบประมาณเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งสองประการนี้ เพื่อช่วยคณะทำงานออกแบบโครงการในการพัฒนาการดำเนินงานของตน ให้ห้องทดลองในแต่ละภูมิภาคมีส่วนร่วมในการพัฒนาและช่วยสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีให้แก่โรงเรียนที่อยู่ห่างไกล นอกจากนี้ ยังอนุมัติงบประมาณเพื่อจัดให้มีการแข่งขันออกแบบในการสร้างและประเมินโครงการที่เกิดขึ้นใหม่ โดยเฉพาะสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย การดำเนินงานนี้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง แต่ก็ยังมีงานอีกมากที่จะต้องดำเนินการเพื่อสร้างรูปแบบที่สามารถใช้กับโรงเรียนจำนวนมากๆ ได้

การเพิ่มจำนวนโรงเรียนที่ได้รับบริการหรือเพิ่มศักยภาพของคณะทำงานออกแบบดังกล่าวจะไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ หากคุณภาพของแต่ละโครงการไม่สูงหรือมีประสิทธิภาพในระดับที่จะพัฒนาต่อไป นอกจากนี้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการบางอย่างเพื่อให้แน่ใจว่าโครงการที่ดำเนินไปได้

ผลดีในระดับเล็กๆ จะสามารถนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง เมื่อดำเนินการในวงกว้างขึ้น

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังคือ ความสามารถในการดำเนินการ ข้อจำกัดในการดำเนินการนี้มีได้หมายความว่า รูปแบบการปฏิรูปนี้จะไม่สามารถดำเนินการในโรงเรียนจำนวนมากได้ หากไม่มีการผ่อนผันในด้านคุณภาพหรือความสมบูรณ์ในระยะแรก ๆ โครงการ Success for All / Roots Wings มีการขยายงานออกไปถึงร้อยละ 60 ต่อปี ในช่วงระยะเวลา 10 ปี จึงเชื่อได้ว่าหากได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล มูลนิธิต่าง ๆ และนักลงทุน (ที่ไม่หวังผลกำไรมากนัก) ทั้งจำนวนและความสามารถของรูปแบบการปฏิรูปก็จะขยายเพิ่มมากขึ้นภายในเวลาอันสั้น นับตั้งแต่ปี 2542 อัตราการเจริญต่อเนื่องในระดับร้อยละ 30 จะก่อให้เกิดการร่วมมือกันระหว่างโครงการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือโรงเรียนในโครงการภายใต้กฎหมายนี้ ภายในปี 2547- 2548 เมื่อมีการมอบอำนาจตามกฎหมาย ตอนที่ 1 ในครั้งต่อไป

2. ดำเนินการประเมินผลรูปแบบการปฏิรูปแบบครอบคลุมอย่างเข้มงวด

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่ง คือ โครงการต่าง ๆ ที่ทำอยู่ยังขาดการวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อประเมินผลกระทบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน มีเพียงไม่กี่โครงการที่ได้มีการเปรียบเทียบกับ โรงเรียนในกลุ่มควบคุม อีกจำนวนหนึ่งได้รับการประเมินแบบเดิม ๆ โดยมีจำนวนน้อยมากที่ได้รับการ

ประเมินจากบุคคลภายนอกที่เป็นอิสระ ปัจจุบันความหมายของคำว่า “ผ่านการพิสูจน์แล้ว” ที่มลรัฐยอมรับในการอนุมัติการสมัครเข้าโครงการมีลักษณะกว้างมาก CSRD ควรมีการประเมินผลที่เข้มงวด และมาตรฐานสำหรับการให้คำรับรองว่า “ผ่านการพิสูจน์แล้ว” ควรเพิ่มสูงขึ้น จุดเริ่มต้นที่ดีในการให้คำนิยามเกี่ยวกับมาตรฐานของการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ คือ การทบทวนตรวจสอบการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดย American Institute of Research เมื่อไม่นานมานี้

3. เลือกลงดำเนินโครงการด้วยความสมัครใจ

การนำโครงการใดไปดำเนินการไม่ควรกำหนดโดยเขตการศึกษา มลรัฐหรือหน่วยงานของรัฐบาลกลาง ครูเป็นนักวิชาชีพและจะต้องมีโอกาสในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการปฏิรูป เพื่อเป็นหลักประกันว่าทุกคนจะร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ

4. ความต้องการเงินอุดหนุนเพื่อเริ่มโครงการ

โครงการปฏิรูปทั้งหลายมีค่าใช้จ่ายในระยะเริ่มต้นสูงกว่าระยะต่อๆ มาค่าใช้จ่ายดังกล่าว นี้ต้องนำมาใช้ในการฝึกอบรม ซื่ออุปกรณ์ ค่าครูสอนทดแทน และอื่น ๆ งบประมาณสนับสนุนโรงเรียนในโครงการตามปกติ รวมทั้งแหล่งเงินทุนอื่นที่จะสนับสนุนควรมีมากพอที่จะใช้ในการดำเนินการระยะยาว แต่เงินทุนตามกฎหมาย ตอนที 1 ในระดับชาติหรือมลรัฐ ควรเก็บเป็นเงินสำรองสำหรับโรงเรียนที่เริ่มโครงการระยะแรก ๆ นอกจากนี้จะช่วยเหลือโรงเรียนในระยะเริ่มดำเนินการ เงินอุดหนุนลักษณะนี้จะเป็นสิ่งจูงใจให้โรงเรียนต่าง ๆ นำโครงการที่ได้รับการยอมรับแล้วไปดำเนินการโดยใช้

ทรัพยากรของตนเองนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายที่ได้รับเป็นเงินอุดหนุนในระยะเริ่มต้น

5. การเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิรูปแบบครอบคลุมควรทำที่ละน้อยตามลำดับ

ในการเลือกโครงการ โรงเรียนควรพิจารณาให้รอบคอบแล้วดำเนินการที่ละน้อยตามลำดับ สิ่งใดดีก็ทำเพิ่มขึ้นโดยดำเนินการให้ประสบความสำเร็จที่ละขั้นตอน ไม่ควรเสี่ยงหรือรีบเร่งดำเนินการทั้ง ๆ ที่องค์กรยังไม่ได้พัฒนาขีดความสามารถรองรับการขยายงานโดยไม่พิจารณาในเรื่องคุณภาพ ซึ่งหมายความว่า โรงเรียนต่าง ๆ จะต้องสามารถดำเนินการพัฒนาของตนเองได้ต่อไปเหมือนโรงเรียนในโครงการในปัจจุบัน และต้องเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้จัดทำหรือออกแบบและดำเนินโครงการตามแผนงานของตนเองถ้าสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าดำเนินการได้ผล

6. ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพในการดำเนินงาน

การปฏิรูปแบบผสมผสานนี้มีใช้สิ่งพิเศษที่จะแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ของโรงเรียนได้หมดเหมือนยาที่รักษาโรคให้หายได้ แต่จะเป็นเพียงเครื่องมือหรือแนวทางที่โรงเรียนจะต้องนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและชาญฉลาด ผู้ดำเนินงานโครงการจะต้องมีการกำหนดมาตรฐาน ช่วยเหลือโรงเรียนต่าง ๆ ประเมินความก้าวหน้าการนำไปปฏิบัติให้ได้คุณภาพ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับโรงเรียนและเขตการศึกษา เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้การดำเนินงานมีคุณภาพ

และวิธีการที่เขตการศึกษาจะสามารถติดตามและสนับสนุนช่วยเหลือการดำเนินงานโครงการให้มีคุณภาพสูง

การวิจัยและพัฒนา

สมมติฐานหลักในการพัฒนาตามโครงการภายใต้กฎหมายการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตอนที่ 1 นี้ มุ่งเน้นการปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับการยอมรับแล้วนั้น ได้แก่ การมีความรู้เป็นฐานในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ มีกลไกสำหรับการพัฒนา การประเมินผลระหว่างดำเนินงานโครงการ การประเมินโดยบุคคลภายนอก และการเผยแพร่โครงการที่สามารถใช้เป็นแบบอย่างได้ ซึ่งสามารถส่งเสริมให้นักเรียนของโรงเรียนในโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกลไกดังกล่าวนี้

เมื่อโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 เปลี่ยนมาเน้นการดำเนินงานโดยใช้งานวิจัยเป็นฐาน จึงจำเป็นต้องมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนามากขึ้น โดยจำเป็นต้องมีเงินทุนเพื่อพัฒนารูปแบบใหม่ๆ สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ยังมีปัญหาอุปสรรคที่ต้องมีการวิจัยและพัฒนาอีกมาก ตัวอย่างเช่น ต้องมีการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชาโดยเฉพาะ เช่น การอ่านและคณิตศาสตร์ นอกจากการพัฒนาวิธีการสอนขั้นพื้นฐานแล้ว ยังต้องมีการวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีเฉพาะ ที่นำมาใช้กับเด็กที่เรียนช้า เช่น

โปรแกรมช่วยในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาบางคนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับของตน รวมทั้งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและประเมินผลการสอนสองภาษาและการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 สำหรับนักเรียนที่เข้าเรียนโดยมีความสามารถด้านใช้ภาษาอังกฤษจำกัด จำเป็นต้องมีโครงการเด็กปฐมวัยที่ช่วยเด็กด้อยโอกาสให้มีความพร้อมที่จะเข้าเรียน โดยเฉพาะที่ขาดแคลนมาก คือ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 นอกจากนี้ โครงการที่มีความจำเป็นมากได้แก่ โครงการเพื่อลดจำนวนผู้ลาออกกลางคัน เพิ่มจำนวนเด็กจากครอบครัวผู้ด้อยโอกาสที่มีความสามารถพิเศษให้ได้เรียนระดับวิทยาลัยหรืออุดมศึกษา และการเอื้ออำนวยให้การออกจากโรงเรียนไปทำงานเป็นไปโดยสะดวก

ไม่เพียงแต่หลักสูตรการสอนด้านวิชาการเท่านั้นที่จำเป็นสำหรับโรงเรียนในโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 นี้ แต่ยังต้องมีวิธีการให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก การบูรณาการด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และบริการสังคมเข้ากับการศึกษา และในการแก้ปัญหาการหนีโรงเรียน ปัญหาด้านพฤติกรรม และการใช้ยาเสพติด ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า โรงเรียนควรนำงบประมาณของโครงการตามกฎหมายดังกล่าวไปใช้สำหรับบริการด้านสุขภาพหรือสุขภาพจิต แต่โรงเรียนในโครงการดังกล่าว ควรมีศักยภาพในการช่วยให้ผู้ปกครองเข้าถึงบริการที่

หน่วยงานอื่นๆ จัดให้ นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีโครงการสำหรับการจัดการ
ชั้นเรียน บรรยากาศในโรงเรียน และการรวมกลุ่มโรงเรียนอีกด้วย

โครงการเหล่านี้มีอยู่แล้วทุกด้าน แต่ส่วนใหญ่ขาดการประเมินผลโดย
ผู้ที่ดำเนินโครงการ และการประเมินผลโดยผู้ประเมินภายนอกยังมีน้อยมาก
แม้แต่โครงการที่ได้รับการประเมินอย่างดีก็อาจขาดศักยภาพที่จะขยายการ
ดำเนินงานให้มีขนาดใหญ่ขึ้น จึงจำเป็นต้องมีกลไกสำหรับการประเมินโดย
บุคคลภายนอกและการขยายการดำเนินงานต่อไป

นอกจากความต้องการโครงการเฉพาะด้านแล้ว ยังจำเป็นต้องมีการ
วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงานด้านต่างๆ มีประสิทธิภาพ เช่น การ
พัฒนาวิชาชีพครูประเภทใดที่ได้ผลดีที่สุด โครงการอบรมครูก่อนประจำการ
และการฝึกงานครูใหม่ช่วยปรับปรุงทักษะและความรู้ของครูอย่างไร ยุทธศาสตร์
การรวมกลุ่มและการจัดองค์กรโรงเรียนประเภทใดที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ในระดับชั้นต่างๆ ทำอย่างไรจึงจะสามารถส่งต่อได้อย่างดีระหว่างบ้านไปยัง
โรงเรียนประถมศึกษา จากระดับประถมศึกษาไปยังมัธยมศึกษาตอนต้น
และจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปยังมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีการสอน
แบบใดที่ได้ผลสำหรับเด็กที่พูดภาษาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ แนวทางใด
ที่ได้ผลสำหรับการสอนหลังโรงเรียนเลิกและการสอนภาคฤดูร้อน เป็นต้น

การวิจัยและพัฒนาที่มีผลโดยตรงต่อการดำเนินงานในโรงเรียนตาม
กฎหมายตอนที่ 1 หายากมากและได้รับการสนับสนุนงบประมาณน้อยมาก

จนทำให้มีงานที่จะต้องดำเนินการอีกมากมายมหาศาลเพื่อที่จะทำให้โครงการมีประสิทธิภาพ และสามารถให้คำตอบแก่นักการศึกษาได้ สิ่งที่สำคัญก็คือ ต้องเพิ่มการวิจัยที่บ่งชี้ให้เห็นการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนของโครงการให้มากขึ้น

การวิจัยและพัฒนาที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามกฎหมาย ตอนที่ 1 เจริญก้าวหน้าเป็น ความรับผิดชอบของรัฐบาลกลางและจำเป็นต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่นี้อาจดำเนินการในรูปขององค์กรกึ่งอิสระ นักการศึกษาและผู้วางนโยบายจะต้องมีหลักประกันว่ากระบวนการวิจัยจะมีความเป็นอิสระจากพรรคการเมืองหรือนโยบายของกระทรวงการศึกษา ทั้งนี้ จำเป็นจะต้องมีหน่วยงานที่มีความคล่องตัวเพื่อเสาะหาและส่งเสริมการดำเนินงานที่ดี โดยจะต้องได้รับการประเมินอย่างเข้มงวด โครงการใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จหรือไม่สามารถเป็นแบบอย่างได้ก็จะยกเลิกการสนับสนุน หน่วยงานของรัฐบาลกลางปัจจุบันอาจรับผิดชอบดูแลงานวิจัยและพัฒนาลักษณะนี้อยู่ แต่การทำงานไม่มีความคล่องตัว ขาดความเป็นอิสระและศักยภาพที่จะดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

การแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน และการประเมินผล

การอำนวยความสะดวกให้มีการให้นำโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการพิสูจน์แล้วไปปฏิบัติมิได้แก้ปัญหาของโรงเรียนในโครงการได้ทั้งหมด ยังมีปัญหาที่ควรพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อประกอบการอนุมัติการแก้ไขกฎหมาย ตอนที่ 1 ครั้งใหม่

การแก้ปัญหาประการหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน ดังได้กล่าวแล้วข้างต้นว่าการเปลี่ยนแปลงในด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานเป็นจุดเน้นในการอนุมัติกฎหมายใหม่เมื่อปี 2537 แต่สิ่งที่กล่าวในกฎหมายเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงมิได้นำมาใช้จริงในทางปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานด้านมาตรฐานและกลไกการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานมีผลกระทบต่อการสอนของครูเพียงเล็กน้อยเท่านั้น มาตรฐานและการประเมินผลกระทบยังคงมีผลต่อโรงเรียนและนโยบายของเขตการศึกษา ด้วยเหตุผลนี้เองจึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำอย่างดี ยุติธรรม ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และที่สำคัญที่สุด คือ กลไกการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานจะต้องให้รางวัลตอบแทนผู้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง (และไม่ยกย่องผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จ หรือมีนโยบายตรงกันข้าม) หลักการในการใช้มาตรฐานและการ

ประเมินที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนในโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 มี ดังนี้

1. การประเมินผลที่ใช้ในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของมลรัฐไม่ควรมึอคติ

หัวข้อนี้ไม่ควรที่จะต้องกล่าวถึงกันอีก แต่ปรากฏว่ายังมีอีกหลายจุดที่การประเมินผลยังมีอคติอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินผลนักเรียนที่ภาษาอังกฤษไม่เป็นภาษาแม่

2. การประเมินควรทำอย่างกว้างขวางเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการสอน

สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ ครูจะ “สอนเพื่อการสอบ” ทำให้นโยบายของโรงเรียนและเขตการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่ยากจนจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่จะต้องสอบ (ตัวอย่างเช่น วิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเรียนสังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ อาจมีการเรียนการสอนมากกว่าในเขตที่มีการประเมินผลในวิชานั้นๆ) การขยายขอบเขตการประเมินโดยมิได้ให้เด็กมาทำข้อสอบอย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กแต่ละคนต้องทำข้อสอบแต่ละส่วนต่าง ๆ กัน แต่วิธีการนี้อาจก่อให้เกิดปัญหา เพราะการสอบแบบนี้จะไม่ได้แสดงผลคะแนนของเด็กแต่ละคน มลรัฐต่าง ๆ จะทดสอบวิชาหลัก ๆ ในแต่ละระดับชั้น วิธีการที่ดีกว่าอาจทำโดยทดสอบบางวิชา เช่น การอ่านและคณิตศาสตร์ทุกปี และทดสอบวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นที่ต่างกันออกไป เช่น หากทดสอบการอ่านและ

คณิตศาสตร์ทุก ระดับชั้น ทดสอบการเขียนในชั้นปีที่ 3 และ 6 สังคมศึกษา ทดสอบชั้นปีที่ 4 และ 7 และทดสอบวิชาวิทยาศาสตร์ในชั้นปีที่ 5 และ 8 และอื่นๆ เป็นต้น การทดสอบจะต้องจัดให้เป็นระบบที่ดีเพื่อให้ได้คะแนนที่เชื่อถือได้ ทั้งของนักเรียนและโรงเรียน การนำการทดสอบด้านการอ่านมาใช้เป็นครั้งแรกในระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 ถือเป็น การดำเนินการที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการตอบสนองการลงทุนระดับปฐมวัยที่เกี่ยวกับการอ่าน การทดสอบในระดับชั้นนี้ควรเป็นการทดสอบตัวต่อตัว โดยผู้ที่ได้รับการฝึกด้านการทดสอบ โดยเฉพาะ

3. กระบวนการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานจะต้อง ป้องกันกลยุทธ์การปฏิบัติในทางที่ผิด

โรงเรียนหรือเขตการศึกษาที่อยู่ภายใต้แรงกดดันในเรื่องการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานอาจมีการใช้กลยุทธ์ที่ทำให้คะแนนสูงโดยไม่มีพัฒนาการเรียนรู้เลย ตัวอย่างได้แก่ การเพิ่มอัตราการคงอยู่ เพื่อให้นักเรียนมีอายุสูงขึ้นเมื่อเข้าสอบ การกำหนดจำนวนเด็กกลุ่มที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ หรือเด็กที่พื้นความรู้ภาษาอังกฤษต่ำมากขึ้น และเด็กเหล่านี้ถูกคัดออกไปจากการทดสอบ การที่ไม่ได้มีการทดสอบใหม่เพราะไม่มีกลุ่มที่ผลสัมฤทธิ์ต่ำ และการเรียนการสอนที่อยู่ในวงจำกัด เพื่อการทดสอบเท่านั้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถป้องกันได้ โดยมลรัฐและเขตการศึกษาจะต้องคอย

ตรวจสอบและดำเนินการให้มั่นใจว่าการทดสอบนั้นไม่ได้ทำให้มีการดำเนินงานที่สวนทางกับนโยบาย หรือแนวทางปฏิบัติ

4. กระบวนการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานควรยกย่องให้รางวัลความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการลงโทษโรงเรียนที่ให้บริการนักเรียนจากชุมชนยากจน ซึ่งหมายความว่า ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของโรงเรียนควรเป็นเกณฑ์ความสำเร็จในการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของโรงเรียนไม่ใช่ระดับผลงานแต่เพียงอย่างเดียว

5. คะแนนการทดสอบควรรายงานเป็นกลุ่มย่อย

โรงเรียนไม่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มที่ประสบความสำเร็จได้ หากมีนักเรียนที่มาจากครอบครัวชนกลุ่มน้อยหรือมีลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมเฉพาะที่มีผลการทดสอบต่ำ โรงเรียนลักษณะนี้ควรแยกข้อมูลออกตามกลุ่มของนักเรียนเพื่อแสดงความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม

6. ควรมีการเข้าไปดูแล ปรับปรุง หรืออาจถึงระดับปรับโครงสร้างสถาบันใหม่ ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง

การแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานแทบจะไม่มี ความหมายหากมิได้มีผลอะไรเกิดขึ้นตามมา รัฐจะต้องไม่ปล่อยให้โรงเรียนที่มีผล

การปฏิบัติงานไม่ดีเป็นเวลานานดำเนินการต่อไป โดยทั่วไป โรงเรียนที่มีผลงานอยู่ในระดับที่ต่ำก็เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะลงโทษเพื่อกระตุ้นให้โรงเรียนปรับปรุงตนเองได้ โรงเรียนที่นักเรียนมีผลการเรียนต่ำและลดลงควรได้รับการช่วยเหลือ โดยเฉพาะการพัฒนาทางด้านวิชาชีพของบุคลากร การนำวิธีการพัฒนาปรับปรุงโรงเรียนที่ได้ผลมาใช้ และเสริมด้วยการให้ทรัพยากรเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานให้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม หากวิธีการที่กล่าวมายังไม่ได้ผล อาจจะต้องออกคำสั่งให้ทำโครงการทางการศึกษา บางอย่างที่ยืดหยุ่นมาใช้ รวมทั้งโยกย้าย หรือปลดอาจารย์ใหญ่หรือบุคลากรอื่น ๆ การที่จะปรับโครงสร้างทั้งหมดอาจไม่จำเป็น และอาจจะก่อให้เกิดปัญหาในโรงเรียนเอง (ต้องจ้างและอบรมบุคลากรใหม่ทั้งหมด)

โครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน

โครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน คือ โรงเรียนที่สามารถใช้ทรัพยากรตามกฎหมาย ตอนที่ 1 เพื่อให้เด็กทุกคนในโรงเรียนได้รับประโยชน์ ไม่จำกัดเฉพาะกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำที่สุด (เหมือนในโรงเรียนนอกโครงการ หรือโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายการช่วยเหลือเฉพาะ) โครงการนี้เป็นไปได้แล้วแต่ยังดำเนินการได้ยากในช่วงก่อนการประกาศใช้กฎหมายใหม่ในปี 2537 แต่หลังจากนั้นโครงการก็ ดำเนินงานตามแผนได้ง่ายขึ้น ในปัจจุบันโครงการนี้ยังจำกัดอยู่

เฉพาะโรงเรียนที่มีนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 50 ที่มีคุณสมบัติในการขอรับอาหารกลางวันฟรีหรือได้ส่วนลดอาหารกลางวัน

โครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนได้ผลดีกว่าโครงการช่วยเหลือโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะหรือไม่ ? การเปรียบเทียบกันอย่างละเอียดยังมีน้อยมาก และประการสำคัญก็คือ มีโครงการใดบ้างที่ดำเนินการอยู่ในโรงเรียนแต่ละประเภท อย่างไรก็ตามมีหลักฐานข้อมูลทางอ้อมจำนวนมากที่สนับสนุนยุทธศาสตร์การปฏิรูปทั้งโรงเรียน ประการแรก มีหลักฐานจากการวิเคราะห์ข้อมูลของโครงการ Prospects ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนที่มีการบูรณาการอย่างดี มีแนวทางการดำเนินงานด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และบริการสอนซ่อมเสริมที่สอดคล้องกันจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ การประสานงานในระดับโรงเรียนสามารถทำได้ในโครงการช่วยเหลือโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ แต่ดำเนินการได้สะดวกง่ายดายขึ้นในโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน ประการที่สอง ตัวอย่างส่วนใหญ่ของโรงเรียนในโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 ซึ่งประสบผลสำเร็จในการพัฒนาความสามารถของเด็กมักจะอยู่ในโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน

นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลจากหลายแหล่งที่สนับสนุนแนวคิดที่ว่าโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนมีศักยภาพที่จะประสบผลสำเร็จสูงกว่าโรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในโครงการ แต่ศักยภาพนี้อาจจะบรรลุผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับโครงการเฉพาะที่นำไปปฏิบัติ เช่น โรงเรียนในโครงการจำนวนมากจะใช้ทรัพยากร

จากกฎหมาย ตอนที่ 1 ต่อไปสำหรับการสอนซ่อมเสริม การจัดหาผู้ช่วยครู หรืออุปกรณ์ช่วยสอนในห้องเรียน และวิธีการอื่น ๆ ที่เคยดำเนินการใน โรงเรียนที่ไม่ได้อยู่ในโครงการนี้ บางโรงเรียนใช้สถานะที่อยู่ภายใต้โครงการนี้ ลดขนาดของชั้นเรียน บางแห่งใช้โครงการเป็นเสมือนใบรับรองในการจัดซื้อสิ่งของต่าง ๆ ตั้งแต่เครื่องใช้สำหรับภารโรงจนถึงเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายแต่ก็ดำเนินการกันอยู่

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีข้อบกพร่องบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน ไม่มีสิ่งใดที่โรงเรียนในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะทำได้ แล้วโรงเรียนในโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนจะทำได้ การอยู่ในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะมีประโยชน์เพียงแค่ว่าทำให้โรงเรียนไม่สามารถรับเงินสนับสนุนจากกฎหมาย ตอนที่ 1 ไปใช้ในงบดำเนินการทั่วไปของตนหรือพยายามขยายบริการการมากขึ้นไปจนไม่เกิดประโยชน์กับผู้ใด นอกจากนั้น หลักฐานเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมและการใช้ครูช่วยสอนก็ไม่เพียงพอที่จะใช้กฎกระทรวงในการห้ามมิให้โรงเรียนขนาดเล็กหรือยากจนใช้วิธีการที่กล่าวมาแล้ว หากพิจารณาในด้านการแบ่งแยกถิ่นที่อยู่ของกลุ่มชนและเชื้อสายที่ต่าง ๆ กัน ก็พบว่าเด็กในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่ได้รับการช่วยเหลือจะยากจนพอ ๆ กับเด็กกลุ่มยากจนในโรงเรียนอื่น ๆ นอกโครงการ ทั้งหมดนี้เป็นข้อโต้แย้งสำหรับการเปิดโอกาสในการเลือกเข้าโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้แน่ใจว่าโรงเรียนทั้งหลายจะก้าวเข้าสู่โครงการปฏิรูปทั้ง

โรงเรียนด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง โรงเรียนที่มีโครงการอาหารกลางวันฟรีต่ำกว่าร้อยละ 50 จะต้องเสนอแผนประกอบการพิจารณาว่า การเข้าร่วมโครงการจะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้อย่างไร เขตการศึกษาสามารถขอยกเว้นให้โรงเรียนที่มีเด็กยากจนต่ำกว่าร้อยละ 50 เข้าร่วมโครงการได้ อย่างไรก็ตาม หากโรงเรียนใดมีแผนการพัฒนาที่ชัดเจนในการใช้งบประมาณภายใต้กฎหมาย ตอนที่ 1 มาพัฒนาการเรียนการสอนก็ควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนได้ ด้วยการสนับสนุนด้านพัฒนาบุคลากร การเลือกโครงการในการพัฒนาปรับปรุงที่พิสูจน์แล้ว และวิธีการอื่น ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนทั่วทั้งโรงเรียนและความเป็นอิสระในการใช้ทรัพยากรของโครงการตามกฎหมายดังกล่าว ในการนำโครงการเข้ามาปรับปรุงโรงเรียนอย่างเต็มรูปแบบ จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้อย่างเต็มที่สำหรับกลุ่มด้อยโอกาส และกลุ่มที่ยังมีความบกพร่องทางการเรียนมากกว่าการลงทุนเพื่อแก้ไขปัญหาในภายหลัง อันที่จริง โครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนอาจเป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียนที่ยากจนขนาดปานกลาง ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนค่อนข้างน้อยกว่าโครงการ ยุทธศาสตร์ที่ช่วยให้ครูทุกคนปฏิบัติงานสอนนักเรียนทุกคนทั้งวันได้ดีขึ้นน่าจะมีผลกระทบทางบวกมากกว่า แต่ถ้าครูในโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนเชื่อว่าครูหรือผู้ช่วยสอนเป็นการลงทุนที่ดีกว่า ก็ยังสามารถที่จะเลือกดำเนินการเช่นนี้ได้

การพัฒนาวิชาชีพ

ในปี 2537 เมื่อมีการอนุมัติกฎหมายใหม่ ได้มีการเน้นถึงความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพของครูที่อยู่ในโรงเรียนภายใต้กฎหมายดังกล่าว แต่ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าแต่ละโรงเรียนจะต้องพัฒนาด้านวิชาชีพอย่างน้อยเพียงใด หรือควรมีคุณภาพและผลกระทบเพียงใด หากไม่พิจารณาถึงการพัฒนาวิชาชีพซึ่งเป็นประเด็นสำคัญในการปฏิรูปโรงเรียนแบบครอบคลุมทุกรูปแบบ การพัฒนาวิชาชีพที่มักจะทำเป็นประจำจะเป็นการประชุมปฏิบัติการในหัวข้อทั่วไป โดยมีการติดตามการปฏิบัติจริงในห้องเรียนเล็กน้อย มีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับภาระงานของครูก่อนประจำการน้อยมาก และมีความคาดหวังน้อยกว่าครูจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนอันเนื่องมาจากการฝึกอบรม การฝึกอบรมระหว่างประจำการจำนวนมาก โดยเฉพาะรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยหรือศูนย์พัฒนาครู มุ่งให้ครูแต่ละคนไปเรียนรู้นอกสภาพแวดล้อมจริงของโรงเรียน และคาดหวังว่าเมื่อกลับมาครูจะสามารถนำมาใช้พัฒนางานของตนได้ด้วยตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกและภายในเพียงเล็กน้อย บ่อยครั้งการอบรมจะเป็นหัวข้อที่ไม่อยู่ในความสนใจ ไม่สอดคล้องกับความต้องการหรือบริบทที่ครูสอนอยู่ จากเหตุผลและปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ การพัฒนาวิชาชีพของครูจึงยังคงมีผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูและผลการเรียนรู้ของนักเรียนน้อยมาก

ในที่นี้มีได้หมายความว่า การพัฒนาวิชาชีพโดยทั่วไปจะไม่มีประโยชน์เสียเลย โครงการพัฒนาวิชาชีพที่วางแผนไว้อย่างดีจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนที่จะปรับปรุงผลลัพธ์ของโครงการตามกฎหมายดังกล่าวให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น การพัฒนาวิชาชีพโดยทั่วไปจะเพิ่มพูนความรู้ด้านเนื้อหาวิชาให้แก่ครู หรือสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสอนต่าง ๆ การฝึกอบรมครูแบบตัวต่อตัว โดยมีการติดตามผลงานจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเสริมทักษะต่าง ๆ ของครู เช่น วิธีการจัดการชั้นเรียน ยุทธศาสตร์การเรียนแบบร่วมมือ หรือวิธีการในการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องเข้าเรียนร่วม อย่างไรก็ตาม หากต้องการให้เห็นความเปลี่ยนแปลงด้านผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียนอย่างชัดเจน ก็ควรใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิชาชีพของครูทั้งโรงเรียน ดังเช่นวิธีการปฏิรูปแบบครอบคลุมดังที่กล่าวมาแล้ว

การพัฒนาวิชาชีพ ทั้งในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาโรงเรียน และในฐานะที่เป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของครู ควรเป็นจุดเน้นสำคัญของโครงการภายใต้กฎหมาย ตอนที่ 1 คณะกรรมการของหมวด 1 เสนอแนะว่าให้กันเงินงบประมาณของโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละ 20 ไว้สำหรับการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งเป็นหนึ่งในข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่รัฐสภาไม่ยอมรับ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะไม่กำหนดจำนวนไว้ชัดเจน แต่กฎหมายดังกล่าวจะต้องส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพที่มีคุณภาพต่อไป โดยถือว่าการลงทุนที่ดี อย่างไรก็ตาม การใช้งบประมาณ

สนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพควรจะให้ความสำคัญกับโครงการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลและวิธีการปฏิบัติในการพัฒนาวิชาชีพควรมีฐานมาจากการวิจัย

ในเชิงอุดมคติ หมายความว่า ควรมีข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่ได้รับการอบรมด้วยวิธีการที่กำหนด หรือครูที่ใช้อุปกรณ์การสอนที่จัดให้จะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่่านักเรียนที่มีความสามารถระดับเดียวกันในกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการและอุปกรณ์การสอนตามปกติ อย่างน้อยที่สุด วิธีการหรืออุปกรณ์การสอนที่ใช้ควรเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ดีที่สุดที่แสดงให้เห็นผลงานที่เกิดขึ้น (แม้จะไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนแน่นอนที่แสดงว่าวิธีการดังกล่าวก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น)

2. การพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผลดีจะต้องมีการติดตามผล

ในโครงการจะต้องมีผู้ที่มีความชำนาญ ผู้ที่ทำหน้าที่ฝึกสอนหรือเพื่อนช่วยกันดูและปรับปรุงซึ่งกันและกัน ต้องเป็นผู้ทำหน้าที่เฝ้าสังเกตเมื่อมีการนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ และให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ อยู่ รวมทั้งการสนับสนุนและเสนอแนะข้อคิดเห็นเพื่อปรับปรุงวิธีการให้ดีขึ้น แม้จะเป็นการฝึกอบรมที่ดีที่สุดก็ตาม หากขาดการช่วยเหลือแนะนำให้มีโอกาสได้ปฏิบัติจริงก็จะไม่สามารถนำมาใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาวิชาชีพควรจัดให้ทั่วถึงบุคลากรทุกคน หรืออาจจัดให้เฉพาะกลุ่มวิชาที่มีในโรงเรียน (เช่น ครูคณิตศาสตร์ทุกคน หรือ ครูกลุ่มอนุบาล)

ไม่ใช่เรื่องง่ายที่ครูคนเดียวจะสามารถทำอะไรได้โดยลำพัง แม้จะเป็นครูที่ดีอย่างไรก็ตาม ที่ได้รับการอบรมกลับมาแล้วจะมาดำเนินการตามวิธีการใหม่ในชั้นเรียน การฝึกอบรมที่สามารถนำมาปฏิบัติและดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องต้องเป็นการอบรมเป็นกลุ่ม หรือถ้าจะให้ดียิ่งขึ้นต้องอบรมร่วมกันทั้งโรงเรียน

4. *การจัดเวลาสำหรับการฝึกอบรม การแนะนำฝึกสอน และการอภิปรายผลให้เพียงพอ*

สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพที่มีคุณภาพ คือ การให้เวลาอย่างเพียงพอและจัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม ครูส่วนใหญ่ไม่ชอบให้จัดในช่วงเวลาวันหยุด (แม้จะได้รับเงินค่าปฏิบัติงาน) ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่ชอบให้มีการหยุดการเรียนการสอนหรือนำผู้อื่นมาสอนแทน ควรจะกำหนดเวลาที่แน่นอนในการอบรมหรือพัฒนาวิชาชีพในปฏิทินงานของโรงเรียน โดยอาจเป็นช่วงก่อนเปิดเทอมการศึกษา หรือระหว่างเทอมการศึกษาจะเป็นการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด โดยใช้งบประมาณจากกฎหมาย ตอนที่ 1 ซึ่งก็อาจจะมีปัญหาทางด้านการเมืองบ้าง

5. ครูควรเลือกฝึกอบรมร่วมกันเป็นทีม

อาชีพครูก็เช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ คือ จะเสียสละทุ่มเทกำลังความสามารถ ความกระตือรือร้น และความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานที่ตนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ครูและนักการศึกษาควรได้มีโอกาสพูดคุย ทบทวนทางเลือกต่าง ๆ สำหรับการปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ไปเยี่ยมโรงเรียนที่ใช้โครงการเช่นนั้น ตรวจสอบเนื้อหาสาระต่างๆที่ใช้ดู วิดีทัศน์การสอน และทำยสุดช่วยกันตัดสินใจเลือกโครงการที่ครูสามารถทำได้โดยสมัครใจ

6. ควรประเมินผลการพัฒนาวิชาชีพ

อย่างน้อยที่สุด ในแผนพัฒนาวิชาชีพจำเป็นจะต้องมีวิธีการที่จะตัดสินใจว่ามีการ ดำเนินงานตามแผนหรือไม่และมีคุณภาพสูงหรือไม่ ผู้จัดการพัฒนาวิชาชีพควรจะต้องมีเกณฑ์การปฏิบัติงาน หรือมีแบบสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้อาจารย์ใหญ่หรือเจ้าหน้าที่เขตการศึกษา รวมทั้งตัวครูเอง ได้ทราบว่าสิ่งที่ดำเนินการนั้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ การติดตามผล โดยผู้ที่ดำเนินโครงการหรือผู้เชี่ยวชาญของโรงเรียน หรือเขตการศึกษา ควรใช้เกณฑ์ในการดำเนินงานนี้เป็นเกณฑ์ที่จะรายงานให้บุคลากรของโรงเรียน ทราบว่า ผลการดำเนินงานของตนอยู่ในระดับใด สามารถพัฒนาขึ้นไปอีกได้อย่างไร และผู้จัดการฝึกอบรมครูต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของตน ในเชิงทฤษฎี คะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนน่าจะใช้เป็น

เครื่องแสดงหรือรายงานผลตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการอบรมครูประจำการได้ การประเมินผลของมลรัฐหรือท้องถิ่นที่ดำเนินการเป็นประจำน่าจะให้ข้อมูลนี้ได้แต่ไม่บ่อยนัก การประเมินโดยอิงหลักสูตรซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระที่ใช้ในการสอนมากขึ้น และประเมินในระยะเวลาดูสองสามสัปดาห์หรือสองสามเดือน น่าจะเพียงพอที่จะเป็นตัวชี้ให้เห็นความสำเร็จของโครงการนั้นๆ ได้

การให้บริการต่าง ๆ แก่เด็กโดยตรง

สิ่งที่จะอธิบายต่อไปนี้ไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะให้นางบประมาณทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ของโครงการตามกฎหมาย ตอนที่ 1 มาใช้ในการพัฒนาวิชาชีพหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการนำโครงการที่ ยอมรับแล้วมาใช้ งบประมาณส่วนใหญ่ของโครงการควรลงไปสู่บุคลากรของโรงเรียนดังที่ทำอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามหน้าที่ของบุคลากรเหล่านี้ควรเปลี่ยนไปตามความต้องการหรือจุดประสงค์ของโครงการ และเป็นไปตามผลการวิจัยวิธีการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น มีข้อมูลสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงสถานะของครูช่วยสอนจากการเป็นเพียงผู้ช่วยในห้องเรียนมาเป็นการเสริมสร้างความสามารถของเด็กด้วยการสอนเด็กตัวต่อตัวในด้านการอ่านและคณิตศาสตร์ มีข้อมูลสนับสนุนให้ดำเนินการช่วยเหลือให้เร็วที่สุด เช่น ช่วยส่งเสริมโครงการที่มีคุณภาพสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 3 และ 4 ปี และเสริมด้วยการเรียนการสอนที่มี

ประสิทธิภาพในระดับประถมศึกษาดอนต้น ส่วนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย บุคลากรของโครงการสามารถช่วยเหลือด้านบริการสอนซ่อมเสริม การสอนรายบุคคล การสอนทักษะการเรียนรู้ และช่วย ป้องกันการเลิกเรียนก่อนเวลาที่สมควร บุคลากรของโครงการปฏิรูปแบบครอบคลุมต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ เช่น ต้องเป็นผู้ที่ทำงานให้ความช่วยเหลือประสานงานประจำในแต่ละโรงเรียน โรงเรียนหลายแห่งอาจต้องการผู้ช่วยสอนพิเศษ กลุ่มผู้ปกครองให้ความสนับสนุน เพิ่มจำนวนครูเพื่อช่วยงานต่าง ๆ ผู้ประสานงานด้านคอมพิวเตอร์ และอื่น ๆ

การให้บริการได้โดยตรงอาจเป็นโครงการหลังเลิกเรียน หรือโครงการภาคฤดูร้อน รัฐสภาได้ให้การสนับสนุนโครงการต่าง ๆ หลังเลิกเรียนอยู่แล้ว เช่น โครงการชุมนุมเพื่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประธานาธิบดีคลินตันได้ให้การสนับสนุนโครงการนี้เช่นกัน นโยบายของชาติจะไม่ส่งเสริมการเลื่อนชั้นตามปี แต่จะส่งเสริมโครงการหลังเลิกเรียนและภาคฤดูร้อนมากขึ้นเพื่อให้เป็นทางเลือกมากกว่าการตกซ้ำชั้นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ควรมีการวิจัยให้ได้ผลชัดเจนเกี่ยวกับ การขยายงานโครงการหลังเลิกเรียนและภาคฤดูร้อน ซึ่งปัจจุบันยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับโครงการ หลังเลิกเรียนน้อยมาก และรูปแบบที่สามารถใช้แบบอย่างได้ก็ยังมีน้อย แม้งานวิจัยผลการเรียน ภาคฤดูร้อนก็น้อยอยู่ ถ้าในสภาพที่มีเด็กจำนวนมากที่ต้องเรียนซ้ำในระดับชั้นต่าง ๆ อันมาจากการเข้าเรียนในโครงการหลังเลิกเรียนและโครงการภาคฤดูร้อนที่ขาด

ประสิทธิภาพ ก็จำเป็นต้องมีการพัฒนาและการประเมินโครงการที่สามารถใช้เป็นแบบอย่างได้ก็จำเป็นต้องกระทำ

นโยบายที่จำเป็นเร่งด่วน

กฎหมาย ตอนที่ 1 จำเป็นต้องปรับจุดเน้นใหม่ หากต้องการให้เกิดผลกระทบมากขึ้นต่อการศึกษาของนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มที่เสี่ยง หรือกลุ่มที่อาจจะไม่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว อันเนื่องมาจากความบกพร่องของโรงเรียน นโยบายที่จำเป็นเร่งด่วนจากประเด็นปัญหาที่อภิปรายข้างต้นมีดังต่อไปนี้

1. ให้แนวทางแก่มลรัฐ เขตการศึกษา และโรงเรียนแต่ละแห่งในการสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนนำโครงการที่ได้รับการยอมรับแล้วไปปฏิบัติ
2. ให้เงินอุดหนุนแก่โรงเรียนในโครงการภายใต้กฎหมาย ตอนที่ 1 โดยเฉพาะโครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียน เพื่อช่วยเป็นค่าใช้จ่ายในระยะเริ่มต้นดำเนินการโครงการปฏิรูป เพิ่มปริมาณเงินอุดหนุนให้สอดคล้องกับขีดความสามารถของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบแผนงานใหม่ๆ ที่ได้รับการยอมรับแล้วซึ่งมีจำนวนมากขึ้น
3. เพิ่มจำนวน คุณภาพและศักยภาพของโครงการที่เป็นที่ยอมรับให้มากขึ้น จัดให้มีการ แข่งขันออกแบบโครงการเพื่อให้งบประมาณสนับสนุนในการสร้างสรรค์รูปแบบการดำเนินงานใหม่ๆ ให้มีการประเมินผลโดยบุคคล

ภายนอก สนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรที่ไม่หวังผลกำไรในการพัฒนา และเผยแพร่โครงการ โดยกันเงินไว้ร้อยละ 3 ของงบประมาณภายใต้กฎหมาย ตอนที่ 1 เพื่อการวิจัยและพัฒนาโครงการที่มีประสิทธิภาพเหล่านี้

4. ปรับปรุงกระบวนการประเมินผลและการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของโรงเรียนในโครงการเพื่อยกย่องให้รางวัลโรงเรียนที่ปฏิบัติงานได้มาตรฐาน ช่วยเหลือโรงเรียนที่ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน รวมทั้งปรับโครงสร้างการบริหารโรงเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จ

5. ขยายโอกาสให้โรงเรียนเข้าสู่โครงการปฏิรูปทั้งโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีโครงการปฏิรูปแบบครอบคลุมจำนวนมากขึ้น

6. เพิ่มปริมาณเงินทุนพัฒนาวิชาชีพที่มีคุณภาพสูง กำหนดมาตรฐานการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพโดยเน้นในด้านทางเลือกของครู การติดตามประเมินผลในห้องเรียน และการแนะนำการสอน การให้ความสำคัญสำคัญทั้งโรงเรียน และการประเมินการปฏิบัติตามแผนและผลการดำเนินงาน

บทสรุป

กฎหมาย ตอนที่ 1 สามารถมีบทบาทมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในขณะที่งบประมาณส่วนใหญ่ของโครงการภายใต้กฎหมายนี้ควรให้การสนับสนุนบุคลากรวิชาชีพและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่ยากจนหรือด้อยโอกาสต่อไป ทั้งงบประมาณตามกฎหมายที่มีอยู่แล้วและกฎหมายใหม่ควรให้การสนับสนุนโรงเรียนที่ได้ดำเนินการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เด็กในโรงเรียนภายใต้กฎหมายดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการสอนอย่างมีคุณภาพสูงวันละ 6 ชั่วโมงขึ้นไป มิใช่เน้นการสอนซ่อมเสริมเพียง 40 นาที ถึงเวลาแล้วที่ กฎหมายนี้จะต้องเป็นกลไกสำคัญในการปฏิรูปโรงเรียนที่ด้อยโอกาส ช่วยให้โรงเรียนเหล่านี้ได้ดำเนินการปรับปรุงโรงเรียนด้วยโครงการที่มีรากฐานมาจากวิจัยที่ดี พัฒนาปรับปรุง และเผยแพร่การดำเนินงาน การพัฒนาในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมาทำให้เห็นวิสัยทัศน์ใหม่ได้ว่ากฎหมาย ตอนที่ 1 จะเป็นอย่างไร สิ่งที่เราต้องร่วมกันทำก็คือ ปรับภาพนั้นให้ชัดเจนและสามารถดำเนินการได้จริง

ที่ปรึกษา

ดร.รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

รศ.ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา

ที่ปรึกษากลุ่มงานรายงานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

นางศรีน้อย โปวาทอง

ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ผู้สรุปความ นางสาวพรทิพย์ สุวรรณโรจน์

ผู้เรียบเรียง รศ.ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา

นางสุรางค์ โพธิ์พฤษาวงศ์

ผู้ประสานงาน นางสาววิภาสรินทร์ ประพันธ์ศิริ

ผู้พิมพ์ต้นฉบับ นางสาวบังอร ตาแก้ว